Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ
THE ORTHODOX OBSERVER

Ο ΑΕΙΜΝΗΣΤΟΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΚΑΙ ΝΟΤΙΟΥ **ΜΙΧΑΗΛ**

ΕΤΟΣ ΚΑ΄ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ AUGUST 1958 ΑΡΙΘΜΟΣ 461

ΤΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ ΕΙΝΑΙ Η ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΕΠΟΧΗ ΓΙΑ ΝΑ ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ ΤΗΝ

ΕΛΛΑΔΑ...

ΜΕ ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΥΠΟ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΣΗΜΑΙΑΝ
ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΝ ΕΙΣ ΤΑΚΤΙΚΗΝ ΓΡΑΜΜΗΝ
ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ — ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ

ΑΠΛΟΧΩΡΙΑ — ΑΝΕΣΙΣ — ΕΥΣΤΑΘΕΙΑ

Τὸ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ δὲ θὰ βρῆτε στὴν 'Ελλάδα Κοσμοπλημμύρα καὶ Συνοστισμό. . . . 'Αλλὰ εὐκολία στὴν ἐξεύρεση ξενοδοχείων τῆς ἀρεσκείας σας . . . ΔΡΟΣΕΡΟ ΚΑΙΡΟ . . . ΕΚΛΕΚΤΗ ΤΡΟΦΗ . . . ΕΞΑΙΣΙΑ ΦΡΟΥΤΑ . . . ΦΕΣΤΙΒΑΛΣ . . . ΓΙΟΡΤΕΣ . . . ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ . . . καὶ ὅλα αὐτὰ σὲ ΠΑΜΦΘΗΝΕΣ ΤΙΜΕΣ.

☆

Μὲ τὸ ὑ/π ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ . . . ποὺ ἔχει κατακτήση τὶς καρδιὲς τῶν ὁμογενῶν μας γιὰ τὴν ἄφθαστη ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑ καὶ ΑΡΧΟΝΤΙΑ του . . . τὴν ἐξαίρετη ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΗ . . . τὴ ΘΡΥΛΙΚΗ ΑΠΛΟΧΩΡΙΑ . . . καὶ τὴ ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΣΤΑΘΕΡΟΤΗΤΑ.

☆

ΜΟΝΑΔΙΚΕΣ στὴ Γραμμὴ Νέας 'Υόρκης – Πειραιῶς πολυτελεῖς ΚΑΜΠΙΝΕΣ – STUDIO μὲ PRIVATE SHOWERS, τηλέφωνα καὶ AIR-CONDITION στὴν Πρώτη καὶ στὴν ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΘΕΣΗ, ποὺ μετατρέπονται τὴν ἡμέρα σὲ κομψὰ LIVING ROOMS καὶ σᾶς δίνουν τὴν ἐντύπωση πὼς ταξειδεύετε σ' ἕνα μοντέρνο μικρὸ APARTMENT.

Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας ἀποταθῆτε εἰς τὸν Ταξειδιωτικὸν Πράκτορα τῆς ἀρεσκείας σας.

ΜΕ ΤΟ ΜΟΝΟΝ
ΕΘΝΙΚΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ
ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΝ . . .

ΣΤΙΣ ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΕΣ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΒΡΙΣΚΕΤΕ ΕΥΚΟΛΩΤΕΡΑ ΚΑΜΠΙΝΕΣ ΤΗΣ ΑΡΕΣΚΕΙΑΣ ΣΑΣ

ΙΟΥΛΙΟΥ 31*

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 12

ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 9

ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 5

* 'Εκδρομὴ Πανηλειακῆς 'Ομοσπονδίας 'Αμερικῆς

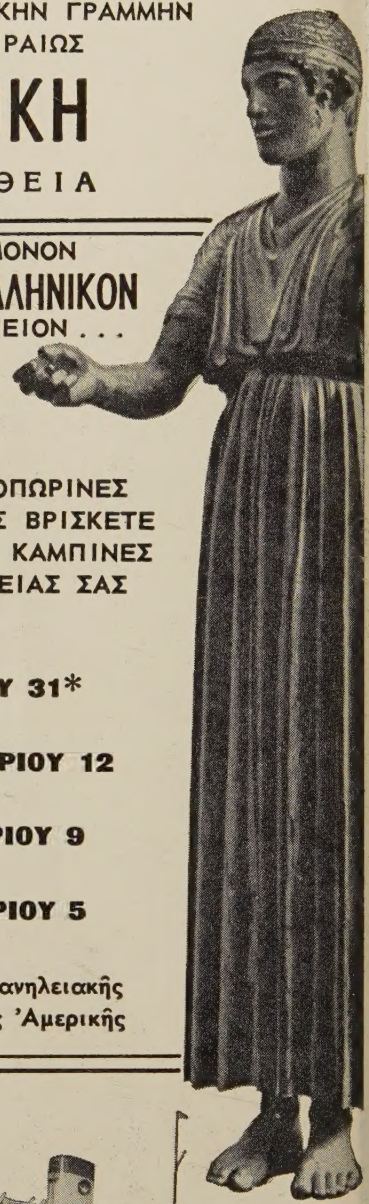

ΕΘΝΙΚΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

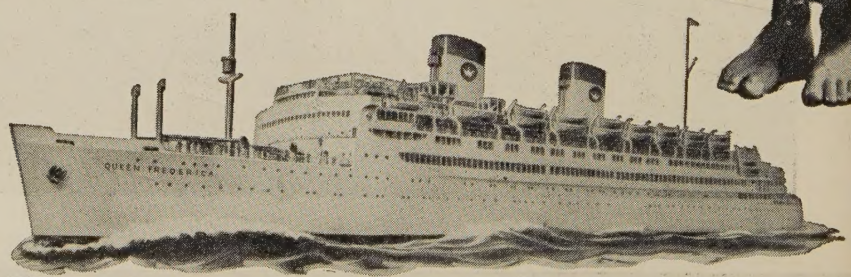

HOME LINES AGENCY INC. ΓΕΝΙΚΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΔΙ' Η.Π.Α. ΚΑΙ ΚΑΝΑΔΑΝ 42 Broadway, New York 4, N. Y.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΡΩΤΟΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΝ ΤΑΦΟΝ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

ΙΑ τὸν ἀπροσδόκητον καὶ πρόωρον θάνατον τοῦ τρίτου κατὰ σειρὰν χρονολογικὴν Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς ἀειμνήστου Μιχαήλ, ἐγράφησαν πολλά, καὶ λίαν δικαίως. Ἤδη ἡ παροῦσα στήλη ἐπιθυμεῖ, διὰ τῶν κατωτέρω γραμμῶν, νὰ τονίσῃ δεόντως ὡρισμένα σημεῖα σχετικὰ μὲ τὴν ὄντως μεγάλην μορφὴν τοῦ ἀλησμονήτου Ἐκκλησιαστικοῦ Ἀρχηγοῦ.

Ὁ θάνατός του ἐφανέρωσε διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν τὴν ἀγάπην καὶ τὸν σεβασμόν, τὸ ὁποῖον καὶ οἱ συμπολῖται Ἀμερικανοί, ἐπίσημοι καὶ μὴ ἐπίσημοι, τρέφουν διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Ὀρθοδοξίαν καὶ τοὺς ἀρχηγούς της. Κατὰ πολὺ ἐκδηλωτικὸν τρόπον ἐξεδηλώθη τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἡ συμπάθεια τῶν πολιτῶν τῆς φιλοξένου αὐτῆς χώρας πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Ἱεραρχίαν καὶ τὰς Χριστιανικὰ καὶ ἄλλαι Θρησκεῖαι ἔδειξαν πάλιν τὴν εὐλάβειάν των πρὸς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν, ἐξ ἀφορμῆς τοῦ θανάτου αὐτοῦ.

Ὅταν οἱ πολυπληθεῖς Ἀμερικανοί, ἐκ τῶν διαπρεπεστέρων, προσήρχοντο καὶ ἐγονάτιζον πρὸ τοῦ ἱεροῦ λειψάνου του, ὅταν τὰ φύλλα, τὰ ἡμερήσια καὶ περιοδικά, ὅταν τὰ ραδιόφωνα καὶ τὰ τηλέοπτρα ἐτόνιζον τὰς συγκινητικὰς ἐκείνας λέξεις καὶ τὰ συμπαθῆ των σχόλια, ὅλαι αἱ τιμαὶ ἀπεδίδοντο καὶ πρὸς τὸν Ἑλληνισμόν, τὸν ἐν Ἑλλάδι καὶ τὸν ἐνταῦθα καὶ πρὸς τὴν Ὀρθοδοξίαν ἐν γένει, ἡ ὁποία ἀναγνωρίζεται ὡς ἄλλα ἀπὸ τὰς ἐπισήμως ἀνεγνωρισμένας Ἐκκλησίας τῆς Ἡνωμένας Πολιτείας.

Τὸν ἀπελθόντα μεγάλον Νεκρὸν δὲν ἐτίμησαν μόνον αἱ Ὀρθόδοξοι Ἐκκλησίαι. Δὲν τὸν ἐτίμησαν μόνον οἱ πλησίον. Δὲν τὸν ἐτίμησαν μόνον οἱ ὁμαίμονές του. Ἀλλὰ τὰ θερμότερα τῶν ρημάτων εἶπον καὶ ἔγραψαν καὶ οἱ μεγαλείτεροι ἐκ τῶν διοικούντων τὴν χώραν ταύτην. Ἀπὸ ὅλα τὰ σημεῖα τῆς Ἀμερικῆς, ἀλλὰ καὶ τῆς Ἀγγλίας, παράγοντες δυνατοί, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ θανάτου του, εἶπον τὰ συμπαθέστερα λόγια διὰ τὴν Ὀρθοδοξίαν καὶ τὸν Ἑλληνισμόν. Ὁ μὲν δήμαρχος τῆς μεγάλης αὐτῆς πόλεως ἐγονάτιζε πρὸ τοῦ φερέτρου του καὶ προσηύχετο, ὁ Κυβερνήτης τῆς Πολιτείας ταύτης ἐπὶ ὥρας παρηκολούθει τὴν Νεκρώσιμον Ἀκολουθίαν του, ὁ δὲ Πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἔγραψεν ὅτι «ὁ θάνατός του ἦτο ἀπώλεια καὶ δι' ὅλους τοὺς Ἀμερικανούς».

Ἔχουν ἀνοίξει ἕως τώρα τρεῖς Ἐπισκοπικοὶ τάφοι ἐν Ἀμερικῇ, ἀφότου ἐγκατεστάθη ἡ Ὁμογένεια εἰς τὴν φιλόξενον αὐτὴν Χώραν, ἀπὸ τοῦ 1918. Καὶ ἤνοιξε ὥρα καὶ ὁ πρῶτος Ἀρχιεπισκοπικὸς τάφος. Καὶ τὸ πολὺ ἐπιτυχὴς ἡ ἀπόφασις, ὅπως ὁ πρῶτος ἐν Ἀμερικῇ ἀποβιώσας Ἀρχιεπίσκοπος ταφῇ εἰς τὸν περίβολον τοῦ ἐν Γκάρρισον, Νέας Ὑόρκης, Οἰκοτροφείου τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, διὰ τὸ ὁποῖον Οἰκοτροφεῖον τόσον εἶχεν ἀγωνισθῇ ὁ ἀείμνηστος. Ἀκόμη καὶ κατὰ τὰς τελευταίας του ἡμέρας δι' αὐτὸ καὶ διὰ τὰ λοιπὰ Ἱδρύματα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς μας ἐσκέπτετο. Ἐξεχνοῦσε τὸν πόνον του, φροντίζων διὰ τοὺς ἄλλους.

Ἀπὸ τὸν τάφον του ἐκεῖνον τὸν ἁπλοῦν καὶ ἀπέριτον, θὰ λαμβάνωνται ὡραῖα παραδείγματα πίστεως, ἀγάπης, ὑπομονῆς. Θὰ διδάσκηται τὸ μάθημα τῆς πάλης. Διότι ὁ ἀείμνηστος εἶχε παλαίσει πολὺ ἐπὶ τοῦ πεδίου τῶν θρησκευτικῶν καὶ πνευματικῶν ἀθλημάτων, ὡς βαθύπνους ἀγωνιστής.

Ἀπὸ τὸν πρῶτον ἐν Ἀμερικῇ Ἀρχιεπισκοπικὸν τάφον θὰ διδάσκηται κανεὶς τὸ μέγα μάθημα ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναι φιλάσθενος καὶ ἐν ταὐτῷ νὰ ἐργάζεται καὶ νὰ ἀγωνίζεται δι' ἰδέας καλὰς καὶ μεγάλας. Ἦτο ἀκμαῖος ὁ ἀείμνηστος παρ' ὅλην τὴν τελευταίαν του ἀσθένειαν, διότι ἡ ἐσωτερική του δύναμις ἀνεφαίνετο εἰς τὸ ὅλον εἶναι του καὶ εἰς οὐδὲν ἐλογίζετο τοὺς σωματικοὺς πόνους. Εἰργάζετο ὡς ἡ μέλισσα ἀκούραστα. Δι' αὐτὸ καὶ ἀφῆκε ὡραίας μελέτας καὶ συγγραφὰς μὲ ἐνδιαφέρον ἀναγινωσκομένας ἀπὸ ὅλους.

Ἀπὸ τὸν πρῶτον ἐν Ἀμερικῇ Ἀρχιεπισκοπικὸν τάφον θὰ δύναται κανεὶς νὰ λάβῃ τὰ μαθήματα τῆς ἁπλότητος καὶ τῆς καταφρονήσεως τῶν ὑλικῶν πραγμάτων. Ὁ ἴδιος διέθετε πολλὰ διὰ κάθε καλὸν σκοπόν, διὰ σχολεῖα, διὰ πενομένους ἀνθρώπους, διὰ τοὺς ἐν Ἑλλάδι συγγενεῖς, πολλοὺς τῶν ὁποίων ἀποκατέστησε φιλοστόργως. Ἀπόδειξις δὲ τούτων εἶναι ἡ μετὰ θάνατον εὑρεθεῖσα μικρὰ περιουσία του, ἐκ τῆς ὁποίας τὰ βιβλία ἀφῆκεν εἰς τὴν Θεολογικήν μας Σχολὴν ἐν Μπρουκλάϊν, Μασσ., καὶ εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, τὰ δὲ ἄμφιά του εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τῆς Χάλκης, ὁπόθεν εἶχεν ἀποφοιτήσει.

Ἀπὸ τὸν πρῶτον ἐν Ἀμερικῇ Ἀρχιεπισκοπικὸν τάφον, ἡ Νέα μας Γενεὰ ἰδίως θὰ δύναται νὰ λαμβάνῃ τὸ μέγα μάθημα, ὅτι ἡ θρησκευτικὴ ζωὴ εἶναι ἡ κατ' ἐξοχὴν πραγματικὴ ζωή, ἓν θέμα συνηθισμένον, ἀλλὰ πάντοτε νέον, διότι εἶναι αἰώνιον. Διότι ἐπίστευεν ὄντως, καὶ ἡ πίστις του ἦτο βίωσις καὶ πιστεύων ἠγάπα. Ἠγάπα δὲ ἰδαιτέρως τὴν Νέαν Γενεάν, ἐμπράκτως ἐνδιαφερόμενος δι' αὐτήν.

Ἀπὸ τὸν πρῶτον ἐν Ἀμερικῇ Ἀρχιεπισκοπικὸν τάφον ὁ ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνισμὸς καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Ὀρθοδοξία ἐξῆλθον δυνατώτεροι, προχωρήσαντες κατὰ πολλὰ βήματα. Ἡ Ἐκκλησία μας καὶ ὁ Ἑλληνισμὸς ἐκέρδισαν μίαν νίκην μὲ τὸν θάνατον αὐτόν. Ἀπέκτησαν μίαν ἀφετηρίαν νέαν, διὰ νὰ πάρουν δυνάμεις περισσοτέρας, συνεχίζοντες ἐπάνω εἰς τὰς γραμμὰς τῶν παραδόσεών μας.

Ἀπὸ τὸν πρῶτον ἐν Ἀμερικῇ Ἀρχιεπισκοπικὸν τάφον θὰ εἶναι δυνατόν, ὡς δι' ἀκτίνων δυνατῶν, νὰ δίδωνται κατευθύνσεις νέαι καὶ ἐνισχύσεις περισσότεραι. Θὰ ἐκπέμπωνται φῶτα δυνατά, διὰ νὰ συνεχίζῃ ἡ ἐδῶ Ἑλληνικὴ Ὀρθοδοξία τὸν δρόμον της μέσα εἰς τὸ πλαίσιον τῆς ἐκτιμήσεως, τὴν ὁποίαν ἔχουν ἀναπτύξει δι' αὐτὴν οἱ ἐν Ἀμερικῇ λαοί. Αὐτὴν τὴν βαθυτέραν καὶ ἀπωτέραν σημασίαν δύναται νὰ ἔχῃ ὁ θάνατος τοῦ πολυκλαύστου Ἀρχιεπισκόπου Μιχαήλ, οὗ ἡ μνήμη εἴη αἰωνία!

Γ. Π.

ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1958

1. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἡ πρόοδος τοῦ Τ. Σταυροῦ. (Ἀρχ. ἡ Νηστεία τῆς Παναγίας).
2. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου Πρωτομάρτ. Στεφάνου.
3. ΚΥΡΙΑΚΗ Θ΄. ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Δαλμάτου, Φαύστου καὶ Ἰσαακίου, ὁσίων.
4. ΔΕΥΤΕΡΑ. Τῶν ἐν Ἐφέσῳ Ἁγίων Ἑπτὰ Παίδων.
5. ΤΡΙΤΗ. Προεόρτια τῆς Θ. Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος. Εὐσιγνίου μάρτυρος.
6. ΤΕΤΑΡΤΗ. Η Θ. ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ. (Κατάλ. ἰχθύος).
7. ΠΕΜΠΤΗ. Δομετίου ὁσιομάρτυρος τοῦ Πέρσου.
8. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Αἱμιλιανοῦ Ἐπισκόπου Κυζίκου, Μύρωνος Ἐπισκόπου Κρήτης.
9. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ματθίᾳ τοῦ Ἀποστόλου, ἐκ τῶν 12, ἀντὶ τοῦ Ἰούδα ἐκλεγέντος.
10. ΚΥΡΙΑΚΗ Ι΄. ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Λαυρεντίου Ἀρχιδιακόνου.
11. ΔΕΥΤΕΡΑ. Εὔπλου Διακόνου.
12. ΤΡΙΤΗ. Φωτίου, Ἀνικήτου, Παμφίλου, μαρτύρων.
13. ΤΕΤΑΡΤΗ. Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ. Ἀπόδοσις ἑορτῆς Θ. Μεταμορφώσεως.
14. ΠΕΜΠΤΗ. Προεόρτια Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Μιχαίου τοῦ Προφήτου.
15. ΠΑΡΑΣΚ. Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡ. ΜΑΡΙΑΣ.
16. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἀνακομ. Ἁγίου Μανδηλίου. Διομήδους μάρτ., Γερασίμου ὁσίου.
17. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ΄. ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Μύρωνος, Κυπριανοῦ καὶ Ἰουλιανῆς, μαρτύρων.
18. ΔΕΥΤΕΡΑ. Φλώρου, Λαύρου, Λέοντος καὶ Ἑρμοῦ, μαρτύρων.
19. ΤΡΙΤΗ. Ἀνδρέου, Τιμοθέου, Ἀγαπίου, Θέκλης, Εὐτυχιανοῦ, μαρτύρων.
20. ΤΕΤΑΡΤΗ. Σαμουὴλ τοῦ Προφήτου, Ἡλιοδώρου καὶ Φωτεινῆς, μαρτύρων.
21. ΠΕΜΠΤΗ. Θαδδαίου Ἀποστόλου, Βάσσης καὶ Θεοκλητοῦς, μαρτύρων.
22. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἀγαθονίκου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.
23. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Λούπου μάρτυρος, Εἰρηναίου Ἐπισκόπου Λουγδούνων.
24. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ΄. ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Εὐτυχοῦς Ἱερομάρτ., Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ, νμρτς.
25. ΔΕΥΤΕΡΑ. Βαρθολομαίου καὶ Τίτου, Ἀποστόλων.
26. ΤΡΙΤΗ. Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας, μαρτύρων.
27. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ποιμένος ὁσίου, Ἀνθούσης καὶ Φανουρίου, μαρτύρων.
28. ΠΕΜΠΤΗ. Μωϋσέως τοῦ Αἰθίοπος, Διομήδους καὶ Λαυρεντίου, μαρτύρων.
29. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἡ Ἀποτομὴ τῆς Τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.
30. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἀλεξάνδρου, Ἰωάννου καὶ Παύλου, Πατριαρχῶν Κων)πόλεως.
31. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΓ΄. ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ἡ κατάθεσις τῆς Τιμίας Ζώνης τῆς Θεοτόκου.

RELIGIOUS CALENDAR — AUGUST 1958

1. FRIDAY. Beginning of the Fast of the Mother of God.
2. SATURDAY. Transferring of Relics of St. Stephen.
3. SUNDAY. Ninth Sunday of Matthew. St. Dolmatius.
4. MONDAY. The Seven Youths of Ephesus.
5. TUESDAY. St. Euseganius the Martyr.
6. WEDNESDAY. Transfiguration of Our Lord.
7. THURSDAY. St. Dometius the Persian.
8. FRIDAY. St. Aemilianus, Bishop of Kyzikos.
9. SATURDAY. St. Mathias the Apostle.
10. SUNDAY. Tenth Sunday of Matthew.
11. MONDAY. St. Euplus the Deacon.
12. TUESDAY. SS. Photius, Anikitus and Pamphilus, Martyrs.
13. WEDNESDAY. St. Maximus the Confessor.
14. THURSDAY. Micah the Prophet.
15. FRIDAY. Repose of the Most Holy Mother of God.
16. SATURDAY. Transferring of the Holy Mantle.
17. SUNDAY. Eleventh Sunday of Matthew.
18. MONDAY. SS. Florus, Lavrus and Leontus, Martyrs.
19. TUESDAY. St. Andrew the General.
20. WEDNESDAY. Samuel the Prophet.
21. THURSDAY. St. Thaddeus the Martyr.
22. FRIDAY. St. Agathonicus the Martyr.
23. SATURDAY. St. Loupus the Martyr.
24. SUNDAY. Twelfth Sunday of Matthew. St. Eutyches.
25. MONDAY. SS. Bartholomew and Titus.
26. TUESDAY. SS. Andrian and Natalia, Martyrs.
27. WEDNESDAY. SS. Poimen and Anthusa.
28. THURSDAY. St. Moses of Ethiopia.
29. FRIDAY. The Beheading of St. John the Baptist.
30. SATURDAY. St. Alexander of Constantinople.
31. SUNDAY. Thirteenth Sunday of Matthew. Placing of the Girdle of the Theotokos.

Orthodox Observe

Est. 1934

The official publication of the news, and thought of the Greek Orthodox Ch in America, published monthly by the Archdiocese of North and South Am 10 East 79th Street, New York 21, N Phone: TRafalgar 9-2060

EDITOR:
BASIL VASILIADES, Δ.Ο.Θ.
EDITOR, English Section:
ARTHUR DORE

Subscription Rates in U.S.A. and Can
One year ..... $
Two years ..... $
Single copy 40
Foreign Countries ..... $4.50 per

Second class mailing privileges author at New York, N. Y.

Allow one month for change of add and renewal orders to become effective. insure accuracy in changes, include prev and new address. Contributions and N deadline for THE ORTHODOX OBSERVE the 2nd day of the month for issue of lowing month. Send all communications

ORTHODOX OBSERVER
Greek Archdiocese
10 East 79th Street, New York 21, N.

PUBLICATIONS
OF THE GREEK ARCHDIOCESE
OF N. & S. AMERICA

I Am a Greek Orthodox by Nicho D. Typaldos. An outline of Gr Orthodox Catechism. Pp. 8. 1

The Greek Orthodox Handbook. formation and statistics of Church, priests, etc. Pp. 336. .. 1.

Some Characteristics of the Gre Orthodox Church by Archbish Michael. Pp. 8. 1

Greek Culture. A Bibliography of expensive editions, 1956. Pp. *no char*

An Explanation of the Holy We Services by Rev. Demetrios G. K aris. Pp. 16. 1

Greek Orthodoxy in the Home by Rev. Athenagoras, Bishop of Ela Pp. 22. 1

Do We Know What We Believe? the brotherhood of Theologia "ZOE." English translation by Re P. M. Kalelis. Pp. 40. 2

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΜΙΧΑΗΛ

Η ΕΙΣ ΚΥΡΙΟΝ ΕΚΔΗΜΙΑ ΑΥΤΟΥ

ΤΗΝ 13ην ΙΟΥΛΙΟΥ, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 9.30′ πρωϊνήν, ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου ΜΙΧΑΗΛ, ἐν τῷ Νοσοκομείῳ Doctors Hospital τῆς Νέας Ὑόρκης, ἔνθα ἐνοσηλεύετο ἀπὸ τῆς 8ης Ἰουλίου, ὑποστὰς ἐν αὐτῷ τὴν 9ην ἰδίου μηνὸς ἐγχείρησιν τῶν ἐντέρων, πάσχων ἀπὸ ἀρκετῶν μηνῶν ἐξ ἀεροκολίτιδος.

Παρὰ τὰς προσπαθείας ἐξεχόντων ἐκπροσώπων τῆς Ἰατρικῆς Ἐπιστήμης, κατέστη ἀδύνατος ἡ διάσωσις τοῦ σεπτοῦ Ἱεράρχου, παρὰ τὸ προσκεφάλαιον τοῦ ὁποίου εὑρίσκοντο κατὰ τὰς τελευταίας αὐτοῦ στιγμὰς οἱ Θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι Κωνσταντίας κ. Ἐμμανουὴλ καὶ Ἐλαίας κ. Ἀθηναγόρας καὶ ὁ Πανοσ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Νεόφυτος, οἵτινες καὶ μετέδωσαν τὸ θλιβερὸν ἄγγελμα εἰς τὴν Αὐτοῦ Θειοτάτην Παναγιότητα, τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ. κ. Ἀθηναγόραν καὶ εἰς τὸ Πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας διὰ τοῦ κόσμου.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς αὐτῆς Κυριακῆς, ἡ σορὸς τοῦ εἰς ὕψιον μεταστάντος Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κυροῦ Μιχαήλ, ἐξετέθη ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ἱερῷ Ναῷ τῆς Ἁγίας Τριάδος, Νέας Ὑόρκης, εἰς παλλαϊκὸν προσκύνημα τοῦ εὐσεβοῦς Πληρώματος, τὸ ὁποῖον προσῆλθεν ἐξ ὅλων τῶν σημείων τῆς πόλεως καὶ ἄλλων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ἵνα διὰ τελευταίαν φορὰν ἀσπασθῇ τὴν δεξιὰν τοῦ Ποιμενάρχου του, Ὅστις ἐπὶ ἕνα περίπου ἔτη διεποίμανεν αὐτὸ μετὰ παραδειγματικῆς ἀγάπης, πατρικότητος καὶ συνέσεως.

Τὸ Ἐντιμότατον Μικτὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Ἑλληνικῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς, ἅμα τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι, συνελθὸν ἐπανειλημμένως, τῇ συμμετοχῇ πάντων τῶν Θεοφιλεστάτων Βοηθῶν Ἐπισκόπων, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ πρώτου τῇ τάξει Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Νύσσης κ. Γερμανοῦ, ἀπεφάσισεν ὅπως ἡ κηδεία τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου κυροῦ Μιχαὴλ τελεσθῇ ἐκ τοῦ Καθεδρικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Τριάδος, Νέας Ὑόρκης, τὴν 17ην Ἰουλίου, ἡμέραν Πέμπτην, καὶ κατόπιν Θείας Λειτουργίας, τῇ συμμετοχῇ πάντων τῶν Θεοφιλ. Βοηθῶν Ἐπισκόπων, ἡ δὲ ταφὸς αὐτοῦ ἐνταφιασθῇ ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς Ἀκαδημίας Ἁγίου Βασιλείου, ἐν Γκάρρισον, Νέας Ὑόρκης, ἔνθα θὰ ἱδρυθῇ ἐντὸς εἰδικῆς αἰθούσης «Μουσεῖον Ἀρχιεπισκόπου Μιχαήλ». Ἐν συνεχείᾳ, τὴν ἑσπέραν τῆς Τρίτης, 15ης Ἰουλίου, διὰ τηλεγραφήματος τῆς Α.Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Ἀθηναγόρου, ἀνηγγέλθη ὅτι ἡ περὶ Αὐτὸν Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐξέλεξε Πατριαρχικὸν Ἐπίτροπον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς τὸν Θεοφιλ. Ἐπίσκοπον Νύσσης κ. Γερμανὸν Πολυζωΐδην, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν ἐντολὴν ὅπως προστῇ τῆς κηδείας τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κυροῦ Μιχαήλ.

Η ΚΗΔΕΙΑ

Ἀπὸ τῆς ὥρας τοῦ θανάτου μέχρι τοῦ ἐνταφιασμοῦ τοῦ σκήνους τοῦ μεταστάντος Ἀρχιεπισκόπου κυροῦ Μιχαήλ, ἀθρόαι, θερμαί, συγκινητικαὶ ἐκδηλώσεις πένθους, σεβασμοῦ καὶ τιμῆς κατέκλυσαν τὴν Ἀρχιεπισκοπήν. Ἐπισκέψεις ἐξεχουσῶν Προσωπικοτήτων καὶ Κληρικῶν ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων, ἀντιπροσωπειῶν καὶ ἰδιωτῶν, συλλυπητήρια γράμματα, τηλεγραφήματα καὶ τηλεφωνήματα, ἐφανέρωσαν ὅλον τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν ἀγάπην δι' ὧν πάντες περιέβαλλον τὸν μεταστάντα Πρωθιεράρχην, καθ' ἣν στιγμήν, ἡμέρας καὶ νυκτός, δεκάδες χιλιάδων προσκυνητῶν διείρχοντο πρὸ τοῦ σκήνους τοῦ σεπτοῦ νεκροῦ ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ, μέχρι τῆς πρωΐας τῆς Πέμπτης.

Περὶ ὥραν 9ην πρωϊνὴν τῆς Πέμπτης, 17ης Ἰουλίου, ἤρξατο ὁ Ὄρθρος, περὶ δὲ τὴν 10ην ἡ Θεία Λειτουργία καὶ περὶ τὴν 11.30′ ἡ Νεκρώσιμος Ἀκολουθία. Προεξῆρχε ταύτης ὁ Θεοφιλ. Πατριαρχικὸς Ἐπίτροπος κ. Γερμανός, συμμετεῖχον δὲ ἐν πλήρει Ἀρχιερατικῇ ἀμφιέσει οἱ Θεοφιλέστατοι Βοηθοὶ Ἐπίσκοποι: Ἐλαίας κ. Ἀθηναγόρας, Ναζιανζοῦ κ. Ἰεζεκιήλ, Ὀλύμπου κ. Δημήτριος, Κωνσταντίας κ. Γερμανός, καὶ Τροπαίου κ. Πολύευκτος, οἱ Θεοφιλ. Ἐπίσκοποι: Λεύκης κ. Μᾶρκος Λίπα, Παλλάδιος τῆς Οὐκρανικῆς Ἐκκλησίας καὶ Μπογδὰν ἐπίσης τῆς Οὐκρανικῆς Ἐκκλησίας, καὶ 20 περίπου Ἀρχιμανδρίται καὶ Ἱερεῖς μετὰ δύο Διακόνων. Ἐν τῷ σωλέᾳ παρίσταντο ὁ Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπος Θυατείρων κ.κ. Ἀθηναγόρας, ἀεροπορικῶς ἐπὶ τούτῳ ἀφιχθεὶς ἐκ Λονδίνου, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μεσσηνίας κ.κ. Γερμανός, ἐπισήμως ἐκπροσωπῶν τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, ὁ Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπος τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἀρμενίων κ.κ. Μ. Καλφαγιάν, Ἀντιπρόσωποι τῶν λοιπῶν ἐν Ἀμερικῇ Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας, τῶν Ἐπισκοπελιανῶν, ἄλλων Προτεσταντικῶν Ὁμολογιῶν καὶ ἑτέρων θρησκευμάτων, ὁ Κυβερνήτης τῆς Πολιτείας Νέας Ὑόρκης Ἐντιμ. κ. Ἄβερελ Χάρριμαν, ὁ Δήμαρχος Νέας Ὑόρκης Ἐντιμ. κ. Ρόμπερτ Γουάγκνερ, ὁ Δρ. Φράγκλιν Κλὰρκ Φράϋ, ἐκπρόσωπος τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν, ὁ Δρ. Οὐΐλλιαμ Πέρρυ καὶ ὁ Δρ. Πὼλ Ἄντερσον τοῦ ἐν Ἀμερικῇ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν τοῦ Χριστοῦ, ὁ Ἐντιμ. Ἐπιτετραμμένος τῆς ἐν Οὐασιγκτῶνι Ἑλληνικῆς Πρεσβείας κ. Φαίδων Ἄννινος Καβαλλιεράτος, ὁ Ἐντιμ. Πρόξενος ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ κ. Κολιακόπουλος, Ἀνώτατοι Ἀρχηγοὶ τοῦ Σώματος Ἱερέων Ἐνόπλων Ἀμερικανικῶν Δυνάμεων, ἕτεροι Ἀνώτεροι Ἀξιωματικοὶ Ἑλλάδος καὶ Ἀμερικῆς, τὸ Ἐντιμότατον Μικτὸν Συμβούλιον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς, Ἀντιπρόσωποι τῆς Ἐφορείας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, Μπρουκλάϊν, τῆς Ἀκαδημίας Ἁγίου Βασιλείου, τοῦ Γηροκομείου Νέας Ὑόρκης, τῆς Φιλο-

Ὁ ἀείμνηστος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς Μιχαὴλ προσευχόμενος κατὰ τὴν τελετὴν τῆς «ἀναγνωρίσεως» τοῦ Προέδρου Ντουάϊτ Ἀϊζενχάουερ, τῇ 20ῇ Ἰανουαρίου 1957. Ἀριστερὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ὁ Ἀντιπρόεδρος Νίξον.

πτώχου, τῶν Ὀργανώσεων Ἀχέπα, Γκάπα, Πανάρκαδικῆς, Γκόγια καὶ πλείστων ἄλλων Ὀργανώσεων, Σωματείων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ὁμογενείας, περὶ τοὺς 100 Ἱερεῖς, ἀντιπρόσωποι τοῦ Τύπου, Ἑλληνικοῦ καὶ Ἀμερικανικοῦ, τὸ Προσωπικὸν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, καὶ πλεῖστοι ἄλλοι ἀντιπρόσωποι καὶ ἰδιῶται, πλημμυρίσαντες τὸν εὐρύχωρον Καθεδρικὸν Ναὸν καὶ τὸν πρὸ αὐτοῦ χῶρον τῆς 74ης ὁδοῦ.

Τὸ πένθος τοῦ ἐκδημήσαντος Πρωθιεράρχου κυροῦ Μιχαὴλ ἔφερον ὁ Πανοσιολ. Πρωτοσυγκελλεύων Ἀρχιμ. Νεόφυτος Σπυρογιαννάκης καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτοῦ, Κος καὶ Κα Λαμπίδου, Κος καὶ Κα Δημητρίου καὶ Κα Κωνσταντινίδου.

Ἐπικηδείους λόγους ἐξεφώνησαν: ὁ Θεοφιλ. Πατριαρχικὸς Ἐπίτροπος Ἐπίσκοπος Νύσσης κ. Γερμανός, ἀπὸ μέρους τῶν Κληρικῶν μελῶν τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου, ὁ κ. Πῆτερ Κουρίδης ἀπὸ μέρους τῶν λαϊκῶν μελῶν αὐτοῦ, ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Θυατείρων κ.κ. Ἀθηναγόρας, ἀποχαιρετήσας τὸν ἀποιχόμενον Ἱεράρχην, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἠλείας κ.κ. Γερμανός, ἀπὸ μέρους τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὁ Ἐντιμ. Ρ. Γουάγκνερ, Δήμαρχος Νέας Ὑόρκης, ἀποχαιρετήσας τὸν μεταστάντα Ἀρχιεπίσκοπον ἀπὸ μέρους τοῦ λαοῦ τῆς Νέας Ὑόρκης καὶ ἐξάρας τὸ ἔργον αὐτοῦ ὑπὲρ τοῦ γενικοῦ καλοῦ, καὶ ἐν κατακλείδι ὁ ἐν Οὐασιγκτῶνι Ἐπιτετραμμένος τῆς Ἑλλάδος κ. Φ. Α. Καβαλλιεράτος — τοῦ Πρέσβεως Ἐξοχ. Γ. Μελᾶ εὑρισκομένου ἐν Ἀθήναις — ἀπευθύνας πρὸς τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν καὶ τὴν Ὁμογένειαν Ἀμερικῆς «τὰ βαθύτατα συλλυπητήρια καὶ τὰ ἀδελφικὰ αἰσθήματα τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως, τῆς Βασ. Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους».

Μία ἐκ τῶν τελευταίων ἐπιθυμιῶν τοῦ μεταστάντος Ἀρχιεπισκόπου ἦτο ὅπως, μὴ κατατεθῶσιν ἐπὶ τῆς σοροῦ αὐτοῦ ἄνθη, τὰ δὲ ἀντίστοιχα ποσὰ νὰ διατεθῶσιν ὑπὲρ φιλανθρωπικῶν σκοπῶν. Ὡς ἐκ τούτου ἐκ τῶν πολυαρίθμων στεφάνων, παρὰ τὸ φέρετρον τοῦ ἀειμνήστου Ἱεράρχου κατετέθησαν μόνον οἱ στέφανοι τῶν Κυβερνήσεων Ἀμερικῆς καὶ Ἑλλάδος καὶ τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Κατὰ τὴν ἐκφοράν, ἐν μέσῳ παντοειδῶν ἐκδηλώσεων λύπης, τὰς ταινίας τοῦ φερέτρου ἐκράτουν ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοποι: Ἐλαίας, Ὀλύμπου, Ναζιανζοῦ καὶ Τροπαίου, προηγοῦντο δὲ Ἀρχιμανδρῖται φέροντες τὴν ποιμαντορικὴν ῥάβδον τοῦ μεταστάντος Ἀρχιεπισκόπου, τὴν ἀρχιερατικὴν μίτραν καὶ τὰ παράσημα αὐτοῦ. Τὴν τυπικὴν τάξιν ἐπώπτευεν ὁ Ἱεράρχης Προϊστάμενος τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Ἁγίας Σοφ. Κωνσταντῖνος Καζάνας, τοῦ δὲ Πρωτοκόλλου τῆς ὑποδοχῆς προεξῆρχεν ὁ Νομικὸς Σύμβουλος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς κ. Π. Κουρίδης.

Ο ΕΝΤΑΦΙΑΣΜΟΣ

Ἡ ἐπιβλητικὴ πομπή, τῆς ὁποίας μετέσχον 30 περίπου Ἐπίσκοποι, 100 Ἱερεῖς καὶ ἑκατοντάδες ἀντ

Ἀπὸ τὴν τελετὴν τῆς ἐντοιχίσεως τοῦ ἀκρογωνιαίου λίθου ἐν τῷ Ἱερῷ Καθεδρικῷ Ναῷ τῆς Ἁγίας Σοφίας, Οὐασιγκτῶνος, D. C. Ὁ ἀείμνηστος Ἀρχιεπίσκοπος ἐν μέσῳ τοῦ Προέδρου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ τῆς Κας Ἀϊζενχάουερ, εἰς τοὺς ὁποίους μόλις εἶχεν ἀπονείμει τὸν Πατριαρχικὸν Σταυρὸν τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου.

όσωποι, κατηυθύνθη πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν, καθ' ὃν όνον, ἐντολῇ τοῦ Ἐντιμ. Δημάρχου, εἶχε διακοπῇ ντελῶς ἡ ὑπὸ τροχοφόρων διασταύρωσις τῶν ὁδῶν ὧν διείρχετο ἡ νεκρικὴ πομπή.

Ἐν τόπῳ χλοερῷ τοῦ ἄλσους τῆς Ἀκαδημίας τοῦ γίου Βασιλείου, τὴν ὁποίαν τόσον ἠγάπησεν ὁ ἀείηστος Ἀρχιεπίσκοπος, καὶ πρὸ τοῦ ἠνεωγμένου τάυ, ἐψάλη Τρισάγιον ὑπὸ τοῦ Θεοφιλ. Πατριαρχικοῦ τιτρόπου καὶ πάντων τῶν Θεοφιλ. Ἐπισκόπων, ηύθυναν συγκινητικὰς προσφωνήσεις πρὸς τὸν μεστάντα ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἑλληνορθοδόξου Νεολαίας κόγια» κ. Σωτήριος Τσούτσουρας, καταθέσας στένον ἐπὶ τοῦ τάφου, καὶ ὁ κ. Δημ. Κωνσταντινίδης ἐκ ητρόϊτ, ἐκ μέρους τῆς Ὁμοσπονδίας Σωματείων άκης, εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται ἡ ἰδιαιτέρα γενέρα τοῦ μεταστάντος Ἀρχιεπισκόπου, ἡ Μαρώνεια, τέλος ἐν μέσῳ συγκινητικῶν ἀποχαιρετιστηρίων ρηλώσεων καὶ βαθυτάτης γενικῆς συγκινήσεως, ρεδόθη εἰς τὴν μητέρα γῆν τὸ σῶμα τοῦ μακαριῦ Ἀρχιεπισκόπου κυροῦ Μιχαήλ, ἐνῷ ἡ ἁγία Αὐψυχὴ ἐκαλεῖτο πλησίον τοῦ Δικαιοκρίτου Θεοῦ.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου Μιχαὴλ ἐγεννήθη τῇ 27ῃ Μαΐου 1892 ἐν Μαρωνείᾳ τῆς Δυτικῆς Θράκης. Κατὰ κόσμον Θουκυδίδης Κωνσταντινίδης, ἔλαβε παρὰ τῶν εὐλαβῶν γονέων του Μιχαὴλ καὶ Φυλλιῶς Μ. Κωνσταντινίδου εὐσεβῆ ἀνατροφήν, διήκουσε τὰ μαθήματα τοῦ δημοτικοῦ σχολείου τῆς γενετείρας του καὶ εἶτα τοῦ ἡμιγυμνασίου Ξάνθης. Τῷ 1906 εἰσήχθη εἰς τὴν Ἱερὰν Θεολογικὴν Σχολὴν Χάλκης (Κωνσταντινουπόλεως), ἐκ τῆς ὁποίας ἀπεφοίτησεν ἀριστοῦχος τῷ 1914, χειροτονηθεὶς κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος τῶν σπουδῶν αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ τότε Σχολάρχου τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, εἶτα δὲ Μητροπολίτου Θυατείρων, Γερμανοῦ Στρηνοπούλου, εἰς Διάκονον, μετονομασθεὶς Μιχαήλ. Ἐπὶ ἓν σχολικὸν ἔτος διετέλεσεν Ὑφηγητὴς καὶ Γραμματεὺς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, διδάσκων ταυτοχρόνως Ἑλληνικὰ εἰς τὰς γυμνασιακὰς τάξεις τῆς ἐν Χάλκῃ Ἐμπορικῆς Σχολῆς.

Τῷ 1915, ἐπὶ Πατριαρχείας Γερμανοῦ τοῦ Ε', συνοδικῇ ἀποφάσει ἀπεστάλη πρὸς μετεκπαίδευσιν εἰς Ρωσσίαν, φοιτήσας εἰς τὰς Θεολογικὰς Ἀκαδημίας Πετρουπόλεως καὶ Κιέβου, καὶ μετὰ τετραετεῖς σπουδὰς ἐπανῆλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν τῷ 1919, χειροτονηθεὶς τὸ

αὐτὸ ἔτος εἰς Πρεσβύτερον καὶ εἶτα ἐχειροτονήθη εἰς Ἀρχιμανδρίτην ὑπὸ τοῦ τότε Μητροπολίτου Δέρκων Καλλινίκου, ὅστις διώρισεν αὐτὸν Ἱερατικῶς Προϊστάμενον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Στεφάνου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου τοῦ 1919 μέχρι τοῦ 1923, διετέλεσεν, ἀποσταλεὶς ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, εἰς Κομοτινήν, κατ' ἀρχὰς μὲν Ἔξαρχος αὐτῆς, βραδύτερον δὲ Τοποτηρητὴς τῆς Μητροπόλεως Μαρωνείας, διευθύνων συγχρόνως καὶ τὸ ἐν τῇ ἕδρᾳ ταύτης, Κομοτινῇ, Ἡμιγυμνάσιον, καὶ κατὰ τὰ ἔτη 1922-23 διατελέσας Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων, ἐν Κομοτινῇ.

Τῷ 1923 διωρίσθη ὑπὸ τοῦ τότε Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου κατ' ἀρχὰς μὲν Γραμματεύς, εἶτα δὲ Πρωτοσύγκελλος ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ Ἀθηνῶν, μέχρι τοῦ 1927.

Τῷ 1927, Ἀπριλίου 1, ἐξελέγη Ἱερατικῶς Προϊστάμενος τοῦ Ἱεροῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Σοφίας τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Λονδίνου, διατελέσας τοιοῦτος μέχρι τοῦ 1939. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο διετέλεσεν Ἀντιπρόσωπος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου κατὰ τὸ Συνέδριον Πίστεως καὶ Τάξεως, τὸ συνελθὸν ἐν Λωζάννῃ κατ' Αὔγουστον τοῦ 1927, Ἀντιπρόσωπος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν Διάσκεψιν τῶν Ἀγγλικανῶν (Συνέδριον τοῦ Λάμπεθ) ἐν Λονδίνῳ, κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1930, καὶ Ἀντιπρόσωπος τῆς Ἐκκλησίας Ἀλεξανδρείας ἐν τῇ ἐξ Ἀγγλικανῶν καὶ Ὀρθοδόξων ἀποτελεσθείσῃ Δογματικῇ Ἐπτροπῇ, τῇ συνελθούσῃ ἐν τῷ Παλατίῳ τοῦ Λάμπεθ, 15-20 Ὀκτωβρίου τοῦ 1931. Ἡ ἐν Λονδίνῳ διακονία τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Μιχαὴλ ἀνεζωπύρωσε τὸ [illegible] ληνορθόδοξον φρόνημα τοῦ ἐκεῖ Ἑλληνισμοῦ τὰ μάλι[illegible]

Ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ 1939 μέχρι τοῦ Ὀκτωβ[illegible] τοῦ 1949, διετέλεσε Μητροπολίτης Κορινθίας, χειροτ[illegible] θεὶς τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1939, εἰς διαδοχὴν τοῦ ἀπὸ [illegible] ρινθίας Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Δαμασκηνοῦ. Ἐπὶ μ[illegible] ὁλόκληρον δεκαετίαν, ἐν μέσῳ μυρίων δεινῶν καὶ ἐ[illegible] κῶν συμφορῶν, Β΄ παγκοσμίου πολέμου, κατοχῆς, α[illegible] μοριτοπολέμου κλπ., ὁ Κορινθίας Μιχαὴλ ἐποίμανε[illegible] ἐμπιστευθὲν εἰς αὐτὸν ποίμνιον, θεὶς τὴν ψυχὴν αὐ[illegible] ὑπὲρ τῶν προβάτων, καὶ ὁδηγήσας αὐτὸ εἰς τὰς τρίβ[illegible] τοῦ Κυρίου. Ἐν Κορινθίᾳ ἵδρυσεν Οἰκοκυρικὴν Σχολ[illegible] Πολυϊατρεῖον, συντηρῶν αὐτὸ ἐκ τῶν χρημάτων τὰ[illegible] ποῖα εἶχον προσφέρει εἰς αὐτὸν οἱ ἐν Λονδίνῳ ὁμογεν[illegible] κατὰ τὴν ἐκεῖθεν ἀναχώρησιν αὐτοῦ. Ἀναδιωργάνω[illegible] τὴν Ἱερατικὴν Σχολὴν Κορινθίας καὶ ἐπήνεγκε πραγ[illegible] τικὴν ἀναγέννησιν εἰς τὴν Ἐπαρχίαν ταύτην.

Τῇ 11ῃ Ὀκτωβρίου τοῦ ἔτους 1949, «προεκρίθη [illegible] παμψηφεὶ ἐξελέγη» ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Οἰκου[illegible] νικοῦ Πατριαρχείου Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς Βορε[illegible] καὶ Νοτίου. Διελθὼν ἐκ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχε[illegible] Κωνσταντινουπόλεως, κατὰ τὴν τάξιν, διὰ τὸ Μήνυμα [illegible] τὴν Εὐχαριστίαν, ἀφίκετο εἰς Νέαν Ὑόρκην τῇ 15ῃ [illegible] κεμβρίου 1949, ἡ δὲ τελετὴ τῆς ἐνθρονίσεως τοῦ νέου Ἀ[illegible] χιεπισκόπου ἐν τῷ Καθεδρικῷ τῆς Ἁγίας Τριάδος, Νέ[illegible] Ὑόρκης, ἐγένετο τῇ 18ῃ ἰδίου μηνός. Ἐποίμανεν ἐν [illegible] τρικῇ ἀγάπῃ καὶ συνετῇ διοικήσει τὸ Ἑλληνορθόδοξ[illegible] Πλήρωμα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς, ἐπὶ 8 ἔτη κ[illegible] 7 μῆνας περίπου. Τὰ μεγάλα ἐπιτεύγματα καὶ οἱ ἀγλα[illegible]

(Συνέχεια εἰς τὴν σελίδα 230)

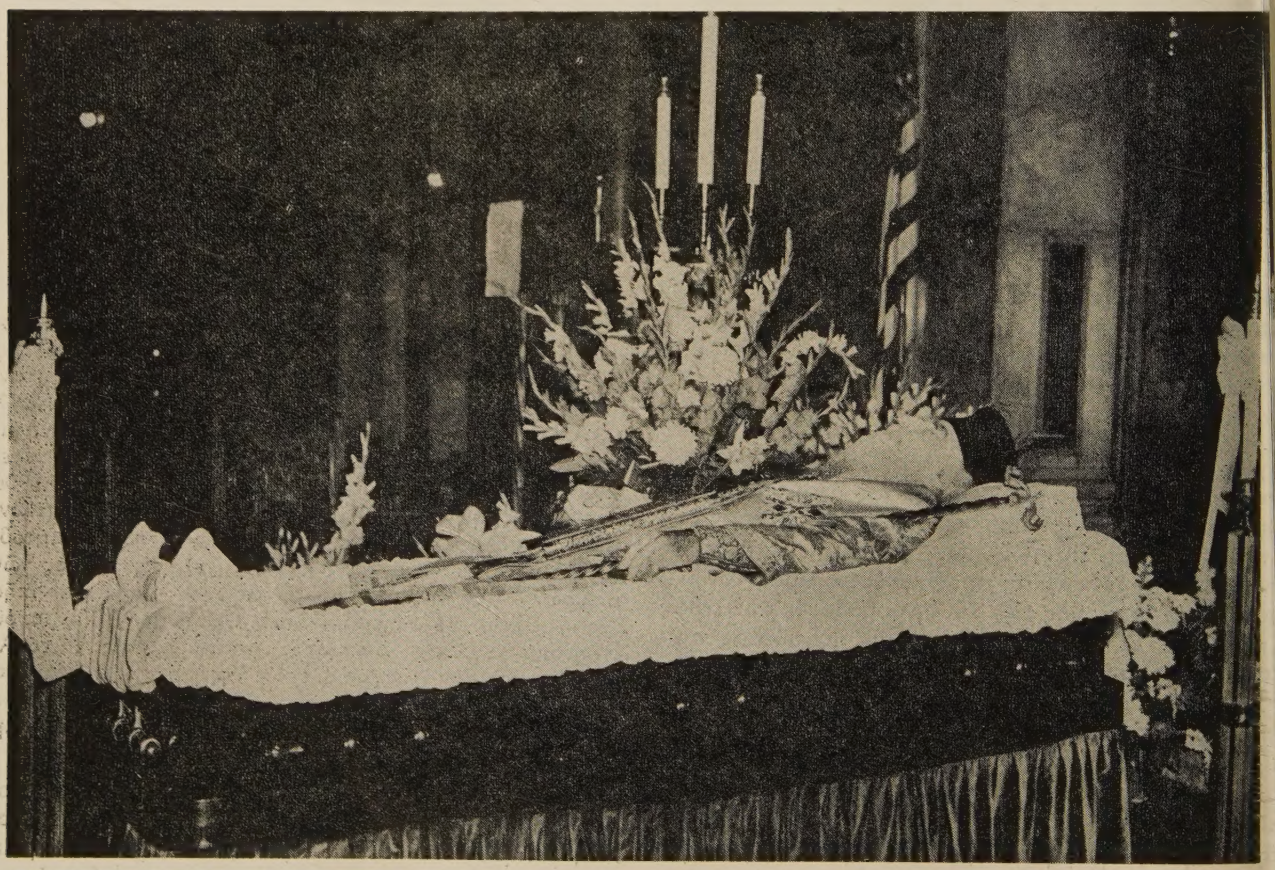

ΤΟ ΣΚΗΝΟΣ ΤΟΥ ΑΕΙΜΝΗΣΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΕΚΤΕΘΕΙΜΕΝΟΝ ΕΙΣ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΕΝ ΤΩ ΚΑΘΕΔΡΙΚΩ ΝΑΩ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ.

ΛΥΠΗΤΗΡΙΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΕΠΙ ΤΩ ΘΑΝΑΤΩ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΜΙΧΑΗΛ

Ἡ Αὐτοῦ Θειοτάτη Παναγιότης
Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης
Κύριος Κύριος Ἀθηναγόρας:

«Κατώδυνοι πληροφορηθέντες ἐκδημίαν προσφι-
οῦς ἀδελφοῦ, ὑπερόχου Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς
ροῦ Μιχαήλ, ἐκφράζομεν ὑμῖν, ἱερῷ Κλήρῳ, Μικτῷ
υμβουλίῳ, παντὶ Πληρώματι, βαθυτάτην ἡμῶν καὶ
ερᾶς Συνόδου συμπάθειαν. Εὐχόμεθα Κύριος ὁ Θεὸς
ναπαύσαι μακαρίαν αὐτοῦ ψυχὴν ἐν σκηναῖς δικαίων.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ»

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος
Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος
Κύριος Κύριος Θεόκλητος:

«Ἐκκλησία Ἑλλάδος κατώδυνος μετέχει πένθους
πὶ εἰς Κύριον ἐκδημίᾳ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κυροῦ
ιχαήλ. Κύριος ἀναπαύσαι αὐτὸν καὶ ἀποστείλαι διά-
οχον ἀντάξιον ἐκδημήσαντος ἐπιφανοῦς Ἱεράρχου,
π' ἀγαθῷ Ἐκκλησίας καὶ Ὁμογενείας. Παρακαλοῦ-
εν θελήσητε εἰδοποιήσητε ἐκ μέρους ἡμῶν Μητροπο-
λίτην Ἠλείας ἀντιπροσωπεύσῃ Ἐκκλησίαν Ἑλλάδος
εἰς κηδείαν.

ΑΘΗΝΩΝ ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ, ΠΡΟΕΔΡΟΣ»

Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Θυατείρων
Κος κ. Ἀθηναγόρας (Λονδῖνον):

«Βαθύτατα λυπημένος ἀπώλειαν Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κυροῦ Μιχαήλ, συμμετέχω λύπην ὑμῶν πραγματικώτατα εἰλικρινῆ.

ΘΥΑΤΕΙΡΩΝ ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ»

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μελίτης
Κος κ. Ἰάκωβος (Γενεύη):

«Συμμετέχω ὁλοψύχως πένθους Ἱεραρχίας, Κλήρου, Πληρώματος Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς. Κύριος ἀναπαύσαι ἁγίαν ψυχὴν ἀοιδίμου μεγάλου Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς μεταξὺ δικαίων, ἀναδείξαι ἄξιον διάδοχον αὐτοῦ.

ΜΕΛΙΤΗΣ ΙΑΚΩΒΟΣ»

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀξώμης
Κος κ. Νικόλαος (Ἀντὶς Ἀμπέμπα):

«Βαθύτατα τεθλιμμένος ἐπὶ ἀπωλείᾳ μεγάλου Ἱε-

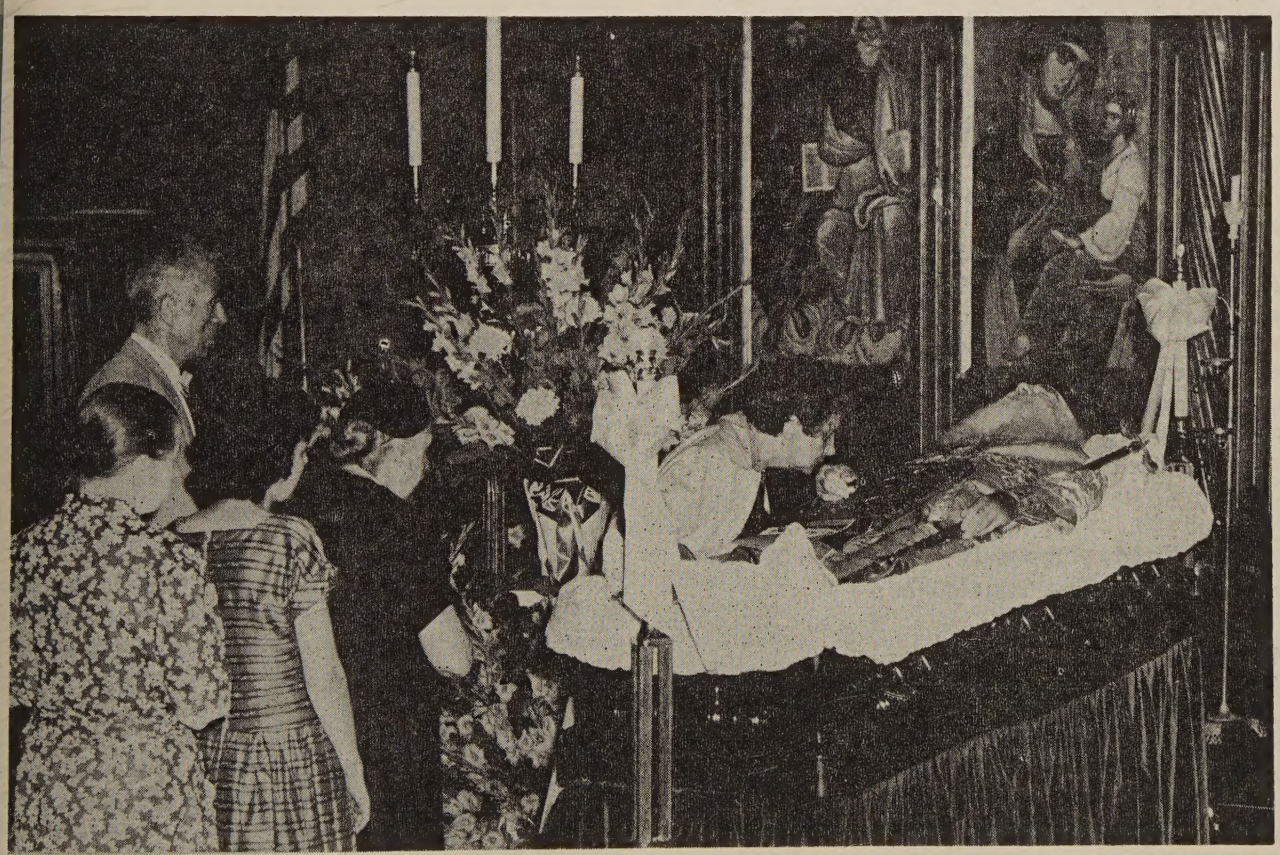

ΑΠΟ ΤΟ ΤΡΙΗΜΕΡΟΝ ΠΑΝΔΗΜΟΝ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΚΑΙ ΧΕΙΡΟΦΙΛΗΜΑ ΤΟΥ ΛΑΟΦΙΛΟΥΣ ΠΟΙΜΕΝΑΡΧΟΥ.

ράρχου, παλαιοῦ συμμαθητοῦ, ἀγαπητοῦ φίλου Μιχαήλ, ἐκφράζω Ἐκκλησίᾳ Ἀμερικῆς συλλυπητήρια, εὐχόμενος Κύριος ἀναπαύσαι ἁγίαν ψυχὴν αὐτοῦ καὶ ἀναδείξαι διάδοχον ἀντάξιον.

ΑΞΩΜΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ»

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος Κος κ. Ἰάκωβος:

«Συλλυπητήρια ἐπὶ θανάτῳ μεγάλου Ἱεράρχου καὶ ἀγαπητοῦ φίλου.

ΑΤΤΙΚΗΣ-ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ ΙΑΚΩΒΟΣ»

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μεσσηνίας Κος κ. Χρυσόστομος (Καλάμαι):

«Ἐπὶ ἀδοκήτῳ θανάτῳ πεφιλημένου ἀδελφοῦ Ἁγίου Ἀμερικῆς, δεχθῆτε θερμὰ συλλυπητήρια.

ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ»

Ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ἀπαμείας Κος κ. Ἰάκωβος (Λονδῖνον):

«Συμμετέχων βαθεῖαν λύπην Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς ἐπὶ ἐκδημίᾳ προσφιλοῦς Ἀρχιεπισκόπου Μιχαήλ, προσεύχομαι ὑπὲρ ἀνταξίας διαδοχῆς αὐτοῦ.

ΑΠΑΜΕΙΑΣ ΙΑΚΩΒΟΣ»

Ἡ ἐν Ἀθήναις Ἀδελφότης Θεολόγων «ΖΩΗ»:

«Βαθύτατα λυπούμενοι ἐπὶ εἰς Κύριον ἐκδημίᾳ Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κυροῦ Μιχαήλ, ἐγκαρδίως δεόμεθα Κύριος ἀναπαύσαι μεταστάντα Ἀρχιεπίσκοπον.

ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΘΕΟΛΟΓΩΝ «ΖΩΗ»

Τὸ Πατριωτικὸν Ἵδρυμα Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως, Ἀθηνῶν:

«Ἡ Διοίκησις τοῦ Πατριωτικοῦ Ἱδρύματος βαθέως συγκεκινημένη ἐκ τῆς ἀναγγελίας τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου Βορείου καὶ Νοτίου Ἀμερικῆς κυροῦ Μιχαήλ, ἐκφράζει τὴν βαθεῖαν θλῖψιν της. Ἡ Ὀρθοδοξία καὶ ὁ Ἑλληνισμὸς αἰσθάνονται ὡς μεγάλην καὶ δυσαναπλήρωτον τὴν ἀπώλειαν τοῦ Σεπτοτάτου Πρωθιεράρχου. Τὸ Πατριωτικὸν Ἵδρυμα ἰδιαιτέρως ἀπώλεσε πολύτιμον φίλον καὶ συμπαραστάτην, τοῦ ὑψηλοῦ κύρους τοῦ Πρωθιεράρχου.

Μετὰ τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ,

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΘΑΛΕΙΑ ΒΟΥΛΑ»

Ὁ Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν Κος Ἀμίλκας Ἀλιβιζᾶτος:

«Ἐπὶ ἀδοκήτῳ ἐκδημίᾳ πρὸς Κύριον μακαριστοῦ Μιχαὴλ Ἀρχιεπισκόπου γενομένου Βορείου καὶ Νοτίου Ἀμερικῆς, παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε τὰ βαθύτατά μου συλλυπητήρια διὰ τὸ δυσαναπλήρωτον κενόν, τὸ ὁποῖον ἀφῆκεν ὁ διακεκριμένος Ἱεράρχης, ὁ καταναλώσας τὸν βίον αὐτοῦ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ ἐξουσιάζων νεκρῶν καὶ ζώντων Κύριος ἀναπαύσαι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν χώρᾳ ζώντων καὶ ἀναδείξαι τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ ἄξιον κατὰ πάντα διάδοχον τοῦ ἀπελθόντος, ἱκανὸν νὰ βαστάσῃ τὸ βάρος τῆς διακυβερνήσεως Ἀρχιεπισκοπῆς, κεφαλαιώδους διὰ τὴν ἐξέλιξιν τῆς νεωτέρας Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Μετ' ἀπείρου σεβασμοῦ,

Α. ΑΛΙΒΙΖΑΤΟΣ»

Πρὸς τὸ Σεπτὸν Οἰκ. Πατριαρχεῖον ἐξ ἄλλου ὑπέβαλον τὰ συλλυπητήριά των ἀρχηγοὶ καὶ ἐκπρόσωποι πλείστων Ἐκκλησιῶν καὶ Ὀργανώσεων. Πρὸς δὲ τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀμερικῆς, πλεῖσται ἄλλαι Ἐκκλησίαι, Ὀργανώσεις, Κοινότητες καὶ ἰδιῶται, κληρικοὶ καὶ λαϊκοί.

ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΑ ΕΠΙΣΗΜΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ

Ὁ Ἐξοχ. Πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος Κος Κωνσταντῖνος Καραμανλῆς:

«Ἑλληνικὴν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀμερικῆς:

Ἐκφράζω βαθυτάτην λύπην μου ἐπὶ ἀδοκήτῳ θανάτῳ μεγάλου Ἱεράρχου Μιχαήλ, συλλυποῦμαι ὑμᾶς διὰ μεγάλην ἀπώλειαν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ»

Ὁ Ἐξοχ. Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν Κος Εὐάγγελος Ἀβέρωφ:

«Μετὰ βαθυτάτης θλίψεως ἔλαβον γνῶσιν ἐκδημίας εἰς Κύριον Σεβασμιωτάτου κυροῦ Μιχαήλ. Γλυφυρὰ φυσιογνωμία καὶ λαμπρὰ δρᾶσις ἐκλιπόντος διατηρήσουν εἰς τὸν Ὀρθόδοξον κόσμον αἰωνίαν μνήμην αὐτοῦ.

ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΑΒΕΡΩΦ»

Ὁ Ἐξοχ. Ὑπουργὸς Θρησκευμάτων καὶ Παιδείας Κος Γεώργιος Βογιατζῆς:

«Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐκφράζει βαθυτάτην λύπην αὐτῆς ἐπὶ ἀδοκήτῳ θανάτῳ μεγάλου Ἱεράρχου κυροῦ Μιχαὴλ καὶ συλλυπεῖται ὑμᾶς θερμῶς διὰ τὴν μεγάλην ταύτην ἀπώλειαν.

ΥΠΟΥΡΓ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ»

Ὁ Ἐξοχ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν Κος Κωνσταντῖνος Παπακωνσταντίνου:

«Βαθύτατα συγκεκινημένος δι' ἀπώλειαν σεπτοῦ καὶ γεραροῦ Ἱεράρχου Μιχαήλ, τοῦ ὁποίου ἡ πνευματικὴ καὶ ἐθνικὴ δρᾶσις ἐλάμπρυνε τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν καὶ τὴν Ἑλλάδα, συμμέτεχω ὀδύνην Ἐκκλησίας καὶ Ἔθνους μετὰ τῶν συμπολιτῶν μου τῆς Κορινθίας, τὸν Θρόνον τῆς ὁποίας τόσον ἐτίμησε καὶ τὴν ὁποίαν τόσον ἠγάπησε.

ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ»

Ὁ Ἐξοχ. Γεώργιος Β. Μελᾶς Πρεσβευτὴς Ἑλλάδος ἐν Οὐασικτῶνι:

«Μετὰ συντριβῆς καρδίας ἐπληροφορήθην ἐκδημίαν εἰς Κύριον σεπτοῦ Ἱεράρχου Μιχαὴλ καὶ πολυ

κύστου Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς καὶ μετέχω ὁλο-
ως μεγάλου πένθους ἀγαπητῆς Ὁμογενείας.
ἦναι, 14 Ἰουλίου 1958.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΕΛΑΣ»

Ἡ Βασιλικὴ Ἑλληνικὴ Πρεσβεία ἐν Οὐασιγκτῶνι:

(Α΄. Τηλεγάφημα)

«Ἐπὶ ἀδοκήτῳ καὶ σκληρῷ ἀπορφανισμῷ σεπτῆς κκλησίας Ἀμερικῆς ἐν τῷ προσώπῳ ἀοιδίμου με-
λου Ἱεράρχου Ἀρχιεπισκόπου Μιχαήλ, παρακαλῶ ῆχθητε βαθύτατα καὶ εἰλικρινέστατα συλλυπητήρια σιλικῆς Κυβερνήσεως, Ἑλληνικοῦ Ἔθνους καὶ ὁλο-
ήρου Πρεσβείας.

ΚΑΒΑΛΛΙΕΡΑΤΟΣ ΕΠΙΤΕΤΡΑΜΜΕΝΟΣ»

(Β΄. Ἐπικήδειος λόγος)

«Μὲ αἰσθήματα βαθυτάτης ὀδύνης τὸ Ὀρθόδοξον λληνικὸν Ἔθνος κλίνει σήμερον εὐλαβικὸν γόνυ ώπιον τοῦ Σεπτοῦ Σκηνώματος τοῦ εἰς Κύριον ἐκδη-
σαντος Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς ροῦ Μιχαήλ, καὶ ἀσπάζεται δι' ὑστάτην φορὰν τὴν ξιὰν τοῦ Μεγάλου αὐτοῦ Ποιμένος τῆς Ὀρθοδοξί-
ας. Τὸ Ὀρθόδοξον Ἑλληνικὸν Ἔθνος θρηνεῖ σήμε-
ον τὸν ἀπορφανισμόν του ἀπὸ τὸν ἡρωϊκὸν ἐθνικὸν γωνιστήν, ἀπὸ τὸν ἐμβριθῆ καὶ διαπρεπῆ θεολόγον, πὸ τὸν καλὸν Ποιμένα, ὁ ὁποῖος, ὅπου καὶ ἂν τὸν ταξεν ἡ Ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία, ἐπροστάτευσε καὶ ροήγαγε τὸ ποίμνιόν του, καὶ ἀπὸ τὸν μεγαλόκαρ-
ον Ἄνθρωπον, τὸν ὁποῖον καθ' ὅλην του τὴν ζωὴν νέπνευσε καὶ καθωδήγησεν ἡ Χριστιανικὴ Ἀγάπη.
. Συμμεριζόμενος τὴν βαθυτάτην ὀδύνην καὶ θλῖψιν οῦ σεβαστοῦ Κλήρου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς μερικῆς καὶ τῆς φιλτάτης Ὁμογενείας, ἀπευθύνω ρὸς αὐτοὺς τὰ βαθύτατα συλλυπητήρια καὶ τὰ ἀδελ-
ικὰ αἰσθήματα τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως, τῆς Βασιλι-
ῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους».

Ἀπὸ τὸν ἐπικήδειον λόγον τοῦ Ἐπιτετραμμένου τῆς ἐν Οὐασιγκτῶνι Βασ. Ἑλλην. Πρεσβείας Ἐντιμ. Κου ΦΑΙΔΩΝΟΣ Α. ΚΑΒΑΛΛΙΕΡΑΤΟΥ

Ὁ Ἐξοχ. Πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος ἐν Πρετορίᾳ (Ν. Ἀφρικῆς) Κος Καψαμπέλης

«Βαθύτατα συλλυπητήρια ἐπὶ θανάτῳ μεγάλου εράρχου Μιχαήλ.

ΠΡΕΣΒΕΥΤΗΣ ΚΑΨΑΜΠΕΛΗΣ»

Ὁ Ἐντιμ. Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν Σικάγῳ Κος Ἀλκιβ. Παπαδόπουλος:

«Μὲ ἄφατον λύπην συμμετέχω βαθύτατον πένθος Ἐκκλησίας ἐπὶ μεταστάσει Προκαθημένου Ἀρχιεπι-
κόπου Ἀμερικῆς κυροῦ Μιχαήλ.

ΠΡΟΞΕΝΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ»

Ὁ Ἐντιμ. Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν Βοστώνῃ Κος Παναγιωτάκος:

«Ἐπὶ ἀδοκήτῳ ἀπωλείᾳ σεπτοῦ Πρωθιεράρχου Ἀμερικῆς Μιχαήλ, ἐκφράζω βαθύτατα συλλυπητή-
ριά μου.

ΠΡΟΞΕΝΟΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΟΣ»

Ὁ Ἐντιμ. Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν Ἁγίῳ Φραγκίσκῳ, Κος Ἀξελός:

«Συμμεριζόμενος ὁλοψύχως βαθυτάτην ὀδύνην συσ-
σώμου Ὁμογενείας Δυτικοῦ Ἡμισφαιρίου ἐπὶ θλιβε-
ρῷ ἀγγέλματι ἀδοκήτου ἀπωλείας ἀειμνήστου Ἀρχι-
επισκόπου Μιχαήλ, ὑποβάλλω μετὰ προσωπικοῦ Βα-
σιλικοῦ Γενικοῦ Προξενείου θερμότατα συλλυπητήρια πρὸς Ἑλληνορθόδοξον Ἐκκλησίαν Ἀμερικῆς, δεινῶς πληγεῖσαν ἐκ τῆς εἰς Κύριον ἐκδημίας σεπτοῦ Προ-
καθημένου αὐτῆς.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΠΡΟΞΕΝΟΣ ΑΞΕΛΟΣ»

Ὁ Δήμαρχος Κορίνθου Κος Τσέλιος:

«Λαὸς πόλεως Κορίνθου συμμετέχων βαρὺ πένθος Ἐκκλησίας δι' ἀπώλειαν μεγάλου Ἱεράρχου Ἀρχι-
επισκόπου Ἀμερικῆς Μιχαήλ, λαμπρύναντος Θρόνον Κορινθίας ὑποβάλλει εὐχὴν ὅπως σορὸς μεταστάντος διακομισθῇ καὶ ταφῇ εἰς Κόρινθον, τὴν ὁποίαν τόσον ἠγάπησε καὶ οὐδέποτε ἐλησμόνησε.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ ΤΣΕΛΙΟΣ»

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητη-ρίου Κορίνθου Κος Παν. Παπαλεονάρδος:

«Ἐμπορικὸς καὶ ἐπαγγελματικὸς κόσμος Κορίν-
θου, συμμετέχων εἰς τὸ βαρὺ πένθος Ὀρθοδόξου Ἐκ-
κλησίας δι' ἀπώλειαν μεγάλου Ἱεράρχου Ἀρχιεπι-
σκόπου Ἀμερικῆς Μιχαήλ, λαμπρύναντος Θρόνον Κο-
ρίνθου, ὑποβάλλει εὐχὴν ὅπως ἡ σορὸς τοῦ μεταστάν-
τος διακομισθῇ εἰς Κόρινθον.

Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον Κορίνθου
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΠΑΝ. ΠΑΠΑΛΕΟΝΑΡΔΟΣ»

Ἡ Γενικὴ Συνομοσπονδία Ἐργατῶν Ἑλλάδος:

«Μὲ βαθεῖαν ὀδύνην ἡ Ἑλληνικὴ Ἐργατοϋπαλλη-
λικὴ Τάξις ἐπληροφορήθη τὴν πρόωρον εἰς Κύριον ἐκ-
δημίαν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Βορείου καὶ Νοτίου Ἀμε-
ρικῆς Μιχαήλ. Ὁ ἐκδημήσας Ἱεράρχης, διακριθεὶς καὶ διὰ τὴν πολυσχιδῆ ἀγαθοποιὸν δρᾶσιν του, προσέ-
φερεν εἰς τὸ Ἔθνος καὶ τὴν Ἑλληνικὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν ὑψίστας ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας ἐπεσφράγισεν ἡ ἀπὸ τοῦ 1949 πνευματικὴ προσφορὰ καὶ Ἐθνική του δρᾶσις ἐν Ἀμερικῇ. Εἶχε τὴν εὐτυχίαν, ζῶν εἰσέτι, νὰ περιληφθῇ εἰς τὰς μεγάλας μορφὰς τῆς Ἐθνικῆς καὶ Θρησκευτικῆς Ἱστορίας τόσον τοῦ ἐλευ-
θέρου, ὅσον καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Διασπορᾶς, διὰ τὸ ἐξαίρετον ἦθος καὶ τὴν πίστιν του πρὸς τὰ ὑψηλὰ ἰδεώδη τοῦ Χριστιανοῦ Ποιμενάρχου. Ἀτενίζομεν μὲ δέος πρὸς τὸ κενόν, τὸ ὁποῖον κατέλιπεν, εὐχόμενοι τὴν ἀνταξίαν πρὸς τὰς ἀρετὰς τοῦ ἐκλιπόντος πλήρωσίν του.

Μετὰ τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ,

Ἐντολῇ τῆς Διοικήσεως, ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Φ. ΜΑΚΡΗΣ»

ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΑ ΕΠΙΣΗΜΩΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ

Μήνυμα τοῦ Προέδρου Ἀϊζενχάουερ:

Ὁ Πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν Ἀϊζενχάουερ ἀπηύθυνε διὰ τοῦ Τύπου τὸ κάτωθι μήνυμα:

«Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μιχαὴλ ὑπῆρξεν ἀκάματος ἐργάτης τῆς εἰρήνης, ὁ δὲ θάνατός του ἀποτελεῖ μεγάλην ἀπώλειαν οὐχὶ μόνον διὰ τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας του, ἀλλὰ καὶ δι' ὅλους τοὺς Ἀμερικανούς. Ὡς πνευματικὸς ἡγέτης ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μιχαὴλ ἦτο μία μεγάλη δύναμις ὑπὲρ τοῦ καλοῦ».

Ἐξ ἄλλου ὁ Πρόεδρος Ἀϊζενχάουερ ἀπέστειλε τὴν κάτωθι συλλυπητήριον ἐπιστολήν:

THE WHITE HOUSE
WASHINGTON

July 17, 1958.

Dear Bishop Germanos:

Thank you for your courtesy in informing me of the death of His Eminence Archbishop Michael. I was greatly distressed to learn of his passing; I had valued his friendship for many years.

As I said in the public statement I issued on Monday, the members of the Greek Orthodox Church of North and South America — and indeed all the people of the world — have suffered the loss of a great spiritual leader.

With deep personal sympathy,
Sincerely,
DWIGHT D. EISENHOWER

His Grace Bishop Germanos
10 East 79th Street
New York 21, N. Y.

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον τοῦ πρωτοτύπου,
οὗ ἡ μετάφρασις:

Ἀγαπητὲ Ἐπίσκοπε Γερμανέ,

Σᾶς εὐχαριστῶ διὰ τὴν ἀβροφροσύνην σας νὰ μὲ πληροφορήσητε περὶ τοῦ θανάτου τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Μιχαήλ. Ἐλυπήθην μεγάλως πληροφορηθεὶς τὴν ἀποβίωσιν αὐτοῦ. Εἶχον ἐκτιμήσει τὴν φιλίαν του ἐπὶ πολλὰ ἔτη.

Καθὼς εἶπον εἰς τὴν δημοσίαν ἀνακοίνωσιν, τὴν ὁποίαν ἐξέδωκα τὴν Δευτέραν, τὰ μέλη τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας Βορείου καὶ Νοτίου Ἀμερικῆς — καὶ πραγματικῶς ὅλοι οἱ λαοὶ τοῦ κόσμου — ὑπέστησαν τὴν ἀπώλειαν ἑνὸς μεγάλου πνευματικοῦ ἀρχηγοῦ.

Μετὰ βαθείας προσωπικῆς συμπαθείας,
Εἰλικρινῶς,
(Ἰδιόχειρος ὑπογραφὴ)
ΝΤΟΥΑΪΤ Α·Ι·ΖΕΝΧΑΟΥΕΡ

Ὁ Ἐντιμ. Ἄβερελ Χάρριμαν
Κυβερνήτης τῆς Πολιτείας Νέας Ὑόρκης:

(Παρέστη αὐτοπροσώπως εἰς τὴν κηδείαν τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου κυροῦ Μιχαήλ, ἀπέστειλε δὲ πρὸς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν καὶ μήνυμα, εἰς τὸ ὁποῖον τονίζει, μεταξὺ ἄλλων, καὶ τὰ ἑξῆς:)

«Ὁ θάνατος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Μιχαὴλ ὑπῆ
δεινὴ ἀπώλεια διὰ τὸν Χριστιανικὸν κόσμον....
μεγάλη ἡγετικὴ ἱκανότης του, ὄχι μόνον διὰ τὰ
ἑκατομμύριον τῶν Ἑλληνοαμερικανῶν, ἀλλὰ καὶ
ὅλους τοὺς εὐσεβεῖς ἐδημιούργησε χρέος εὐγνωμο
νης ἔναντί του, διὰ τὰς ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας,
ὁποίας προσέφερεν ὡς Πρόεδρος τοῦ Παγκοσμ
Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν....

ΑΒΕΡΕΛ ΧΑΡΡΙΜΑΝ
ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ»

Ὁ Ἐντιμ. Ρόμπερτ Φ. Γουάγκνερ
Δήμαρχος Νέας Ὑόρκης:

«Ἅπασα ἡ Νέα Ὑόρκη πενθεῖ τὴν ἀπώλειαν
Ἀρχιεπισκόπου Μιχαήλ, τοῦ προσφιλοῦς πνευματι
ἡγέτου τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.
Πρόεδρος τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκ
σιῶν, ἦτο τὸ ἐμπνευσμένον καὶ φωτεινὸν παράδειγ
τῆς ἀδελφωσύνης ἀνθρώπων καὶ λαῶν πάσης θρησκ
ας. Ἐκφράζομεν τὴν βαθυτάτην συμπάθειαν ἡμῶν

(Συνέχεια εἰς τὴν σελίδα 230)

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

διὰ τοῦ Πατριαρχικοῦ αὐτῆς Ἐπιτρόπου Νύσσης κ. Γερμανοῦ, τῶν Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων, τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ προσωπικοῦ αὐτῆς, ἐπὶ τῷ ἀδοκήτῳ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΜΙΧΑΗΛ

ἐπιθυμεῖ νὰ εὐχαριστήσῃ ὁλοθέρμως τοὺς Ἱερατικῶς Προϊσταμένους, ὅλα τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια Κοινοτήτων, Φιλοπτώχων, Ἀχέπα, Γκάπα, Γκόγια, Σωματείων, Συλλόγων, Συνδέσμων, τὰς Διευθύνσεις τῶν Ἡμερησίων καὶ Ἀπογευματινῶν Σχολείων, πάντας τοὺς καταθέσαντας στεφάνους, ἢ ἀντ' αὐτῶν διαθέσαντας χρηματικὰ ποσὰ εἰς εὐαγῆ Ἱδρύματα, τοὺς δημοσιεύσαντας ψηφίσματα καὶ ἄρθρα, τοὺς γράψαντας, ἢ τηλεγραφήσαντας, ἢ τηλεφωνήσαντας, καὶ γενικῶς ὅλους τοὺς ἐκδηλώσαντας τὴν συμπάθειαν αὐτῶν, καὶ τοὺς ὁποίους δὲν δύναται νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν καθ' ἕνα ἰδιαιτέρως.

Νέα Ὑόρκη, 22 Ἰουλίου 1958.

ΕΚ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ
ΤΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ

ΕΥΛΑΒΕΣ ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΕΠΤΗΝ ΜΝΗΜΗΝ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΜΙΧΑΗΛ

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μελίτης κ. ΙΑΚΩΒΟΥ

Τὴν ΚΥΡΙΑΚΗΝ τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Δ' ἐν Χαλκηδόνι Οἰκουμενικῆς Συνόδου, 13 Ἰουλίου 58, ἀνεπαύθη ἐν Κυρίῳ ἕνας ἀπὸ τοὺς βαθυτέρους λετητὰς τοῦ ἔργου των καὶ ἀπὸ τοὺς πιστοτέρους νεχιστὰς τῆς κατὰ Χριστὸν πολιτείας των, ὁ Ἀρχι-σκοπος Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου Μιχαήλ.

Μόλις πρὸ ἑβδομάδος, ἀσθενὴς ὢν καὶ πολὺ ἐξην-ημένος, ἐπανῆλθεν ἀπὸ τὴν πόλιν Σὼλτ Λαϊκ Σίτυ ῆς Γιούτα, ὅπου εἶχε μεταβῇ διὰ νὰ προστῇ τῶν ἐρ-τσιῶν τῆς Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως. Ἐπανῆλ-ν, ἀλλ' ὄχι εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπήν. Μετέβη κατ' θεῖαν εἰς τὸ νοσοκομεῖον, ὅπου καὶ ὑπέστη σοβαρὰν χείρησιν, τὴν Πέμπτην, 10ην Ἰουλίου. Καὶ τὴν Κυ-ακήν, ἐνῷ εἰς τὰ χείλη του εἴρχοντο αἱ πρῶται λέ-ις τοῦ ἀπολυτικίου: «Ὑπερδεδοξασμένος εἶ Χριστὲ Θεὸς ἡμῶν», ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξεν ἐκ τῶν ὀλί-ων συγχρόνων «φωστήρων ἐπὶ γῆς», εἰσῆλθεν εἰς τὴν ὄραν τοῦ ἀνεσπέρου φωτός. Ἐκεῖθεν θὰ ἐπισκοπῇ καὶ θὰ ἱκετεύῃ τώρα τὸν Ἀρχιποιμένα Χριστὸν ὑπὲρ οῦ προσφιλεστάτου ποιμνίου του.

Εἰς τὴν διαποίμανσίν του εἶχε ταχθῇ ὑπὸ τῆς Μη-τρὸς Ἐκκλησίας, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, κατὰ Νοέμβριον τοῦ 1949. Καὶ ἀπὸ τῆς 14ης Δεκεμ-ρίου τοῦ ἰδίου ἔτους ἐτέθη ἐπὶ τὸ ἔργον, διὰ νὰ τυθῇ ελικῶς ὑπὲρ τῶν προβάτων του ὁ ποιμὴν ὁ καλός.

Ἡ ὑγεία του εἶχε κλονισθῇ κατὰ τοὺς ἀγῶνας του ν τῇ προγενεστέρᾳ ἐπαρχίᾳ του: τῇ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ Κορίνθου, ὅπου ἡ μορφή του σελαγίζει καὶ ὰ σελαγίζῃ εἰς τὸν αἰῶνα. Μὲ τὴν ἰδίαν αἴγλην, ποὺ ὰ σελαγίζῃ καὶ ἐν Ἀμερικῇ.

Ἦτο ἀπὸ τὰς λαμπάδας τὰς καιομένας καὶ ἀναλι-σκομένας ἡ ζωὴ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Μιχαήλ. Ἀπὸ κείνας, πρὸς τὰς ὁποίας ἀποβλέποντες οἱ ἄνθρωποι, ύνανται ἐν θαυμασμῷ καὶ λατρείᾳ νὰ δοξολογοῦν ὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς ἡμῶν τοῦ ἐν τοῖς οὐρανίοις.

Καμμία σκέψις, κανεὶς ὑπολογισμὸς διὰ τὴν προ-σωπικήν του ὑγείαν δὲν ἀνεχαίτιζε τὸν Ἀρχιεπίσκο-πον Μιχαὴλ ἀπὸ τοῦ νὰ δοθῇ ὁλόκληρος εἰς τὸ βαρύ, πίμοχθον καὶ πολυσχιδὲς ἔργον του. Ἀσθενής, ἀλλὰ τάντα ἰσχύων ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντι αὐτὸν Χριστῷ, διέ-ετεν ἡμέραν καὶ νύκτα ὄχι μόνον εἰς σκέψεις, ἀλλὰ αὶ εἰς ἐνεργείας καὶ περιοδείας ὑπὲρ τῆς διακονίας ῶν ὧν τῷ ἐνεπιστεύθη ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκ-λησία ὑπερποντίων τέκνων Αὐτῆς.

Ἡ θεολογικὴ κατάρτισις τοῦ κλήρου, ἡ παντὶ τρό-πῳ ἐνίσχυσις τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ τύπου, ἡ διοργάνωσις θερινῶν κατασκη-νώσεων καὶ θερινῶν σχολείων, ἡ συγκρότησις ἐπὶ τῆς βάσεως τῶν καθαρῶς Ὀρθοδόξων παραδόσεων καὶ ἰδεωδῶν τῆς νέας γενεᾶς, ὑπῆρξαν ἀπὸ τὰς σημαντι-κωτέρας καὶ ἐπιτυχεστέρας ἀπασχολήσεις του.

Ἔζη παρὰ ταῦτα ὅμως καὶ διὰ τὸν ἑαυτόν του. Τὸν ἐσώτερον, τὸν ψυχικὸν ἑαυτόν του, τὸν ὁποῖον ἔθετεν ὑπὸ ἐξέτασιν καὶ ὑπὸ ἔλεγχον καὶ πάντοτε ὑπὸ τὰ ὄμματα τοῦ Θεοῦ. Εὐθύς, ἁγνός, καθαρός, πνευ-ματικός, ἔντιμος, ὀρθοτομῶν τὴν ἀλήθειαν ἐν παντὶ καὶ πάντοτε δὲν ἐφοβεῖτο, ἀλλ' ἐπεζήτει ὡς ἔλαφος διψῶσα τὰς ἐντεύξεις πρὸς τὸν Κύριον. Ὁ Κύριος ἦτο ἡ ἐλπίς του καὶ ἡ δύναμίς του, ὅπως ὁ θεορρήμων Παῦλος καὶ ὁ Μέγας Ἀθανάσιος ἦσαν ἡ ἀστείρευτος πηγὴ τῶν ὡραίων ἐμπνεύσεών του.

Σπουδαστὴς καὶ μελετητὴς τῆς πατερικῆς σοφίας, ὅσον ὀλίγοι ἱεράρχαι, καὶ συγγραφεὺς δόκιμος μὲ γο-νιμότητα καὶ ἀληθινὴν βαθύτητα σκέψεως, ἐκόσμει ὄχι μόνον τὴν ἀραιὰν τάξιν τῶν συγχρόνων Ἐκκλη-σιαστικῶν συγγραφέων, ἀλλὰ καὶ περιεκόσμει τὴν Ἐκκλησιαστικὴν γραμματείαν διὰ τοῦ κάλλους τῆς διανοήσεώς του καὶ τῆς γλαφυρότητος καὶ παραστα-τικότητος τῆς γλώσσης του. Ὁ λόγος του, γραπτὸς καὶ προφορικός, εἶχεν ὡριμότητα, σαφήνειαν, διεισδυ-τικότητα, πειστικότητα.

Βαθὺς γνώστης καὶ κάτοχος ὅσον ὀλίγοι τῆς Ἁγί-ας Γραφῆς καὶ τῆς διδασκαλίας καὶ ἱστορίας τῆς Ἐκ-κλησίας μας, εἶχε τὴν ἱκανότητα νὰ ἐκφράζῃ καὶ νὰ τοποθετῇ τὴν Ὀρθόδοξον ἄποψιν ἐπὶ ἀδαμαντίνης βά-σεως: τῆς ἱστορικῆς πραγματικότητος. Εἰς τὰ διεκ-κλησιαστικὰ συνέδρια, εἰς τὰ ὁποῖα καλούμενος παρ-εκάθητο ἤδη ἀπὸ τοῦ 1927, διεκρίνετο διὰ τὴν ἀκριβο-λογίαν καὶ τὴν πλήρη του ἐνημέρωσιν ἐπὶ ὅλων τῶν θεμάτων.

Ἀπὸ τοῦ 1954 ὑπῆρξεν εἷς τῶν ἑπτὰ Προέδρων τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν, μὲ σαφῆ ἐπιρ-ροὴν ἐπὶ τῆς ὅλης καὶ ἰδίᾳ τῆς θεολογικῆς πορείας τῶν συζητήσεων αὐτοῦ. Ἡ θαρραλέα γλῶσσα του, ἡ μεμετρημένη καὶ διαυγεστάτη διατύπωσις τῶν Ὀρθο-δόξων ἀπόψεων καὶ ἡ συμβολή του ἡ θεολογική, θὰ ὑπόκεινται ἀξιομίμητα παραδείγματα, δι' ὅσους τι-μῶνται μὲ τὴν ἐντολὴν τῆς ἑρμηνείας τῆς Ὀρθοδοξίας πρὸς τοὺς ἑτεροδόξους.

Θετικὸς ἦτο εἰς τὰς σχέσεις του καὶ πρὸς τὰς ὁμο-δόξους Ἐκκλησίας. Ἔθετε τὴν εὐθύτητα ὑπεράνω τῆς συμβατικῆς λεπτότητος. Τὴν εἰλικρίνειαν ὑπερά-νω τῆς σκοπιμότητος. Τὴν ἀγάπην ὑπεράνω τῆς φι-λίας. Καὶ δι' αὐτὸ συνεκέντρωνε τὸν σεβασμὸν καὶ ἐκείνων ἀκόμη, οἱ ὁποῖοι δὲν συνεφώνουν πάντοτε πρὸς τὰς ἀπόψεις του.

Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἦτο ἡ διακαὴς σκέψις του. Τὸ ἔζη. Δὲν ἠρκεῖτο εἰς τὸ νὰ τὸ ὁραματίζηται ἢ εἰς τὸ νὰ προσεύχηται δι' αὐτό. Ἐπελαμβάνετο πάσης εὐκαιρίας διὰ νὰ τὸ ἀναδείξῃ. Διὰ νὰ τὸ θέσῃ ἐπὶ τὴν λυχνίαν ἐνώπιον τῶν ὀμμάτων τοῦ Λευκοῦ Οἴκου, ἀλλὰ καὶ τῆς κοινῆς Ἀμερικανικῆς γνώμης. Ἡ Χαλκίτις Σχολὴ δὲν ἦτο ἁπλῶς ἡ θεολογική του «Ἄλμα Μάτερ», ἀλλ' ἡ Μητέρα. Καὶ τὴν ἐνοστάλγει μὲ τόσην στοργήν. Ἡ δὲ Κόρινθος ἦτο τὸ συνεχὲς βίωμά του. Ἡ προσφιλεστέρα του ἀνάμνησις. Ὄχι ὡς τόπος, ἀλλ' ὡς ποίμνιον. Ὡς διακονία καὶ ὡς προσφορά.

Μὲ τὸ ἴδιον πνεῦμα καὶ μὲ τὸ ἴδιον αἴσθημα ἐνηγκαλίσθη καὶ ἠγάπησε τὴν Ὁμογένειαν τῆς Ἀμερικῆς. Ἠκολούθησε πιστῶς τὴν γραμμὴν τῆς πρὸ αὐτοῦ φωτεινῆς καὶ δημιουργικῆς ποιμαντορίας καὶ ἔκαμε τὸ πᾶν διὰ νὰ τὴν προαγάγῃ. Εἰς κάθε τομέα. Εἰς ὅλα τὰ πνευματικὰ μέτωπα. Εἰς τὴν ἀρτιωτέραν ὀργάνωσιν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς του. Εἰς τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῶν Κατηχητικῶν, εἰς τὴν πληρεστέραν ἐκπαίδευσιν Κατηχητῶν καὶ Κατηχητριῶν, εἰς τὴν πύκνωσιν τῶν τάξεων τῶν διδασκάλων καὶ διδασκαλισσῶν καὶ εἰς τὴν δικαίαν συνταξιοδότησιν τῶν ἀπομάχων κληρικῶν καὶ διδασκάλων.

Προσεπάθησε νὰ δώσῃ νέαν πνοὴν εἰς τὴν Ἱεραποστολήν, ὑπό τε τὴν στενὴν καὶ τὴν πλατυτέραν της ἔννοιαν, ὅπως τὴν εἶχε συλλάβει ὁ μεγαλόπνους προκάτοχός του. Τὸ κέντρον της τὸ μετέφερεν εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν καὶ εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν καὶ εἰς τὰς εὐγενῶς ἀνησύχους καρδίας τῶν Χριστιανῶν του. Ἡ ἐσωτερικὴ καὶ ἐξωτερικὴ ἱεραποστολὴ ἤρχισαν νὰ ἐγγίζουν τὰ ὅρια τοῦ πραγματοποιησίμου κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη τῆς τόσον ἀληθῶς γονίμου Ἀρχιερατείας του.

Ἡ στοργή του ὑπὲρ τῶν συμπαθῶν γερόντων δὲν ἐξεφράζετο μόνον μὲ τὰς προσευχητικὰς λέξεις «τὸ γῆρας περικράτησον», ἀλλὰ καὶ μὲ ἔργα πραγματικῆς περισυλλογῆς καὶ περιθάλψεως τοῦ ἀναξιοπαθοῦντος γήρατος. Τρία κέντρα μὲ ἀτμόσφαιραν θερμὴν σπιτιοῦ ἡτοιμάσθησαν, διὰ νὰ δεχθοῦν καὶ νὰ ἀναπαύσουν τοὺς θλιμμένους, κυρτοὺς μετανάστας, οἱ ὁποῖοι ἔτυχε νὰ προσκρούσουν κάποτε καὶ νὰ σύρουν ἔκτοτε βαρὺ καὶ τραυματισμένον τὸ βῆμα.

Ἐπὶ πᾶσι συνεκέντρωνε τὴν προσοχήν του ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μιχαήλ, ὡς κατ' ἐξοχὴν ἱεράρχης τῶν ἱστορικῶν παραδόσεων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους, εἰς τὴν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον καλλιέργειαν καὶ διαιώνισιν τῶν τιμίων Ἐκκλησιαστικῶν παραδόσεων, ἐν αἷς καὶ ἡ Βυζαντινὴ μουσικὴ καὶ ἡ Βυζαντινὴ τέχνη. Ζηλωτὴς καὶ ἱκανώτατος ἑρμηνευτὴς τοῦ ἐκπροσωπουμένου διὰ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς καὶ εἰκονογραφίας πνεύματος ὑπάρχων, ἐπεμελήθη ὅλως ἰδιαιτέρως ὥστε νὰ ἀποτυπωθῇ ἀπτοτέρα καὶ ἐμφανεστέρα ἡ σφραγὶς τῆς Βυζαντινῆς Ὀρθοδοξίας εἰς τὴν Κοινοτικὴν καὶ Ἐκκλησιαστικὴν διάρθρωσιν καὶ συγκρότησιν τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ὁμογενείας, ὥστε νὰ ἀποτελῇ κρίκον χρυσοῦν εἰς τὴν ἄθραυστον ἅλυσιν ἱστορικῆς ἡμῶν συνοχῆς, ὡς τε Γένους καὶ ὡς Ἐκκλησίας.

Καὶ προχθές, κατὰ τὴν Κυριακὴν τῶν Θεοφόρων Πατέρων, εἷς ἄλλος θεοφόρος καὶ φιλόθεος Πατὴρ καὶ Ποιμήν, ὁ Ἀμερικῆς Μιχαήλ, ἔφθασεν εἰς τὸ τέρμα, ἀφοῦ ἐτέλεσεν ἀνεπαισχύντως τὸν δρόμον, δν ὥρισεν ὁ ἀθλοθέτης Θεός. Εἰς τὸ τέρμα τοῦ δρόμου του θὰ ἐγερθῇ σταυρός, ὄχι διὰ νὰ ἐπισημαίνῃ τάφον του, τὸν πρῶτον Ἀρχιεπισκοπικὸν τάφον Ἀμερικῇ, ἀλλὰ διὰ νὰ δεικνύῃ τὴν κατεύθυνσιν ὁποίαν ὀφείλει νὰ ἀκολουθήσῃ κλῆρος καὶ λαὸς τῇ Ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Δυτικοῦ ἡμισφαιρίου.

Ἦτο καὶ εἶναι σταυρὸς ἡ ἔκφρασις τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως καὶ τῆς Ἁγιωτάτης ἐν τῷ κόσμῳ Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μιχαὴλ ἔφερε τὸν σταυρὸν τοῦτον μετὰ σθένους, τιμῆς καὶ ὑπερηφανείας. Διὰ τοῦτο καὶ οἱ προσκυνηταὶ τοῦ τάφου του, τοῦ τάφου τοῦ πρώτου ἐν Ἡνωμέναις Πολιτείαις θανόντος Ἑλληνορθοδόξου Ἀρχιεπισκόπου, θὰ κλίνουν τὸ μέτωπον καὶ τὸ γόνυ πρῶτον, διὰ νὰ ἐγείρωνται κατόπιν μὲ ἀναπεπταμένον τὸ Ὀρθόδοξον φρόνημα καὶ μὲ χαλύβδινον τὸ γόνυ, διὰ νὰ συνεχίζουν μὲ σταθερότητα καὶ μὲ αἰσιοδοξίαν τὸ βῆμα πρὸς τὸ μέλλον τῆς Ὀρθοδοξίας, διὰ τὸ ὁποῖον ὁ Ἀμερικῆς Μιχαὴλ ἔζησε καὶ θὰ ζῇ εἰς τὸν αἰῶνα.

† Ὁ Μητροπολίτης Μελίτης ΙΑΚΩΒΟΣ

Ἐν Γενεύῃ, τῇ 15ῃ Ἰουλίου 1958.

ΤΟ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΘΗΜΕΡΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κυροῦ

ΜΙΧΑΗΛ

ἐτελέσθη ἐν τῷ Ἱερῷ Καθεδρικῷ Ναῷ τῆς Ἁγίας Τριάδος, Νέας Ὑόρκης, προεξάρχοντος τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου, Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Νύσσης κ. κ. Γερμανοῦ, συμμετεχόντων τῶν Θεοφιλεστάστων Ἐπισκόπων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Ἡ μνήμη τοῦ ἀοιδίμου Ἀρχιεπισκόπου κυροῦ ΜΙΧΑΗΛ εἴη αἰωνία!

Εἰς τὸ τεῦχος Σεπτεμβρίου

Η ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

—Ἡ ἀπονομὴ τῶν πτυχίων εἰς τὰς ἐφετεινὰς ἀποφοίτους αὐτῆς.

—Ἡ ἀνέγερσις τοῦ κτιρίου Ὀρφανοτροφείου Ἀρρένων ὑπὸ τῆς ΑΧΕΠΑ.

Death Comes to the Archbishop

THE DEATH of Archbishop Michael on Sunday, July 13, was not only a loss of the first magnitude for our Greek Archdiocese, our Greek Orthodox Church in America, and all our people; his passing away also left a great gap in the thinning ranks of the authoritative and vigorous proponents of traditional Greek Orthodoxy and Hellenic idealism.

The Most Reverend Michael was supremely an Archbishop of our Holy Church, to the service of which he wholeheartedly and singlemindedly devoted his entire life. As leader of the Greek Orthodox Church in America, he was the protector and safeguarder of our venerable Hellenic cultural as well as our Christian Orthodox ideals, and in this capacity he was, in a very real sense, the Ethnarch of our incomparable Greek traditions and language, a role which he filled superbly, without in the least lessening his allegiance to "our beloved United States," as he was wont to say, the country in which he knew very well the destiny of our Greek-Americans would be fulfilled in the future, as good Americans proud to be of Greek descent, and the land in which he was buried in the quiet of his favorite retreat at St. Basil's Academy, by his own request.

As the acknowledged, if unofficial, Ethnarch of Hellenism, as well as the official leader of our Greek Orthodox Church in America, Archbishop Michael, by virtue of his position and his unusual personal qualifications, did more to further the Greek-American cause in the United States, in ways too numerous to specify here, than any other single person. His accomplishments are all the more impressive because in succeeding as Archbishop of America a man with the stature and gifts of the present Ecumenical Patriarch Athenagoras I, Archbishop Michael not only consolidated the pioneer work of his great predecessor, but carrying on from there, his unremitting efforts greatly enlarged and expanded the functions and institutions of the Archdiocese, and moulded our Greek Orthodox communities of America into a well founded and efficient unit under the leadership of the Greek Archdiocese.

During the decade of Archbishop Michael's tenure, beginning with his arrival in America in 1949, our Church made great gains. We need only mention them here to recall to us their importance. Our communities delegated new and effective powers to the Archdiocese under the revised Constitution and By-Laws, resulting in their beneficial progress and creating of the Archdiocese an institution of marked authority and dignity. The Dekadollarion, or ten-dollar membership, provided a sound financial basis for the Archdiocese and enabled the institutions under its jurisdiction to expand and flourish. For example, a five year plan was initiated last year to convert our Holy Cross Orthodox Theological School, the vital source of our future priests in this country, into the Greek Orthodox University of America. A fine start was made in building, with the help of AHEPA and other organizations, a boys' dormitory and additional classrooms at Saint Basil's Academy, and founding there our first Greek-American High School, which will instruct both boys and girls. As a result of Archbishop Michael's extraordinary concern for our younger generation, which he knew very well would constitute our hope for the future, the Greek Orthodox Youth of America (GOYA) was founded in 1950. With its present membership of some 30,000, GOYA has become within these few years an integral part of our Greek-American scene.

We will not repeat here the details of other of Archbishop Michael's accomplishments, such as the founding of our first "Home For The Aged," nor the reforms and innovations he initiated at the Archdiocese itself (which were described in detail in the article that appeared in the April, 1958, issue of *The Orthodox Observer* entitled, "The Greek Archdiocese: Its Institutions and Projects," written by Arthur Dore, Archdiocese Director of Public Relations, an office which was also created by His Eminence). We will only refer here once again to what was perhaps the greatest of Archbishop Michael's attainments for our Church and for Hellenism in America: the official recognition of Eastern Orthodoxy as a major faith in the United States. As a result of his inspiration and leadership, twenty-six States of the Union have already passed resolutions granting recognition to our faith, on a basis that eternally benefits not only our Greek Orthodox Church, but also the other Eastern Orthodox Churches of America — an accomplishment of the most meaningful implications that speaks eloquently for Archbishop Michael's foresight and statesmanship.

Statesmanship — foresight — leadership — administrative capacity — these and other qualities necessary for the discharging of his high duties were certainly possessed by him and were recognized nationally and the world over, not only by our own people but by the National Council of Churches in America, and by the World Council of Churches, of which he was a President. He had other characteristics that make for success: his complete

(Continued on page 230)

ORTHODOXY AND HELLENISM

The dedication of "Orthodoxy and Hellenism" this month to the great tributes paid to our beloved late Archbishop Michael strikingly reveals that he was held in deep esteem and affection far beyond the reaches of our Greek-American communities and our Holy Church, and that his death evoked expressions of sympathy the world over, not only from religious leaders but from outstanding figures in all walks of life.

Elsewhere in the Greek section of this issue, the final rites for Archbishop Michael and the eulogies delivered at his funeral, as well as the many religious, governmental, and other dignitaries attending, are described in detail, and a biography of His Eminence is provided. We will confine ourselves here to recording a few of the tributes paid to him by some prominent American political figures, all of whom knew Archbishop Michael personally and sincerely cherished his friendship. These tributes testify eloquently to the fact that as the leader of Orthodoxy and Hellenism in the United States, His Eminence had indeed made himself, as well, a great American.

President Dwight D. Eisenhower issued a statement through the Associated Press expressing profound regret and referring to his death as "a great loss not only to members of his church but to all Americans." The President stressed that His Eminence had been a constant worker for peace. "As a spiritual leader," he added, "Archbishop Michael was a great force for good." On July 17, the President wrote to Bishop Germanos of the Greek Archdiocese concerning His Eminence as follows:

> "I was greatly distressed to learn of his passing. I had valued his friendship for many years. As I said in the public statement I issued on Monday [July 14] the members of the Greek Orthodox Church of North and South America — and indeed all the people of the world — have suffered the loss of a great spiritual leader.
>
> With deep personal sympathy,
>
> Sincerely,
>
> Dwight D. Eisenhower"

Governor Averell Harriman of New York made the following public statement:

> "The untimely death of Archbishop Michael is a tragic loss to the entire Christian World. His great spiritual leadership has been an inspiration and guidance not only for the more than a million Americans of Greek descent, but to all men of good faith who will always be grateful for his invaluable services as a President of the World Council of Churches. He was one of the ablest clergymen of the Eastern Orthodox Faith, devoting his unusual spiritual and intellectual gifts to the betterment of mankind. Spiritual leader, scholar, teacher and administrator, Archbishop Michael will be sadly missed. All who knew him will mourn the loss of his inspiration and friendship."

Mayor Robert F. Wagner of New York expressed himself as follows:

> "All New York City mourns the loss of His Eminence Archbishop Michael, the beloved spiritual leader of the Greek Orthodox Church. As a President of the World Council of Churches he was an inspiration and shining example of the brotherhood of men to peoples of all faiths. Mrs. Wagner and I express our deepest sympathy at the loss of a great prelate, friend, and pillar of moral strength in our metropolis."

Several fine tributes to Archbishop Michael were published in the "Congressional Record" on July 14, 1958, the day after His Eminence passed away.

Senator William Langer of North Dakota, a close personal friend of Archbishop Michael and a great Philhellene, made the following remarks from the floor of the Senate after President Eisenhower's public statement on the Archbishop's death was read:

> "Mr. President: Archbishop Michael, one of the six presidents of the World Council of Churches, and one of the great church leaders of the world, passed away yesterday in New York City.
>
> Many of us in Congress know of the excellent work he has done in the Greek Orthodox Archdiocese in North and South America since his arrival in America in 1950.
>
> Two years ago, I had the pleasure of appearing before the Lay-Clergy Conference of the Greek Orthodox Church in Washington, where I had a chance to observe the fine work which was being done in this country.
>
> Archbishop Michael has submitted numerous statements to various congressional committees, showing a great interest in many of the problems which confronted Congress."

Senator Estes Kefauver of Tennessee expressed himself, in part, as follows from the floor of the Senate:

> "Mr. President: The religious world mourns the loss of one of its great church leaders in the passing

of Archbishop Michael. . . . As chairman of the Senate Subcommittee to Investigate Juvenile Delinquency in the past, I have had the privilege of receiving statements from Archbishop Michael as to the views of his church on this important social problem. He also made available the bishops of his church and clergymen to appear as witnesses in many of the cities where our subcommittee held hearings. The viewpoint of the Greek Orthodox Church was always most welcome. . . . I join my many colleagues in the Congress of the United States in extending our deepest sympathies to the Greek Orthodox Church in the loss of its spiritual leader."

Representative Edward P. Boland of Massachusetts, as reported in the "Congressional Record" of July 14, delivered a lengthy eulogy of Archbishop Michael, from which we quote:

"Mr. Speaker: Today all Christendom mourns the death of Archbishop Michael . . . his passing deprives the world of not only a great churchman but also a great humanitarian. . . . Recently, I had the tremendous thrill of personally meeting Archbishop Michael in Springfield, Mass. His intensity of purpose, his scholarship and erudition, his sincere concern for the dignity of man, and his charity greatly impressed me.

His very presence dignified and elevated our city. His warm heart and devout soul were only a few of the magnificent qualities of a truly spiritual man.

Never retreating from a major problem, he came to grips with materialistic philosophies, the fundamental spiritual and moral weakness of our era. With untiring energy, he relentlessly battled the advocates of materialism so that the spirit was raised to the level of dignity that it actually deserves.

The world owes him a great debt. His crusade for a proper construction of the spiritual order awakened in the world a consciousness and awareness of the spiritual values which he so effectively espoused.

Providence has ordained that Archbishop Michael should be called to his everlasting and merited reward before he had accomplished many more great works. For this reason, the world suffers. The void that he has left will be difficult to fill.

We regret that Archbishop Michael should be struck down at the height of his religious calling which was filled with service as well as sacrifice. Yet, we are comforted by the fact that he died as he lived, working for mankind, working for his God.

Although his soul has departed, his wonderful accomplishments and feats remain. They serve as a constant reminder that Archbishop Michael was a truly good, great, and holy man.

From personal experience, I am completely cognizant of the irreparable loss and damage that his death has caused the Greek Orthodox People, in particular, and the world, in general.

In paying this small tribute to him, I know that I express the sorrows and regrets of millions who knew and revered him. The world is richer for his having walked amongst us. The world will profit by his example."

The statement of Senator Everett McKinley Dirksen of Illinois on the death of Archbishop Michael was printed in the "Congressional Record" of July 24, 1958, and stressed the recognition achieved by Greek Orthodoxy under His Eminence:

"Those of us who were present at the second inauguration of President Eisenhower were greatly impressed with this great spiritual media of Orthodox faith who rendered one of the four prayers at the President's second inauguration. He was the first of the Greek Orthodox faith to be invited to render a prayer at a Presidential inauguration. Archbishop Michael was elected Archbishop of the Greek Orthodox Diocese of North and South America on October of 1949, and he has created a most impressive record during the period he has served in this hemisphere.

The Greek Orthodox Church has made tremendous strides during that period and it has gained in prestige to the point that it is now well recognized as one of the four major religious faiths in this country. Archbishop Michael was the spiritual leader of over one million Americans of Greek descent and a spokesman for over five million communicants of the Eastern Orthodox Churches in the Western Hemisphere. . . . His passing deprives the world of a great churchman and a great humanitarian. I know that my colleagues on the Hill join me in expressing our deepest sympathies to the millions of Greek Orthodox communicants in this country."

Senator Jacob K. Javits of New York, who had great respect and esteem for Archbishop Michael, and who has responded most willingly whenever called upon to be of assistance to our people in Greek-Americans causes, wrote as follows:

"I should like to extend through the Greek Archdiocese of New York, to the some one million Americans of the Greek Orthodox faith, my condolences on the passing of Archbishop Michael.

Archbishop Michael was a man of God, devoted to the welfare of his fellow men, his coreligionists and his country, the United States. His leadership and his august presence will be greatly missed; his achievements and his influence on those who knew him and who benefited from his godly works will be

long remembered; his memory will be cherished by men and women of peace and faith everywhere."

The eulogistic remarks from great American leaders quoted above, which represent but a small part of the many wonderful tributes paid to His Eminence by world-renowned figures, indeed prove that our beloved late Archbishop Michael was not only a great personage of our Holy Church, but was acknowledged far and wide as an exponent and champion of universal faith, hope, peace, and charity.

DEATH COMES TO THE ARCHBISHOP

(Continued from page 227)

and unsparing devotion to his work, as a result of which he literally sacrificed his life by not letting up on his duties when he was a very sick man. In addition, he was a deeply learned man, vastly informed, wonderfully retentive of memory, versed in many languages, an eloquent orator and a brilliant writer, as his countless speeches, sermons, pamphlets, and books attest. And his august and imposing appearance presented in reality one's impression of an Archbishop.

But as befits a true Shepherd of the Lord, it was Archbishop Michael's inner qualities of Christianity, appreciated best by those who knew his daily life intimately, that truly characterized him: his deep devotion to his sacred mission of promulgating our faith and traditions in America, his essential kindness, his many personal and deliberately hidden philanthropies that allowed no one who sought spiritual or material succor from him to leave the Archdiocese empty-handed. Truly, he personified the motto of his beloved GOYA and did indeed "Live the Orthodox Life."

And because of the vital and underlying Christian love and charity for all of us which motivated his dedicated life, there can be no tribute more fitting to him than the fact that he exemplified the immortal words of the Apostle Paul, written to the Greek Christians of Corinth, where our late Archbishop himself served the Church for so many years — the last words His Eminence himself addressed to his people at the Banquet of the Fourteenth Ecclesiastical Congress in Salt Lake City, on the occasion of his last public appearance:

"Though I speak with the tongues of men and of angels, and have no Charity I am become as sounding brass, or a tinkling cymbal. And though I have the gift of prophecy, and understand all mysteries and all knowledge . . . and have no Charity, I am nothing. . . . Charity suffereth long and is kind; Charity envieth not; Charity vaunteth not itself . . . seeketh not her own . . . thinketh no evil; rejoiceth not in iniquity, but rejoiceth in truth; beareth all things, believeth all things, hopeth all things, endureth all things. CHARITY NEVER FAILETH . . ."

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ (Βιογραφικὸν Σημείωμα)

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 220)

καρποὶ τῆς ἀφνειᾶς Ποιμαντορίας τοῦ μεταστάντος Ἀ[ρ]χιεπισκόπου Μιχαὴλ θὰ ἀποτελέσωσι τὸ θέμα ἰδιαιτέρ[ας] μελέτης. Εἰς τὸ παρὸν σύντομον βιογραφικὸν σημείωμ[α] περιοριζόμεθα νὰ σημειώσωμεν ὅτι, ὁ μεταστὰς στοργ[ι]κὸς Πατὴρ καὶ ἄγρυπνος Ποιμὴν καὶ δεξιὸς πηδαλιο[ῦ]χος ὑπῆρξε συνάμα καὶ ἄριστος Θεολόγος καὶ βαθὺ[ς] κριτικὸς καὶ ἐμβριθέστατος συγγραφεύς, γνωρίζων, ἐ[κ] τὸς τῆς Ἑλληνικῆς, τὴν Ἀγγλικήν, τὴν Γαλλικήν, τ[ὴ]ν Ρωσσικὴν καὶ τὴν Τουρκικὴν γλῶσσαν. Συνέγραψε κ[αὶ] ἐξέδωκε πολλὰ βιβλία καὶ πλείστας μελέτας, εἰς τ[ὴ]ν Ἑλληνικὴν καὶ Ἀγγλικήν, ἐπὶ θεολογικῶν, ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἠθικοκοινωνικῶν θεμάτων, μεταφράσας συνάμα οὐκ ὀλίγα ἔργα.

Ὁ ἀείμνηστος Ἀρχιεπίσκοπος Μιχαὴλ εἶχε τιμηθ[ῆ] διὰ τοῦ Μεγαλοσταύρου τοῦ Φοίνικος ὑπὸ τῆς Α.Μ. τ[οῦ] Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος Παύλου, διὰ τοῦ Σταυροῦ τ[οῦ] Παναγίου Τάφου ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Πατριάρχου Ἱερ[ο]σολύμων Τιμοθέου, τοῦ χρυσοῦ μεταλλίου τοῦ Πατριαρ[χ]είου Ἀλεξανδρείας, καὶ δι' ἄλλων τιμητικῶν διπλωμ[ά]των καὶ μεταλλίων, Ἑλληνικῶν, Ρωσσικῶν, Σερβικῶ[ν] καὶ Ρουμανικῶν. Ἐπίσης ἐτιμήθη δι' ἀνωτάτων διπλωμ[ά]των ὑπὸ τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν: τοῦ Πανεπιστημίο[υ] Γέηλ, τοῦ Σεμιναρίου τοῦ Ἁγίου Βλαδιμίρου Νέας Ὑόρ[κ]ης, καὶ τῆς Γενικῆς Θεολογικῆς Ἐπισκοπελιανῆς Σχ[ο]λῆς.

Εἰς ἄλλην σελίδα ἀναστηλοῦνται τὰ ἐκφρασθέντα αἰ[σ]θήματα καὶ αἱ γνῶμαι ἐξεχουσῶν προσωπικοτήτων, κλη[ρ]ικῶν καὶ λαϊκῶν, περὶ τῆς μεγάλης φυσιογνωμίας κα[ὶ] τοῦ ὑπερόχου ἔργου τοῦ ἐκλιπόντος Ἀρχιεπισκόπου κυ[ρ]οῦ Μιχαήλ, οὗ ἡ μνήμη εἴη αἰωνία!

Β. Γ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ, Δ.Ο.Θ.

ΣΥΛΛΗΤΗΤΗΡΙΑ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 224)

τῇ ἀπωλείᾳ ἑνὸς μεγάλου Ἱεράρχου, φίλου καὶ στύ[λ]ου ἠθικῆς δυνάμεως ἐν τῇ μητροπόλει ἡμῶν.

ΡΟΜΠΕΡΤ ΓΟΥΑΓΚΝΕΡ
ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ»

ΕΤΕΡΑ ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Συλλυπητήρια τηλεγραφήματα καὶ γράμματα ἀπέ[σ]τειλαν ὡσαύτως: Τὸ Παγκόσμιον Συμβούλιον τῶν Ἐκκλησιῶν, τοῦ ὁποίου ὁ ἀείμνηστος Ἀρχιεπίσκοπος ἦτο εἷς ἐκ τῶν ἑπτὰ Προέδρων. Τὸ Συμβούλιον τῶν Ἐκκλησιῶν τοῦ Χριστοῦ, ἐν Ἡνωμέναις Πολιτείαις Ἀμερικῆς. Ὁ Προεδρεύων Ἐπίσκοπος τῆς Ἐπισκοπελιανῆς Ἐκκλησίας κ. Σέριλλ. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Καντέρμπουρυ, τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας, κ. Φίσσερ.

Εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν Γερουσίαν καὶ τὴν Βουλὴν ὡμίλησαν περὶ τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου κυροῦ Μιχαήλ, ἐξάραντες τὴν προσωπικότητα καὶ τὰς πρὸς τὴν Ἀμερικὴν καὶ τὸν κόσμον ὑπηρεσίας αὐτοῦ, οἱ Γερουσιασταὶ κ.κ. William Langer, Edward Rolland, Ernest McKnley Dirksen, Jacob K. Javite, καὶ Estes Kaufauver.

ΤΟ ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΤΩΝ ΜΗΤΕΡΩΝ

Τὸ προτελευταῖον ἄρθρον τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς Κυροῦ ΜΙΧΑΗΛ

ΕΙΝΑΙ πάρα πολὺ μέγας ὁ προορισμὸς τῆς μητρός. Ἀπὸ αὐτὴν ἐξαρτῶνται τὰ πάντα. Καὶ ὁ χαρακτήρ μας καὶ ἡ ἁρμονία τῆς οἰκογενείας καὶ ἡ εὐημερία τῆς κοινωνίας καὶ ἡ ρωμαλεότης καὶ ἡ ἀκμὴ τῆς χώρας. Ὑπὸ μίαν, ὅμως, προϋπόθεσιν ὅπως ἐνσαρκώνῃ, ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον, τὸ χριστιανικὸν ἰδεῶδες τῆς μητρός.

Πολλοὶ γράφουν περὶ τῆς μητρός, καὶ ὑποδεικνύουν ὀνόματα γνωστὰ καὶ μεγάλα εἰς τὴν ἱστορίαν, καὶ τονίζουν ὅτι ἡ μήτηρ ἦτο ἐκείνη ἡ ὁποία συνετέλεσεν ὥστε νὰ παρουσιασθοῦν αὐτοὶ οἱ μεγάλοι πολιτικοί, διπλωμάται, στρατηγοί, καλλιτέχναι, ἐπιστήμονες καὶ πάσης τάξεως διανοούμενοι. Δὲν ἀρνούμεθα τὸ πρόσωπον ποὺ διεδραμάτισαν αἱ μητέρες ὅλων αὐτῶν τῶν μεγάλων ἀνδρῶν, τοὺς ὁποίους ἡ ἱστορία ἀναφέρει. Δι' ἡμᾶς, ὅμως, τοὺς Χριστιανοὺς ἓν πρέπει νὰ εἶναι τὸ ἰδεῶδες τῆς καλῆς μητρός, τὸ πρόσωπον τῆς Παναγίας, ποὺ ἐξαιρετικῶς τὸ τιμᾷ ἡ Ἐκκλησία μας κατὰ τὸν μῆνα Αὔγουστον. Διότι τὴν Παναγίαν ἐμιμήθησαν αἱ ἰδεώδεις ἀληθῶς μητέρες, ποὺ ἔδωσαν εἰς τὸν χριστιανισμὸν καὶ γενικῶς τὴν ἀνθρωπότητα τοὺς Βασιλείους, Γρηγορίους, Χρυσοστόμους, Αὐγουστίνους, ποὺ ἔκαμαν καὶ κάμνουν τόσον καλὸν εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον, μὲ τὴν προσωπικότητα καὶ τὰ ἀθάνατα συγγράμματά των, ὅσον δὲν θὰ κάμουν οἱ μεγαλείτεροι θεωρούμενοι ἄνδρες τῆς παναν-θρωπίνης ἱστορίας. Καὶ σήμερον ὅλως ἰδιαιτέρως καὶ ἐξαιρετικῶς ἔχομεν ἀνάγκην ἀπὸ μητέρας, ποὺ ἰδεῶδες των ν' ἀποτελῇ καὶ σκοπὸν τῆς ἐπιγείου των ζωῆς ἡ μίμησις, ἡ ἀντιγραφὴ τῶν ἀρετῶν τῆς Παναγίας. Ὅστις θέλει νὰ γίνῃ ἄριστος ζωγράφος δὲν λαμβάνει ὡς πρότυπα μιμήσεως καὶ ἀντιγραφῆς τὰ κατώτερα προϊόντα τῆς ζωγραφικῆς τέχνης· ἀλλὰ τὰ καλύτερα, τὰ ὡραιότερα, τὰ ἄριστα. Τοιουτοτρόπως καὶ περὶ τῶν γυναικῶν, τῶν μητέρων, τὸ πρότυπον τῆς μιμήσεως καὶ τῆς ἀντιγραφῆς των πρέπει νὰ εἶναι τὸ ἀνυπέρβλητον ἰδεῶδες τῆς γυναικὸς μητρός, ἡ ὑπεραγία Θεοτόκος.

Ἐστολίζετο αὕτη μὲ τὰς ἀρετὰς ποὺ τόσον σπανίζουν σήμερον μεταξὺ τῶν γυναικῶν καὶ τῶν μητέρων. Πρώτη ἦτο ἡ ἀρετὴ τῆς ταπεινώσεως, ποὺ ἐκόσμει τὴν κεχαριτωμένην Μαρίαν. Δεδομένου δὲ ὅτι χωρὶς τὴν χάριν τοῦ Κυρίου καμμίαν ἀρετὴν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποκτήσωμεν καὶ νὰ καλλιεργήσωμεν ἐπιτυχῶς, ἔπεται ὅτι ἡ ταπείνωσις πρέπει νὰ εἶναι τὸ πρῶτον χαρακτηριστικὸν τῆς σημερινῆς χριστιανῆς μητρός. Ἡ ταπείνωσις θὰ κάμῃ κεχαριτωμένην τὴν κάθε γυναῖκα, ποὺ θὰ ἤθελε πραγματικῶς καὶ ἀληθῶς τὴν Παναγίαν ν' ἀντιγράψῃ εἰς τὴν ζωήν της, διότι ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ «Κύριος ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν».

Πόσον ξένη εἶναι σήμερον ἡ ἀρετὴ τῆς ταπεινώσεως γενικῶς μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, εἰδικώτερον δὲ μεταξὺ τῶν γυναικῶν. Χαρακτηρίζεται ὡς ἀφέλεια, διὰ νὰ μὴ μεταχειρισθῶμεν τὴν ἐλαφροτέραν λέξιν. Ἀλλ' ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι σαφής, σαφέστατος. Μᾶς λέγει ὅτι ἡ χάρις δίδεται μόνον εἰς τοὺς ταπεινούς. Ἄνευ, ὅμως, τῆς χάριτος τίποτε τὸ καλὸν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ· τίποτε τὸ παραμόνιμον δὲν ἠμποροῦμεν νὰ ἐπιτύχωμεν: «Χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν». Καὶ ἐπειδὴ ἀκριβῶς ἄφθονος ἐπεσκίασε τὴν Ἀειπάρθενον ἡ θεία χάρις, ἡ πάντοτε τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσα καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα, εἶχεν ὑπερεκπερισσοῦ καὶ τὰς ἄλλας ἀρετὰς τῆς ἰδεώδους χριστιανῆς γυναικός. Εἶχε πρὸ πάντων τὴν καθαρότητα ἢ μᾶλλον τὴν ἁγνότητα τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς. Τὴν ἐπεσκίασεν ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἕνεκα τῆς ἄκρας ταπεινώσεώς της, ἀλλ' ὄχι ὀλιγώτερον καὶ ἕνεκα τῆς ἄκρας σωματικῆς καὶ ψυχικῆς ἁγνότητος.

«Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται». Ἀλλ' ἡ ἀειπάρθενος Μαρία δὲν εἶδε μόνον τὸν Θεόν. Εἶχε τὸ ἔκτακτον, τὸ μοναδικόν, τὸ ἐξαιρετικὸν προνόμιον νὰ κυοφορήσῃ τὸν Θεάνθρωπον Σωτῆρα τῆς ἀνθρωπότητος.

Τὸ γεγονὸς τοῦτο τὴν τοποθετεῖ ἀπολύτως ὑπεράνω πάσης ἀνθρωπίνης ἀδυναμίας καὶ συγκρίσεως μὲ τὰ παρ' ἀνθρώποις συμβαίνοντα. Τὸ γεγονὸς δὲ τοῦτο ἔκαμε τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν νὰ θέσῃ τὴν Παναγίαν εἰς τὴν ἔκτακτον καὶ ἐξαιρετικὴν θέσιν εἰς τὴν ὁποίαν τὴν ἔχει κατατάξει καὶ νὰ μὴ ἐγκρίνῃ οὔτε τὴν στάσιν τῶν ἀδελφῶν Διαμαρτυρομένων, ποὺ τελείως ἀγνοοῦν τὴν Παναγίαν καὶ δὲν τὴν ἀξιοῦν οὔτε τῆς παραμικροτέρας τιμῆς καὶ σεβασμοῦ, οὔτε τὴν διδασκαλίαν τῶν ἀδελφῶν Ρωμαιοκαθολικῶν, ποὺ θεωροῦν τὴν ὑπερευλογημένην Θεοτόκον ὡς μὴ δυναμένην νὰ ἔχῃ καμμίαν θέσιν μεταξὺ τῶν ἀνθρωπίνων ὄντων. Ἡ Ὀρθοδοξία τὴν πιστεύει καὶ τὴν διακηρύττει τὴν Πανάχραντον Μαρίαν

ἀνθρώπινον ὄν, τὸ ὁποῖον εἶναι σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός μας καὶ ὀστοῦν ἐκ τῶν ὀστέων μας, ἀπηλλαγμένην ὅμως εἰς τὸν ὑπέρτατον βαθμὸν ὅλων τῶν ἀνθρωπίνων ἀδυναμιῶν, πολὺ δὲ περισσότερον τῆς τάσεως καὶ τῆς κλίσεως πρὸς τὴν ἁμαρτίαν. Τὴν θεωρεῖ ὡς τὸ πλέον πλησίον καὶ συγγενὲς πρὸς ἡμᾶς ἀνθρώπινον ὄν, πού, χάρις εἰς τὰς ἀρετάς του καὶ τὴν ἐπισκίασιν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀπέβη τιμιώτερον τῶν Χερουβεὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ.

Τοιουτοτρόπως, σύμφωνα μὲ τὴν περὶ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου διδασκαλίαν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἠμποροῦμεν νὰ ὁμιλοῦμεν περὶ αὐτῆς ὡς περὶ προτύπου μιμήσεως καὶ παρὰ παντὸς χριστιανοῦ καὶ ἰδιαιτέρως παρὰ τῶν χριστιανῶν γυναικῶν.

Εἰς τὴν δευτέραν μας πατρίδα τὴν Ἀμερικὴν ἡ δευτέρα Κυριακὴ τοῦ Μαΐου εἶναι ἀφιερωμένη εἰς τὴν μητέρα. Πόσον, ὅμως, πρακτικωτέρα θὰ ἦτο ἡ ἑορτὴ αὐτὴ ἂν κατ' αὐτὴν ὑπεδεικνύετο, ἐξήρετο καὶ ἐτιμᾶτο τὸ πρότυπον ὅλων τῶν μητέρων, ἡ Παναγία. Καὶ ἂν κατ' αὐτὴν τὴν ἑορτὴν προσεκαλοῦντο ὅλαι αἱ μητέρες νὰ μὴ λησμονοῦν ὅτι τὴν Παναγίαν ὀφείλουν νὰ ἔχουν ὡς ὑπόδειγμα μιμήσεως. Καὶ κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν ἐβραβεύοντο μόνον αἱ μητέρες, ποὺ ἔκαμαν πραγματικῶς καὶ ἐμπράκτως τὴν εὐγενῆ προσπάθειαν τῆς ἀντιγραφῆς τῶν ἀρετῶν τῆς Θεοτόκου, ἰδιαιτέρως τῆς ταπεινώσεως καὶ τῆς σωματικῆς καὶ ψυχικῆς της καθαρότητος. Διότι τὸ χάος, εἰς τὸ ὁποῖον εὑρισκόμεθα, ὑπάρχει ἐλπὶς νὰ διαλυθῇ καὶ νὰ μὴ γίνῃ μεγαλείτερον ἂν πρὸ παντὸς ἡ χριστιανὴ γυνὴ καταλάβῃ τὴν θέσιν ἡ ὁποία τῆς ἀνήκει. Ἡ δὲ θέσις αὐτὴ δὲν ἔχει καμμίαν ἀπολύτως σχέσιν μὲ τὰς σημερινὰς ἀσχολίας τῶν σημερινῶν γυναικῶν, τῶν ὁποίων τὰ ἔργα καὶ αἱ ἡμέραι, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἀποτελοῦνται ἀπὸ τὰ θεάματα, τὰς χοροεσπερίδας, τὸ χαρτοπαίγνιον, τὸ κάπνισμα, τὴν ἄσκοπον καὶ ματαιόσχολον φλυαρίαν καὶ τὴν πλήρη ἄγνοιαν περὶ τῆς καταστάσεως τῶν παιδιῶν, τὰ ὁποῖα ἔφεραν εἰς τὸν κόσμον καὶ διὰ τὴν ἀνατροφὴν τῶν ὁποίων εἶναι ὑπεύθυνοι ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων. Μόνον ἂν θὰ κατανοηθῇ ἡ μεγάλη αὐτὴ ἀλήθεια ὑπάρχει ἐλπὶς νὰ λείψῃ καὶ τὸ ἄλλο μέγιστον κακόν, ἡ λεγομένη νεανικὴ ἢ καὶ παιδικὴ ἐγκληματικότης. Διότι ἂς μὴ ἀπατώμεθα. Ἂν, τοὐλάχιστον ἡ χριστιανὴ γυνή, ἐγνώριζε τὸν προορισμόν της, δὲν θὰ ὑπῆρχεν ἡ ἐγκληματικότης τῆς νεαρᾶς ἡλικίας. Ὅπως δὲν ὑπῆρχεν εἰς πολὺ προγενεστέρας ἐποχὰς ὁπότε αἱ μητέρες μας ἦσαν ἀφωσιωμέναι εἰς τὰ καθήκοντά των καὶ πρὸ πάντων εἰς τὴν ἀνατροφὴν τῶν τέκνων των «ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ Κυρίου».

† Ὁ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΜΙΧΑΗΛ

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ

ΔΙΕΡΧΟΜΕΘΑ τὴν νηστείαν τοῦ Δεκαπενταυγούστου. Τιμῶμεν τὴν Ἀειπάρθενον Μαρίαν, ποὺ ἦτο τύπος τῆς ἐγκρατείας, τῆς ἁγνότητος, τῆς πίστεως τῆς ἐλπίδος καὶ ἀγάπης. Ὅλοι πρέπει νὰ προσπαθοῦμεν νὰ μιμούμεθα τὴν Παναγίαν. Πρὸ πάντων ὅμως αἱ γυναῖκες. Ὅταν ἡ γυναίκα δὲν ἐθεωρεῖτο καὶ πολὺ ἐξελιγμένη, ἡ κοινωνία εὑρίσκετο εἰς θέσιν καλλιτέραν. Δὲν ὑπῆρχε ἡ νεανικὴ ἢ παιδικὴ ἐγκληματικότης, διότι ἡ γυναίκα ἦτο ἀφιερωμένη εἰς τὸ σπίτι της· εἰς τὴν ἀνατροφὴν τῶν τέκνων της καὶ τὸ νοικοκυριό της. Ἡ σημερινὴ γυναίκα δι' ὅλα τὰ ἄλλα δαπανᾷ τὸν καιρόν της καὶ μόνον διὰ τὰ ὡς ἄνω δύο τελευταῖα δὲν εὑρίσκει καιρὸν ν' ἀσχοληθῇ. Διὰ τοῦτο τὰ πάντα ἄνω-κάτω ἔγιναν. Διότι μέγας εἶναι ὁ προορισμὸς τῆς γυναικός. Πολὺ δὲ χάνει ἡ κοινωνία ἡ μᾶλλον ἀναστατώνεται ὅταν λησμονήσῃ ἡ γυναίκα τὸν προορισμόν της. Εἴθε, ἔστω καὶ ἀργά, νὰ βάλῃ φρένα ἡ σημερινὴ γυναίκα εἰς τὸν φοβερὸν κατήφορον ποὺ πῆρε.

Εἰς τὸ τεῦχος Σεπτεμβρίου:

Η 14η ΚΛΗΡΙΚΟΛΑΪΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ

ἥτις ἔλαβε χώραν εἰς τὸ Σὼλτ Λέηκ Σίτυ, Γιούτα, ἀπὸ 30ῆς Ἰουνίου μέχρι 6ης Ἰουλίου, εἰς τὸ προσεχὲς τεῦχος, τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου, τοῦ «Ὀρθοδόξου Παρατηρητοῦ».

✢ LITRAS FUNERAL HOME ✢

INCORPORATED

OUR FIRST THOUGHT when called is:

- To provide *Prompt, Courteous Service;*
- To give an *Estimate of Cost* in advance for *Complete Funeral* that is within the *Family Means;*
- To give the best in *Quality and Dignified Service.*

WE ARE DEDICATED in serving the GREEK FAMILIES of the following COMMUNITIES:

NEW YORK CITY
Holy Trinity (Cathedral)
Saint Spyridon
Saint Eleftherios
Saint Gerasimos
Saint George Tropaioforos
St. John St. Nicholas
St. George & St. Demetrios
Annunciation
Saint Barbara

BRONX
Zoodochos Peghe
SS. Constantine and Helen

YONKERS
Prophet Elias

BROOKLYN
Saint Constantine
Kimisis Theotokou
Three Hierarchs

QUEENS
Astoria — St. Demetrios
Corona — Transfiguration
Jamaica — St. Demetrios
Flushing — St. Nicholas

STATEN ISLAND
Holy Trinity

LONG ISLAND
Hempstead — St. Paul
Patchogue — St. John
Huntington — St. Peter

Chapel Facilities Available in All Communities

MAin 4-4530

New York: 40 West 58th Street
Brooklyn: 142 Court Street

THE MODEL OF MOTHERS

By His Eminence ARCHBISHOP MICHAEL

VERY great is the destiny of a mother. All depends on her: our character, the harmony of the family, the happiness of the community, and the strength and power of a country. All this is so, of course, on the presupposition that the mother embodies, to the greatest extent possible, the Christian motherly ideal.

Many have written about mothers, using names that are great and famous in history and stressing the fact that it is the mothers who are responsible for the world's famous politicians, diplomats, generals, artists, professional men, and every type of intellectual. We do not deny the roles played by all these mothers of famous men which are known in history. For us Christians, however, the one thing that must be the ideal of the good mother is the person of the Virgin Mary herself, whom our Church particularly honors in the month of August. For the Virgin Mary has been emulated by the truly ideal mothers, who gave to Christianity and to mankind in general the Basils, the Gregories, the Chrysostoms and the Augustines that did and still do so much good for the whole world with their personalities and their immortal writings — more than have done the greatest of men in the universal history of mankind. And today especially we have the utmost need of mothers whose ideal on earth is to copy the virtues of the Virgin Mary. Whoever wants to become a first-rate artist does not copy inferior models of the art of painting; he learns by reproducing the best and most beautiful. It is likewise with our mothers; they should pattern themselves after the highest ideal of womanly motherhood: The Most Holy Mother.

Our Holy Mother was adorned with virtues that are so seldom found in our women and mothers of today. First, there was the virtue of modesty, which graced the blessed Virgin Mary. We know that without the Grace of God we can neither have nor successfully develop any virtue. Therefore modesty should be the first characteristic of the Christian mother of today. Modesty lends charm to every woman who actually and truly wants to emulate the Virgin Mary in her life, for in the words of God: "The Lord resists the arrogant but gives Grace to the humble."

How alien is today the virtue of modesty or humility generally among mankind, and especially among women! Humility is now characterized, to put it mildly, as naiveté. But the Word of God is clear — most clear. We are told that Grace is granted only to the humble. Without Grace nothing good can exist, nothing lasting can be accomplished. "Without me ye can do nothing." And just because she was fully enveloped by Divine Grace, which cures all evils and supplants all our needs, the Holy Virgin possessed in the highest degree all the virtues of ideal Christian womanhood. She had above all the cleanness, or rather, the pureness of body and soul. She was surrounded by the Grace of the Holy Spirit not only because of her extreme modesty and humility, but also no less because of her extreme pureness of body and soul.

"Blessed are the pure in heart, for they shall see God." But the Holy Virgin Mary not only saw God. She had the exceptional, the wonderful, the unique privilege of bearing the God Incarnate Saviour of mankind.

This fact places her entirely beyond any human weakness and comparison with human vicissitudes. This fact is responsible for the exceptional and singular position in which the Orthodox Church has placed the Virgin Mary and explains, also, why our Church does not agree with the view of the Virgin Mary assumed by the Protestants, who are not versed about her and do not pay her the slightest honor or respect; and it explains likewise why our Church does not approve of the attitude of the Roman Catholics, who consider the super-blessed Virgin Mary as incapable of taking her place among human beings. Orthodoxy believes and considers the all-pure Mary to be a human being, made of "flesh of our flesh and bones of our bones" yet free, in the highest degree, of all human weaknesses, and even more so of any inclination towards sin. Our religion considers her as the human being nearest and most closely related to us, who through her virtues and by the grace of the Holy Spirit became more honored than the Cherubins and incomparably more glorified than the Seraphims. Therefore, in accordance with the teachings of our Church, we may speak of the Virgin Mary as a subject for emulation by all Christians, and especially by all Christian women.

In our second country of America, the second Sunday of every May is celebrated as Mother's Day. How much better it would be, however, if this celebration coincided with the holiday of the first among mothers, the Holy Virgin; if on this holiday all mothers were called upon not to forget that they should consider the Holy Mother as the prime example for emulation; and if also on this day were honored only those mothers who actually made every refined effort to copy the virtues of the Holy Mother, especially her humility and her pureness of body and soul. For there is hope that the chaos in which we find ourselves may be dissolved, instead of increased, if, first and foremost, Christian womanhood assumes the place

(Continued on page 237)

Η ΙΕΡΑ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ BROOKLINE, MASS.

Η ΤΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΕΠΙΔΟΣΕΩΣ ΤΩΝ ΔΙΠΛΩΜΑΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΦΕΤΕΙΝΟΥΣ ΑΠΟΦΟΙΤΟΥΣ ΤΗΣ

Τὸ Ἐθνικοθρησκευτικὸν Προσκύνημα. — Ἡ Ἐπιβλητικὴ Τελετή. — Τὰ Λαμπρὰ Ἀποτελέσματα Ἡ Ἑλληνομάθεια τῶν Φοιτητῶν. — Οἱ Ἐκφωνηθέντες Λόγοι. — Καὶ τὰ Συντελούμενα " Ε ρ γ α

Ὑπὸ ΒΑΣ. Γ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ, Δ.Ο.Θ.

ΒΟΣΤΩΝΗ, ΙΟΥΝΙΟΣ. — Ἐθνικοθρησκευτικὸν Προσκύνημα πραγματικὸν ἦτο ἡ ἐπιβλητικὴ Τελετὴ τῆς Θεολογικῆς μας Σχολῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, Brookline, Mass., ἡ ἡμέρα τῆς ἐπιδόσεως τῶν Διπλωμάτων εἰς τοὺς ἐφετεινοὺς ἕνδεκα ἀποφοίτους της καὶ ἑτέρων Διπλωμάτων εἰς δώδεκα ἄλλους ἀποφοίτους προγενεστέρων ἐτῶν. Ἡ Κυριακὴ τῆς Πεντηκοστῆς, ἡ 1η Ἰουνίου, ἑορτὴ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Παναγίου Πνεύματος, καὶ γενέθλιος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἡμέρα, μᾶς ἐβεβαίωσε, διὰ μίαν ἀκόμη φοράν, ὅτι τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἀδιακόπως φωτίζει καὶ ἐμπνέει καὶ καθοδηγεῖ τὸν Ἱερὸν Κλῆρον τῆς Ἐκκλησίας μας, ὡς καὶ ὅσους πρόκειται νὰ ἀφιερωθῶσιν εἰς τὴν διακονίαν Αὐτῆς, καὶ ὅτι Ἐκκλησία ἡ ὁποία ἑορτάζει ὄχι μόνον διὰ λόγων, ἀλλὰ καὶ δι' ἔργων τοιούτων τὰ Γενέθλιά της, προώρισται νὰ ζήσῃ καὶ νὰ μεγαλουργήσῃ ἔτι περισσότερον εἰς τὴν μεγάλην αὐτὴν Χώραν τῆς ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως καὶ λατρείας.

Αἱ «Ἀθῆναι τῆς Ἀμερικῆς», ἡ Βοστώνη, καὶ ὅλαι αἱ πέριξ πόλεις ὅπου ἀκμάζει ἀνθηρότατος καὶ ἀκραιφνὴς Ἑλληνορθόδοξος κόσμος, ἐπλημμύρησαν τὸν καταπράσινον — μὲ τὸ χρῶμα τῆς ἐλπίδος — ἱερὸν λόφον τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς. Εἶδαν καὶ ἤκουσαν, λόγους καὶ ἔργα, ποὺ θὰ ἔπρεπε πρὸ παντὸς νὰ ἴδουν καὶ ἀκούσουν οἱ μεμψιμοιροῦντες ἀπαισιόδοξοι ἐπικριταὶ τῶν πάντων, οἱ ὁποῖοι ἔλαμψαν διὰ τῆς ἀπουσίας των. Ὁ Ἑλληνορθόδοξος κόσμος μας, ποὺ συνέρρευσε καὶ ἀπὸ ἄλλας Πολιτείας, ἐκαμάρωσε τὴν σφριγῶσαν εὐλαβῆ Νεολαίαν μας, ποὺ ἀφιέρωσεν ἑαυτὴν εἰς τὸν Χριστόν. Καὶ συνεκινήθη βαθύτατα. Καὶ ἐχειροκρότησε θερμότατα. Καὶ συνεχάρη ὁλόψυχα. Καί, πρὸ παντός, ἀνεβαπτίσθη εἰς τὴν κολυμβήθραν τῆς ἐμπιστοσύνης πρὸς τὴν Θεολογικήν μας Σχολήν, καὶ πρὸς ὅλους ὅσοι συντελοῦν εἰς τὴν ἐξύψωσίν της, πρὸς τιμὴν τοῦ Ὀρθοδόξου Ἑλληνικοῦ ὀνόματος. Ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ καλὸν τῆς Ἀμερικῆς. Καὶ πρὸς δόξαν Χριστοῦ.

Τῆς Τελετῆς προηγήθη Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου, τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. κ. Μιχαήλ, συμπαραστατουμένου ὑπὸ τῶν Πανοσιολ. Ἀρχιμ. Ἰωάννου Α. Παπαδοπούλου, Ἐσωτερικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς, καὶ Εὐσεβίου Παπαστεφάνου, Ὑποσχολάρχου αὐτῆς, καὶ ὑπὸ ἑτέρων Κληρικῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς καὶ τοῦ Ἱερολ. Διακόνου Φιλίππου Κουτουφᾶ. Τὰς Εὐχὰς τῆς Γονυκλισίας ἀνέγνωσαν: ὁ Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ οἱ Πανοσ. Ἀρχιμ. Ἰ. Παπαδόπουλος καὶ Ε. Παπαστεφάνου.

Περὶ ὥραν 2.30′ μ.μ. ἤρχισεν ἡ Τελετή. Περὶ τὰς 2.000 Ἑλληνορθόδοξοι, καὶ ἀρκετοὶ Ἀμερικανοί εἶχον κατακλύσει τὸν εὐρὺν χῶρον πρὸ τῆς Σχολῆς πλήρη καθισμάτων, ἐπὶ δὲ τῆς εἰδικῆς ἐξέδρας παρίσταντο οἱ Ἐπίσημοι: Ἀντιπρόσωποι τῆς Πολιτείας, ὁ Ἔξοχ. Γεώργιος Μελᾶς, Πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος ἐν Οὐασιγκτῶνι, ὁ ἐν Βοστώνῃ Ἕλλην Πρόξενος ἐντ. κ. Παναγιωτᾶκος, ἡ Ἐφορεία τῆς Σχολῆς καὶ οἱ Εὐεργέται αὐτῆς, φέροντες τὴν τήβεννον, καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι. Ἡ ἐπιβλητικὴ πομπὴ ἐκ τῆς Σχολῆς κατευθύνεται πρὸς τὴν ἐξέδραν. Προηγοῦνται, ἀνὰ δύο, οἱ Φοιτηταί, φέροντες τὰς στολάς των, αἴροντες τὸ Λάβαρον τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καὶ τὰ λοιπὰ ἐμβλήματα τῆς Σχολῆς, ἀκολουθοῦν: οἱ τελειόφοιτοι, φέροντες ἀκαδημαϊκὸν πῖλον, καὶ οἱ ὑποψήφιοι διὰ τὸν τίτλον τοῦ Προλύτου τῆς Θεολογίας, ψάλλοντες ἐν χορῷ τὸν "Ὑμνον τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς: «Κήρυκες τοῦ Λόγου...». "Επονται οἱ Ἱερεῖς, οἱ Καθηγηταί, οἱ προσκεκλημένοι, ὁ Ὑποσχολάρχης καὶ ὁ Διευθυντής, ὁ Πρόεδρος τῆς Σχολῆς Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ἐλαίας κ. Ἀθηναγόρας, καὶ ἐπισφραγίζων τὴν πομπὴν ὁ Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπος. Προηγουμένων τοῦ Σταυροῦ, τῶν Λαβάρων καὶ τῶν Σημαιῶν, ἡ ἐπιβλητικὴ πομπὴ διέρχεται διὰ τοῦ ὑποκλινομένου πλήθους καὶ κατευθύνεται πρὸς τὴν ἐξέδραν, παρ' αὐτὴν δὲ λαμβάνουν θέσιν οἱ Φοιτηταί.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀνοίγει τὴν Τελετὴν διὰ τῆς ἐκφωνήσεως τοῦ: «Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ Ὁμοουσίῳ καὶ Ζωοποιῷ καὶ Ἀδιαιρέτῳ Τριάδι», καὶ μετὰ τὰ Εἰρηνικά, ἄρχονται οἱ ἐπίσημοι λόγοι, συμφώνως πρὸς τὸ πρόγραμμα.

Ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ἐλαίας κ. Ἀθηναγόρας, Πρόεδρος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, εἰς χαιρετιστήριον λαμπρὰν προσφώνησίν του, δοξάζει τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, καταξιώσαντος νὰ φθάσῃ ἡ Σχολὴ καὶ εἰς τὸν ἐφετεινὸν ἑορτασμὸν τῆς ἀπονομῆς τῶν Πτυχίων, ἄγουσα τὴν εἰκοστὴν ἐπέτειον αὐτῆς, ἐκφράζει τὰς εὐχαριστίας τῆς Σχολῆς πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον, τὴν Ἐφορείαν, τοὺς Εὐεργέτας καὶ Δωρητάς, τοὺς Καθηγητὰς καὶ πάντας τοὺς συντελοῦντας εἰς τὴν καρποφόρον ἀπόδοσιν καὶ τὴν αἰσίαν ἀνέλιξιν τῆς Σχολῆς, καὶ ἀπευθύνει βαθυστοχάστους συμβουλὰς καὶ ὑποθήκας, τόσον πρὸς τοὺς λαμβάνοντας τὸ Θεολογικὸν χρῖσμα καὶ τὸ Πτυχίον Σπουδῶν τελειοδιδάκτους, ὅσον καὶ πρὸς τοὺς ἀκολουθοῦντας τὸ παρά-

.γμα αὐτῶν. Παρουσιάζει εἶτα τὸν κ. Βασίλειον Βασιλειάδην, Δ.Ο.Θ. τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Χάλ-ς, Διευθυντὴν τοῦ «Ὀρθοδόξου Παρατηρητοῦ», εἰς ν ὁποῖον ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ ἀνέθηκεν ὅπως ἐκφω-ση τὸν ἐπίσημον Ἀκαδημαϊκὸν λόγον τῆς ἡμέρας τὴν Ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν.

Ὁ κ. Β. Βασιλειάδης, ὁμιλήσας ἐπὶ 20′ λεπτά, ἔπτυξε τὸ θέμα: «Τὸ Ἱεραποστολικὸν πνεῦμα τῆς ρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ ἡ Ἱεραποστολικὴ δρᾶσις ῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου». Ἐτόνισεν ἰδιαιτέ-ως τὸν ἐκχριστιανισμὸν δεκάδων Λαῶν τῆς Εὐρώ-ης καὶ τῆς Ἀσίας ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντι-υπόλεως, τὸν ἐκπολιτισμὸν αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Βυζαν-ου, τὴν δημιουργίαν τῆς Σλαυϊκῆς γραφῆς καὶ τὴν ς τῶν ἐκχριστιανιζομένων βαρβάρων ἐθνῶν γλῶσ-αν μετάφρασιν τῶν Ἁγίων Γραφῶν καὶ τῶν βιβλίων ῆς Θείας Λειτουργίας, ἐν ἄκρᾳ ἀντιθέσει πρὸς τὴν ύσιν, τὴν ἀνεκτίμητον καὶ σήμερον συμβολὴν τοῦ ἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου εἰς τὴν Πανορθόδοξον, ὴν Παγχριστιανικὴν καὶ τὴν Οἰκουμενικὴν Κίνησιν, αὶ κατέληξε μὲ τὴν εὐχήν, ὅτι καὶ αἱ σημεριναὶ δει-αὶ δοκιμασίαι τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου «νε-ύδριόν ἐστι καὶ τάχα παρελεύσονται».

Ὁ Ἐξοχ. Γεώργιος Μελᾶς, Πρεσβευτὴς ἐν Οὐα-ιγκτῶνι, κατὰ παράκλησιν τοῦ Θεοφιλ. Προέδρου ῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, λαβὼν τὸν λόγον, ἐξῆρε τὸ ν τῇ Σχολῇ συντελούμενον λαμπρὸν Ἐθνικοθρησκευ-ικὸν ἔργον, ἐξέφρασε τὴν ἀπόλυτον ἱκανοποίησίν του, υνεχάρη πάντας, ἀπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Καθη-ητῶν μέχρι τῶν τελειοδιδάκτων καὶ λοιπῶν φοιτη-ῶν, καὶ ἀπηύθυνε πρὸς αὐτοὺς λόγους πλήρεις ἐθνι-οθρησκευτικοῦ παλμοῦ καὶ πολυτίμους ὑποθήκας, δρε δὲ τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐξάρῃ τὴν ἀλματώδη ἄνο-ον τῶν Ἑλληνοαμερικανῶν εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς ράσεως καὶ προόδου ἐν Ἀμερικῇ.

Ὁ Δικαστὴς κ. Ἰωάννης Πάππας, ἐκ τῶν Ἐφόρων καὶ τῶν Μεγάλων Εὐεργετῶν τῆς Σχολῆς, ὁμιλήσας γγλιστὶ ἐπὶ τοῦ θέματος: «Ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ σή-μερον καὶ αὔριον», ἐξέθεσε διὰ μακρῶν τὸ ἔργον, τὴν ποστολὴν καὶ τὴν ἀπόδοσιν τῆς Σχολῆς, τὰς ὑπηρε-σίας της πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, τὴν Ὁμογένειαν καὶ τὴν Ἀμερικὴν ἐν γένει, ἀπηύθυνε σοφὰς συμβουλὰς τρὸς τοὺς τελειοφοίτους καὶ τοὺς λοιποὺς φοιτητάς, καὶ ἐν τέλει ἐτέλεσε τὰ ἀποκαλυπτήρια τῶν ἀρχιτε-κτονικῶν σχεδίων τῶν νέων κτιρίων τῆς Σχολῆς, ἤτοι Ἱεροῦ Ναοῦ Βυζαντινοῦ ρυθμοῦ, καὶ συγκροτήματος Βιβλιοθήκης, Αἰθουσῶν Παραδόσεως καὶ Γυμναστη-ρίου, τελειοτάτων καὶ ἀνταποκρινομένων πρὸς τὰς ἀνάγκας καὶ τῆς Σχολῆς, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ πρό-γραμμα τῆς Ἐκκλησίας ἵνα ἀναδείξουν αὐτήν, διὰ τῆς προσθήκης καὶ Φιλοσοφικῆς Σχολῆς, εἰς τὸ πρῶ-τον ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνικὸν Πανεπιστήμιον. (Ὅπως καὶ ἄλλοτε ἀνεγράψαμεν, οἱ Ἀδελφοὶ Ἰωάννης Πάπ-τας καὶ Τὼμ Πάππας, Πρεσβευτής, θὰ διαθέσουν 50.000 δολλαρίων διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῆς Βιβλιοθή-κης τῆς Σχολῆς, ἡ δὲ G.O.Y.A. θὰ προβῇ εἰς ἐξόρμη-σιν διὰ τὴν συλλογὴν χρημάτων ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ νέου Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς. Ἐξ ἄλλου οἱ κ. κ. Ἄγγελος Κοτσίδας καὶ Θεόδωρος Τό-νας ὑπεσχέθησαν ποσὸν 150.000 δολλαρίων διὰ τὰς κτιριακὰς ἀνάγκας τῆς Σχολῆς.)

Ἄκρως ἐπιβλητικὴ ὑπῆρξεν ἡ στιγμή, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ τελειόφοιτοι, κληθέντες παρετάχθησαν πρὸ τῆς ἐξέδρας, καὶ ἤκουσαν τὴν κάτωθι προσφώνησιν, τὴν ὁποίαν ἀπηύθυνε πρὸς αὐτοὺς ὁ Σεσβασμ. Ἀρχι-επίσκοπος κ. κ. Μιχαήλ:

«Ἀπευθύνομαι πρὸς ἅπαντας ὑμᾶς, τὰ λίαν μοι ἀγαπητὰ τέκνα, τοὺς φοιτητὰς τῆς Θεολογικῆς μας Σχολῆς, ἰδαιτέρως δὲ πρὸς τοὺς ἀποφοίτους αὐτῆς, οἱ ὁποῖοι τώρα προσκαλεῖσθε νὰ ἐξυπηρετήσητε τὴν Ἐκκλησίαν, ἡ ὁποία τόσο ἐμερίμνησε δι' ὑμᾶς. Ἡ σημερινὴ ἑορτὴ τῆς ἐπιδόσεως τῶν διπλωμάτων ὑμῶν, εἶναι καὶ ἡ ἑορτὴ τῆς καθόδου τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐπὶ τοὺς Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καθ' ὅλην τὴν σταδιοδρομίαν ὑμῶν ὡς κληρικῶν καὶ διακόνων τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἐκκλη-σίας μας, καθῆκον σας καὶ ὑποχρέωσιν πρωταρχικὴν πρέπει νὰ θεωρῆτε ὅπως αἰσθάνεσθε πάντοτε ἐντός σας τὴν παρουσίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὑπὸ τὴν ἔμπνευσιν τοῦ Ὁποίου νὰ σκέπτησθε, νὰ λαλῆτε, νὰ ἐνεργῆτε, νὰ διακονῆτε τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν φιλτά-την ἡμῶν Ὁμογένειαν. Τὸ ἔργον σας εἶναι ἱεραπο-στολικόν. Ὡς τοιοῦτον δὲ θὰ συνοδεύηται καὶ ἀπὸ πολλὰς δυσκολίας. Ἔχετε διὰ τοῦτο πάντοτε ὡς πρό-τυπον μιμήσεως εἰς τὴν ἱεραποστολικήν σας δρᾶσιν τὸν πρῶτον καὶ μεγαλείτερον ἱεραπόστολον τοῦ Χρι-στιανισμοῦ, τὸν οὐρανοβάμονα Ἀπόστολον Παῦλον, ὅστις, ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς ἐπιστροφῆς του εἰς Χρι-στόν, αἰσθάνεται ἐντός του Αὐτόν, εἰς βαθμὸν ὥστε νὰ διακηρύττῃ: «Ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός». Ἰδοὺ ὁ τρόπος, διὰ τοῦ ὁποίου καὶ σεῖς, ποὺ προσκαλεῖσθε σήμερον εἰς τὴν διακονίαν τῆς Ἐκκλησίας, θὰ δυνηθῆτε νὰ φανῆτε ἀντάξιοι τῶν προσδοκιῶν καὶ τῆς Σχολῆς, ἡ ὁποία σᾶς ἐμόρφωσε καὶ σᾶς διεπαιδαγώγησε καὶ πνευματικῶς καθώπλισε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας γενικῶς, καὶ τῆς φιλτάτης Ὁμο-γενείας. Προσπαθήσατε καὶ σεῖς νὰ εὑρίσκησθε πάν-τοτε εἰς ἐπαφὴν μετὰ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, νὰ αἰσθά-νεσθε πάντοτε ἐντός σας τὴν παρουσίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ὅταν προσεύχεσθε ἀδιαλείπτως, ὅταν τακτικῶς καὶ συστηματικῶς μελετᾶτε τὰς Γραφάς, καὶ προσπαθεῖτε νὰ κάμετε τὰ πνευματικά σας τέκνα, τοὺς εὐλογημένους μας Χριστιανούς, νὰ τὰς ἀγαπήσουν καὶ νὰ τὰς μελετήσουν, ὅταν εἶσθε προσεκτικοὶ καὶ ἐπιμελεῖς εἰς τὰ καθήκοντα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις σας, ὅταν ἔχετε ὑπ' ὄψιν, προκειμένου περὶ τῆς ἐξυπη-ρετήσεως τῶν Χριστιανῶν μας, τοὺς λόγους τοῦ Σωτῆ-ρος: «Ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν», τότε δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ ἡ ἐπιτυ-χία νὰ στέψῃ τὴν σταδιοδρομίαν σας. Διότι τότε θὰ ἔχητε παντοδύναμον συμπαραστάτην εἰς ὅλας τὰς σκέψεις, τοὺς λόγους, τὰς ἐνεργείας σας, τὸν χθὲς καὶ σήμερον τὸν αὐτὸν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. Καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἀπόλυτος εὐσυνειδησία καὶ εἰλικρίνεια θὰ χαρακτη-ρίζῃ τὴν ζωήν σας καὶ τὴν ἱερὰν ἀποστολήν σας. Θὰ τελῆτε τὰ λειτουργικά σας καθήκοντα ὅπως ἐντέλλε-ται καὶ διατάσσει ἡ Ἐκκλησία, οὔτε θὰ περικόπτετε,

οὔτε θὰ προσθέτετε. Θὰ εἶσθε «νηφάλιοι, σώφρονες, κόσμιοι, διδακτικοί, ἐπιεικεῖς, ἄμαχοι, ἀφιλάργυροι, τοῦ ἰδίου οἴκου καλῶς θὰ προΐστασθε καὶ θὰ ἔχητε τέκνα ἐν ὑποταγῇ μετὰ πάσης σεμνότητος», ἀκριβῶς ὅπως τονίζει γράφων πρὸς τὸν μαθητήν του Τιμόθεον ὁ θεῖος Ἀπόστολος Παῦλος. Καὶ ἐν τοιαύτῃ, τέλος, περιπτώσει, πιστῶς καὶ θεαρέστως, ἀφοῦ διανύσητε τὴν ἱερὰν σταδιοδρομίαν σας καὶ ἐκτελέσητε τὴν ἁγίαν ἀποστολήν σας, θὰ δυνηθῆτε νὰ εἴπητε καὶ σεῖς, ὅ,τι εἶπε περὶ τὰς δυσμὰς τοῦ βίου του ὁ μέγιστος τῶν ἱεραποστόλων: «τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγώνισμαι, τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα, λοιπὸν ἀπόκειταί μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος».

Λαμπρὰν ἀποχαιρετιστήριον προσφώνησιν, ἀπὸ μέρους τῶν τελειοφοίτων, ἀπηύθυνεν ὁ ἐξ αὐτῶν κ. Εὐάγγελος Δημ. Φιλιππόπουλος, προξενήσας βαθεῖαν ἐντύπωσιν, ὄχι μόνον διὰ τὸν πλοῦτον τῶν ἰδεῶν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ κάλλος τοῦ ἑλληνικοῦ λόγου, καὶ διὰ τὴν ἑλληνικωτάτην προφορὰν καὶ ἄψογον ἀπαγγελίαν, καὶ χειροκροτηθεὶς θερμότατα. Ὅταν συνεχάρημεν αὐτόν, ἀπήντησεν ὅτι ὅλοι οἱ τελειόφοιτοι θὰ ἦσαν εἰς θέσιν νὰ ὁμιλήσουν οὕτω.

Καὶ ἔρχεται ἡ μεγάλη στιγμὴ τῆς ἐπιδόσεως τῶν διπλωμάτων ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου πρὸς τοὺς 11 ἐφετεινοὺς ἀποφοίτους, οἱ ὁποῖοι εἶναι οἱ τρεῖς ἤδη χειροτονηθέντες Αἰδεσ. Ἱερεῖς: Γεώργιος Ἀλεξ. Καραχάλιος, Σπυρίδων Τ. Κέζιος καὶ Ἰωάννης Μιχ. Λιαδῆς, καὶ οἱ ὀκτὼ μέλλοντες νὰ χειροτονηθῶσι μετὰ τὸν γάμον ἢ τὴν διεύρυνσιν τῶν σπουδῶν αὐτῶν, κ. κ. Χαράλαμπος Σάββα Βουλοπός, Σταῦρος Π. Θεοφιλόπουλος, Παναγιώτης Εὐ. Μπαλιάμας, Εὐστράτιος Παν. Σαρέλλης, Κωνσταντῖνος Δημ. Σιμώνης, Διονύσιος Παν. Σφήκας, Χαράλαμπος Γεωρ. Στεφανόπουλος, καὶ Εὐάγγελος Δημ. Φιλιππόπουλος.

Δίπλωμα Θεολογίας ἐπεδόθη καὶ εἰς τοὺς ἀποφοίτους προηγουμένων ἐτῶν, Αἰδεσ. Ἱερεῖς: Παναγιώτην Ἀτσαλῆν, Δημήτριον Κωνσταντέλλον, Θεόδωρον Μπαγλανέαν, καὶ Ἰάκωβον Ταυλαρίδην.

Δίπλωμα Bachelor of Divinity ἐπεδόθη εἰς τὸν κ. Ἀλέξανδρον Π. Βρυώνην. Ἐπίσης εἰς τοὺς Αἰδεσ. Ἱερεῖς: Κωνσταντῖνον Μπεμπῆν, Ἰωάννην Σφήκαν, Στυλιανὸν Χάρακαν, καὶ εἰς τοὺς κ. κ. Μαρῖνον Βγενακόπουλον, Μιλτιάδην Β. Εὐθυμίου, Γεώργιον Στεφανίδην, καὶ Παναγιώτην Χρυσαφίδην. Ἅπαντες οἱ παρόντες ἐξ αὐτῶν ἠσπάσθησαν τὰς δεξιὰς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ τοῦ Προέδρου τῆς Σχολῆς, ὁ δὲ Καθηγητὴς Αἰδ. Γ. Τσούμας περιέβαλεν αὐτοὺς μὲ τὰ διακριτικὰ τοῦ τίτλου των.

Ἐν συνεχείᾳ ἀπενεμήθησαν τὰ ἀθλοθετηθέντα βραβεῖα. Οὕτω, τὸ βραβεῖον τῆς ΑΧΕΠΑ ἐκ $500 ἀπονέμεται ἐξ ἡμισείας εἰς τοὺς Χ. Βουλοπὸν καὶ Χ. Στεφανόπουλον, διὰ τὴν συγγραφὴν εἰδικῶν θεολογικῶν μελετῶν. Τὸ βραβεῖον Ἑλληνομαθείας τοῦ Ἐξοχ. Πρεσβευτοῦ κ. Γ. Μελᾶ, $100, ἔλαβεν ὁ Εὐστράτιος Π. Ρηγέλλης. Τὸ βραβεῖον τοῦ κ. Παναγιώτου Χαστούπη, $100, διὰ τὸ μάθημα τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ἔλαβεν ὁ κ. Π. Μπαλιάμας. Τὸ βραβεῖον εἰς μνήμην ἀειμν. Ἱερέως Εὐστρατίου Ρηγέλλη, $75, διὰ τὴν Ἑλληνικὴν καὶ Βυζαντινὴν Ἱστορίαν, ἔλαβεν ὁ Εὐστράτιος Σαρέλλης. Τὸ βραβεῖον εἰς μνήμην τοῦ ἀειμ Ἱερέως Κωνστ. Χρυσανθοπούλου, $100, εἰς τὴν Ἐ κλησιαστικὴν Ρητορικήν, ἔλαβεν ὁ Αἰδ. Σπυρίδων Κ ζιος. Τὸ βραβεῖον τοῦ κ. Γ. Ἀλεβίζου, $75, διὰ τ Ἐκκλησιαστικὴν Μουσικὴν καὶ ἡγετικὴν πρωτοβο λίαν, ἀπενεμήθη εἰς τὸν Ἀλέξ. Βρυώνην. Τὸ βρ βεῖον τοῦ κ. Γ. Δάφνη, $100, δι' ἀκαδημαϊκὴν ὑπερ χήν, ἀπενεμήθη εἰς τὸν Σταῦρον Θεοφιλόπουλον. βραβεῖον τοῦ Διευθυντοῦ Πανοσ. Ἀρχιμ. Ἰ. Παπ δοπούλου, $50, δι' ἐπίδοσιν δημοσίων σχέσεων ὑπ τῆς Σχολῆς, ἔλαβεν ὁ Ἅγγ. Φιλιππόπουλος. Τὸ βρ βεῖον τοῦ κ. Νικ. Μουστάκη, $100, δι' Ἐκκλησιαστ κὴν Ρητορικήν, ἀπενεμήθη ἐξ ἡμισείας εἰς τοὺς πε πτοετεῖς φοιτητὰς Διάκ. Γ. Σταυριανάκον καὶ Κ. Π ριάλαν. Τὸ βραβεῖον τοῦ Θεοφιλ. Ἑλαίας, Προέδρ τῆς Σχολῆς, $25, δι' Ἑλληνομάθειαν, ἀπενεμήθη ε τὸν Νικ. Φραγκάκην. Τὸ βραβεῖον τοῦ κ. Ἀντωνίο Ἀναστασιάδου, $100, δι' ἐπίδοσιν εἰς τὰ Ἑλληνικ ἀπενεμήθη εἰς τὸν Στέφανον Ἀβραμίδην. Τὸ βραβεῖ τοῦ Συλλόγου "The Orthodox Couples Club of Great Lowell," $100, δι' ὑπεροχὴν ἐν βαθμολογίᾳ, ἔλαβεν Σ. Ἀβραμίδης. Τὸ βραβεῖον τοῦ κ. Γ. Ἀλεβίζο $100, διὰ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Μουσικήν, ἔλαβεν Δημήτριος Λόγιας. Τὸ βραβεῖον τοῦ κ. Ἀποστόλα Μανώλη, $50, διὰ τὴν Βυζαντινὴν Λογοτεχνίαν κ Ἱστορίαν, ἔλαβεν ὁ Ἰωάννης Ἀγγελῆς. Ἐν ὅλῳ ἀπε νεμήθησαν βραβεῖα 1.575 δολλαρίων εἰς τελειοφο τους καὶ φοιτητὰς τῆς Σχολῆς.

Κατόπιν ἐπισφραγιστηρίων προσφωνήσεων το Θεοφιλ. Προέδρου καὶ τοῦ Σεβασμ. Ἀρχιεπισκόπου ἡ ἐπιβλητικὴ αὐτὴ τελετὴ ἔκλεισε διὰ τῆς ἐπανόδο τῆς ὅλης πομπῆς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Σχολῆς, ἐνῶ ἡ χορῳδία ἔψαλλε τὸν ὕμνον «Σωτήρ μου, Ἰησοῦ...» Δὲν πρέπει νὰ παρασιωπηθῇ ἡ ἐπικρατήσασα τάξι ἡ ἀσύγκριτος φιλοξενία τῆς Σχολῆς εἰς πολλὰς ἑκα τοντάδας ἐπισκεπτῶν καὶ ἡ μεγάλη συμβολὴ τῆς Φι λοπτώχου διὰ τῆς προσφορᾶς ἀναψυκτικῶν καὶ τῆ εὐγενοῦς προθυμίας, ἡ ὁποία ἔδωσε τὴν ἀτμόσφαιρα τοῦ πολιτισμοῦ.

Αἱ χιλιάδες τῶν προσκυνητῶν — διότι περὶ προσκυ νήματος πρόκειται, καὶ ὄχι ἁπλῆς τελετῆς — ἀνεχώρη σαν μὲ τὰς ἀρίστας τῶν ἐντυπώσεων. Ἀνεβαπτίσθη σαν εἰς τὴν κολυμβήθραν τῶν ἐθνικοθρησκευτικῶν μας ἰδανικῶν καὶ τῶν Ἑλληνορθοδόξων Παραδόσεων Ἐβεβαιώθησαν, διὰ μίαν ἀκόμη φοράν, ὅτι κάτι με γάλο καὶ ἱερὸ τελεσιουργεῖται ἐπάνω εἰς τὸν κατα πράσινον λόφον τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Ὅτι κάποια μυστικὴ καὶ σωτήριος ἀκτινοβολία ἐκπέμπεται ἀπὸ τὴν ἑστίαν αὐτὴν τῆς Ὀρθοδοξίας, τὴν Θεολογικήν μας Σχολήν. Ὅτι ἕνα μεγάλο ἔργον συντελεῖται ἐ κεῖ, ἀθόρυβα — ὅπως ἀθόρυβα γίνονται ὅλα τὰ με γάλα πράγματα, ἀπὸ τὴν βλάστησιν τοῦ σπόρου ἕως τὴν κίνησιν τῶν ἄστρων — μεγάλο καὶ σπουδαιότατον διὰ τὴν ἐπιβίωσίν μας ὡς θρησκευτικοεθνικοῦ συνόλου. Ἐὰν τὸ μέλλον τῆς Ὀρθοδοξίας εἰς τὴν Ἀμερικὴν διαγράφεται λαμπρόν, ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν λαμπρότερον, κατὰ μέγα μέρος αὐτὸ ὀφείλεται εἰς τὸν Κλῆρόν της. Καὶ ἐὰν θέλωμεν ἡ Ἑλληνικὴ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία νὰ κατέχῃ πάντοτε ἡγετικὴν καὶ κυρίαρχον θέσιν εἰς τὴν πρόοδον αὐτὴν τῆς Ὀρθοδο-

ς ἐν Ἀμερικῇ, πρέπει νὰ ἐνισχύωμεν καθημερινῶς περισσότερον τὴν Θεολογικήν μας Σχολήν. Χωμεμψιμοιρίας δι' ὡρισμένας παρεκτροπὰς κληρικν μας — αἱ ὁποῖαι παντοῦ καὶ πάντοτε ὑπάρχουν, αἱ ὁποῖαι δὲν διαφεύγουν οὔτε τὸ ἄγρυπνον ὄμμα ; Διοικούσης Ἐκκλησίας, οὔτε τὴν δικαίαν κρίσιν ; — χωρὶς προφάσεις καὶ ἀβασίμους δικαιολογίας, λλὰ μὲ θέλησιν καὶ ἐμπιστοσύνην καὶ ἀκλόνητον πίιν εἰς τὴν μεγάλην καὶ ἱερὰν ἀποστολὴν τῆς Ἐκησίας μας, πρέπει νὰ ἐνισχύωμεν συνεχῶς καὶ περσότερον τὴν Θεολογικήν μας Σχολήν, διὰ τὴν ὁίαν κάθε θυσία μας θὰ εἶναι μικρά.

ΒΑΣ. Γ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ, Δ.Ο.Θ.

Η ΝΕΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ «ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΟΥ»

Μεταφερθείσης τῆς ἕδρας τοῦ «Ὀρθοδόξου Παρατηρητοῦ» ἐκ τῆς Ἀκαδημίας Ἁγίου Βασιλείου, Γκάρρισον, Νέας Ὑόρκης, εἰς τὴν ἕδραν τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς, ἡ νέα του διεύθυνσις εἶναι:

"THE ORTHODOX OBSERVER"
10 EAST 79TH STREET
NEW YORK 21, N. Y.

Πάντες οἱ ἀλληλογραφοῦντες μετὰ τοῦ «Ὀρθοδόξου Παρατηρητοῦ» παρακαλοῦνται ὅπως ἀπευθύνωνται π ά ν τ ο τ ε εἰς τὴν ὡς ἄνω νέαν διεύθυνσιν αὐτοῦ.

THE NEW ADDRESS OF THE "ORTHODOX OBSERVER"

The offices of "The Orthodox Observer" have been moved from St. Basil's Academy in Garrison, N. Y., and are now located in The Greek Archdiocese in New York City. The new address is:

"THE ORTHODOX OBSERVER"
10 EAST 79TH STREET
NEW YORK 21, N. Y.

All correspondence with "The Orthodox Observer" should be mailed to the new address.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Παρακαλοῦνται οἱ ἀγαπητοὶ συνδρομηταὶ τοῦ «Ὀρθοδόξου Παρατηρητοῦ», ὅπως ἀποστέλουν τακτικῶς τὰς συνδρομάς των εἰς τὴν νέαν διεύθυνσιν:

10 East 79th Street, New York 21, N. Y.
διὰ τὴν τακτικὴν ἀποστολὴν τοῦ Περιοδικοῦ.

THE MODEL OF MOTHERS

(Continued from page 233)

which is her due. As for this place, it has absolutely no relation with the pursuits of present-day women, whose deeds and days, for the most part, are taken up with entertainments, dances, card-playing, smoking, pointless and futile chatter, and a complete ignorance of the state of the children which they brought into the world, and of their upbringing, for which they are responsible before God and man. Only if this great truth is grasped will there be hope for the elimination of the other great evil — juvenile delinquency. For let us not deceive ourselves. If Christian womanhood recognized her destiny, crime among our youth would not exist — just as it did not exist in bygone ages when our mothers were devoted to their duties, and especially to the upbringing of their children "in the nurture and admonition of the Lord."

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΑΙ Ο ΚΟΣΜΟΣ

«Μέσα σ' αὐτὴν τὴν φυλακὴ ποὺ λέγεται κόσμος, τὸ Εὐαγγέλιο εἶναι ἕνα παραθυράκι, ἀπὸ ὅπου ἀτενίζουμε τὴν αἰωνιότητα». (**Τ. Ντουάϊτ,** Ἀμερικανὸς φιλόλογος καὶ συγγραφεὺς)

«Ὅποιος θὰ μποροῦσε νὰ γεμίσῃ τὴν καρδιά μου μὲ γλυκύτερη μελωδία ἀπὸ ἐκείνη ποὺ φέρνουν οἱ Μακαρισμοὶ (τοῦ Εὐαγγελίου) θὰ μποροῦσε γιὰ πάντα νὰ τὴν ὑποτάξῃ. Μὰ δὲν βρῆκα ἀκόμη κανένα. Καὶ τὰ χρόνια μου προχωροῦν». (**Γαβριέλλα Μιστράλ,** Χιλιανὴ ποιήτρια)

«Χωρὶς τὸ Εὐαγγέλιο, ποὺ κύριο θέμα του εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός, δὲν γνωρίζομε τίποτε καὶ δὲν βλέπομε παρὰ σκοτάδι καὶ σύγχυσι στὸν χαρακτῆρα τοῦ Θεοῦ καὶ στὴν φύσι». (**Πασκάλ,** διάσημος μαθηματικὸς καὶ φιλόσοφος)

«Πιστεύετε ἴσως, ὅτι τὸ Εὐαγγέλιο δὲν εἶναι παρὰ ἕνα βιβλίο εὐλαβείας; Ὄχι! Εἶναι τὸ βιβλίο τῆς ζωῆς, τῆς καθημερινῆς ζωῆς, γιὰ ὅλες τὶς συνθῆκες καὶ τὶς καταστάσεις τοῦ ἀνθρώπου». (**Τζιόρτιζο Λὰ Πίρα,** Δήμαρχος Φλωρεντίας, πρὸς ἕνα βιομήχανο)

«Ἡ Καινὴ Διαθήκη εἶναι θαυμάσιο μήνυμα ἐλπίδος, ἀκόμη καὶ γιὰ τοὺς βυθισμένους σὲ ἀπελπισία». (**Τογιοχίκο Καγκάουα,** Ἰάπων Ἱεραπόστολος)

Ἐπειδὴ τὸ παρὸν τεῦχος εἶναι ἀφιερωμένον εἰς μνήμην τοῦ ἀοιδίμου Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κυροῦ Μιχαήλ, ἡ συνέχεια τῶν ἄλλων ἄρθρων καὶ μελετῶν ἀναβάλλεται διὰ τὸ ἑπόμενον τεῦχος τοῦ «Παρατηρητοῦ».

Because this issue of "The Orthodox Observer" is devoted to the memory of His Eminence Archbishop Michael, deceased, the continuation of the various articles will be resumed in the next issue.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΟΙΚΟΥΜ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Ἅμα τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τῆς εἰς Κύριον ἐκδημίας τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Ἀμερικῆς κυροῦ Μιχαήλ, ἡ Αὐτοῦ Θειοτάτη Παναγιότης, ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Κύριος Κος Ἀθηναγόρας, ἐκτὸς τοῦ εἰς ἄλλην σελίδα δημοσιευομένου σεπτοῦ Πατριαρχικοῦ συλλυπηρίου τηλεγραφήματος, ἐν τῇ πατρικῇ Αὐτοῦ μερίμνῃ ὅπως τὸ ἀπορφανισθὲν Ποίμνιον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς μὴ στερηθῇ ποιμαντορικῆς ἐπιστασίας, ἀπέστειλε καὶ τὸ κάτωθι τηλεγράφημα:

Φανάριον, 15 Ἰουλίου, 1958.
Ἐπίσκοπον Νύσσης Γερμανὸν
Νέαν Ὑόρκην.

Βαθυτάτην δοκιμάσαντες θλῖψιν ἐπὶ ἀδοκήτῳ θανάτῳ ἀειμνήστου ἀδελφοῦ Ἀρχιεπισκόπου Μιχαήλ, ὑπερόχου Ἱεράρχου, διωρίσαμεν Συνοδικῶς ὑμετέραν ἀγαπητὴν Θεοφιλίαν Πατριαρχικὸν Ἐπίτροπον Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς. Προτρεπόμεθα ὅπως προστῆτε τῆς κηδείας, συμμετεχόντων ἁπάντων ἀδελφῶν Βοηθῶν Ἐπισκόπων. Ἀκολουθοῦσι Γράμματα.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ὁ Πατριαρχικὸς Ἐπίτροπος

Ὁ Πατριαρχικὸς Ἐπίτροπος, Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Νύσσης κ. κ. Γερμανὸς Πολυζωΐδης, εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὡς ἄνω σεπτοῦ Πατριαρχικοῦ τηλεγραφήματος, ἀπέστειλε τὸ κάτωθι τηλεγράφημα πρὸς τὴν Αὐτοῦ Θειοτάτην Παναγιότητα τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Κον Κον Ἀθηναγόραν:

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Κατώδυνος τὴν ψυχὴν ἐπὶ ἀδοκήτῳ θανάτῳ πολυκλαύστου Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς Μιχαήλ, ταπεινῶς ἐκδέχομαι ἐντολήν, διαβεβαιῶν Ὑμετέραν Προσκυνητὴν μοι Παναγιότητα, ὅτι ἐκτελέσω καθήκοντα Ἐπιτρόπου Αὐτῆς ὅσον τὸ δυνατὸν καλλίτερον μὲ τὰς πολὺ ἀσθενεῖς μου δυνάμεις καὶ συνεργασίᾳ ἀγαπητῶν ἀδελφῶν.

Ἐπίσκοπος Νύσσης ΓΕΡΜΑΝΟΣ

Ὁ Πατριαρχικὸς Ἐπίτροπος, Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Νύσσης κ. κ. Γερμανὸς Πολυζωΐδης.

Τὸ Ἐντιμότατον Μικτὸν Συμβούλιον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, συνεδριάσαν ἐν αὐτῇ τῇ 14ῃ καὶ τῇ 15ῃ Ἰουλίου, τηλεγραφικῶς διηρμήνευσε πρὸς τὴν Α.Θ. Παναγιότητα τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην τὴν ἅφατον θλῖψιν αὐτοῦ ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τοῦ Σεβασμιωτάτου Προέδρου αὐτοῦ, Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς Μιχαήλ, ἐμερίμνησε περὶ τῆς κηδείας καὶ τοῦ ἐνταφιασμοῦ τῆς σοροῦ αὐτοῦ ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ τοῦ Ἁγίου Βασιλείου καὶ περὶ τῆς πληροφορήσεως πάντων διὰ τοῦ Τύπου καὶ τοῦ ραδιοφώνου, περὶ τῆς σκληρᾶς ἀπωλείας ταύτης.

Τῇ 16ῃ Ἰουλίου, ὁ Πατριαρχικὸς Ἐπίτροπος, Θεοφ. Νύσσης κ. Γερμανός, συγκαλέσας εἰς συνεδρίαν τὸ Μικτὸν Συμβούλιον, ἀνήγγειλεν αὐτῷ τὴν εἰς αὐτὸν ἀνάθεσιν τῆς Πατριαρχικῆς Ἐπιτροπείας τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς.

Δι' εἰδικῶν ἐγκυκλίων ἀνήγγειλε τοῦτο εἰς τοὺς Εὐλαβεστάτους Ἱερατικῶς Προϊσταμένους καὶ τὰ Ἐντ. Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, καὶ ἐνετείλετο ὅπως: (α) Ἐπὶ 40 ἡμέρας τελῶνται Τρισάγια καὶ ἀναπέμπωνται δεήσεις ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κυροῦ Μιχαήλ, (β) Ὅπως τὸ Τεσσαρακονθήμερον Μνημόσυνον αὐτοῦ μετὰ κολλύβων τελεσθῇ τὴν 17ην Αὐγούστου, καὶ (γ) Ὅπως, μέχρι τῆς ἐκλογῆς Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς, ἐν τοῖς Ἱεροῖς αὐτῆς Ναοῖς μνημονεύηται: «ὑπὲρ τοῦ Ἐπισκόπου ἡμῶν Γερμανοῦ».

Τῇ Κυριακῇ, 20ῇ Ἰουλίου, προσκληθείς, παρέστη εἰς τὸ 20ὸν Ἐθνι-

...ν Συνέδριον τῆς Μεγάλης Ὀργα...ώσεως G.A.P.A., ἐν Βαλτιμόρῃ, καὶ ...λόγησε τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν ...τοῦ, προστὰς ἅμα τῆς Θείας Λει...ουργίας ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Εὐαγ...λισμοῦ τῆς Θεοτόκου καὶ κηρύξας ...ν θεῖον λόγον. Ἀφ' ἑσπέρας δὲ ...οέστη Μεγάλου Ἑσπερινοῦ καὶ ...ρισαγίου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁ...ου Νικολάου τῆς αὐτῆς πόλεως.

▸ Τῇ Κυριακῇ, 27ῃ Ἰουλίου, προ...ῆτη τῆς Θείας Λειτουργίας καὶ ἐκή...υξε τὸν θεῖον λόγον ἐν τῷ Ἱερῷ ...αῷ τῆς Θ. Μεταμορφώσεως, Κορώ...ακας, Νέας Ὑόρκης, χειροτονήσας εἰς ...πρεσβύτερον τὸν Ἱερολ. Διάκονον ...εόδωρον Κυρίτσην, ἀπόφοιτον τῆς ...θεολογικῆς Σχολῆς Μπρουκλάϊν καὶ ...πλωματοῦχον τῶν Θεολογικῶν Σχο...λῶν τοῦ Ἁγίου Βλαδιμίρου καὶ Παν...επιστημίου Βιργινίας, διορισθέντα ὡς ...ιερατικῶς Προϊστάμενον εἰς τὴν ...Κοινότητα Port Arthur, Texas.

▸ Τῇ Κυριακῇ, 3ῃ Αὐγούστου, ἐτέ...λεσε τὴν Θείαν Λειτουργίαν καὶ ὡμί...λησεν ἐν τῷ ἐν Norwalk, Conn., Ἱερῷ ...ναῷ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

▸ Τῇ 6ῃ Αὐγούστου, ἐπὶ τῇ Δεσποτικῇ ἑορτῇ τῆς Θείας Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος, προέστη τῆς Θείας Λειτουργίας καὶ ὡμίλησεν ἐν τῷ παρηγυρίζοντι ὁμωνύμῳ Ἱερῷ Ναῷ τῆς Κοινότητος Κορώνας, Νέας Ὑόρκης.

Βιογραφικὸν Σημείωμα

Ὁ ἀπὸ τῆς 16ης Ἰουλίου ἀναλαβὼν τὰ ἑαυτοῦ καθήκοντα Πατριαρχικὸς Ἐπίτροπος, Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Νύσσης κ. Γερμανός, κατὰ κόσμον Ἱπποκράτης Πολυζωΐδης, ἐγεννήθη ἐν Χαλκηδόνι, Κωνσταντινουπόλεως, τῷ 1897. Τὰς πρώτας ἐγκυκλίους σπουδάς του ἔκαμεν ἐν Ἀθήναις, καὶ τὰς Θεολογικάς του σπουδὰς εἰς τὴν ἐν Χάλκῃ Ἱερὰν Θεολογικὴν Σχολήν, ἐκ τῆς ὁποίας ἀπεφοίτησε κατὰ Ἰούλιον τοῦ 1919. Τὸ αὐτὸ ἔτος ἐχειροτονήθη εἰς Διάκονον.

Ἐλθὼν εἰς Ἀμερικὴν τῷ 1920, ὑπηρέτησεν ἐπὶ πενταετίαν ὡς γραμματεὺς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς. Ἐγγραφεὶς κατόπιν εἰς τὸ New York University, ἔκαμε κοινωνιολογικὰς σπουδάς, εἰδικευθεὶς εἰς τὴν Ἀνθρωπολογίαν καὶ Κοινωνιολογίαν.

Τῷ 1927, ἐχειροτονήθη εἰς Πρεσβύτερον, καὶ εἰργάσθη ἐπὶ 16 συνεχῆ ἔτη ὡς Ἱερατικῶς Προϊστάμενος καὶ Διδάσκαλος τῆς Κοινότητος τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, Ἀστορίας.

Διηύθυνεν ἐπὶ 13 ἔτη τὸν «Ὀρθόδοξον Παρατηρητήν».

Τῷ 1941, ἐξελέγη ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Ἐπίσκοπος Νύσσης, χειροτονηθεὶς τῇ 30ῇ Νοεμβρίου, 1941, ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ τῆς Ἁγίας Τριάδος, Νέας Ὑόρκης, ἐκτελῶν συνάμα καὶ τὰ καθήκοντα Πρωτοσυγκελλεύοντος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς.

Ἀπὸ τοῦ 1950 διαποιμαίνει τὴν Ε΄ Περιφέρειαν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, περιλαμβάνουσαν 11 Νοτίους Πολιτείας καὶ ἔχουσαν 54 Κοινότητας καὶ Ἱεροὺς Ναούς.

Διετέλεσε Τοποτηρητὴς τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς κατὰ τὸ 1949.

Ἔχει συγγράψει καὶ ἐκδώσει 36 βιβλία καὶ πλείστας μελέτας ἐπὶ θεμάτων θεολογικῶν, κοινωνιολογικῶν, ἐκπαιδευτικῶν, φιλοσοφικῶν κλπ. Ἔχει ἐπισκεφθῇ τὰ πλεῖστα μέρη τοῦ κόσμου, τρὶς δὲ τοὺς Ἁγίους Τόπους. Γνωρίζει, ἐκτὸς τῆς Ἑλληνικῆς, τὴν Ἀγγλικήν, τὴν Γαλλικὴν καὶ τὴν Ἱσπανικήν.

Τμῆμα Κοινωνικῆς Προνοίας

Τὸ «Τμῆμα Κοινωνικῆς Προνοίας» τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς (Welfare Department, 319 East 74th Street, New York, N. Y.), συνέλεξε καὶ ἀπέστειλε διὰ τοῦ ἀ/π. «ΟΛΥΜΠΙΑ» 10 μεγάλα κιβώτια πλήρη εἰδῶν ρουχισμοῦ-ἱματισμοῦ, καινουργῶν ἢ ὀλίγον μεταχειρισμένων, εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις δρῶσαν «ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΙΝ», ἀνεγνωρισμένον Σωματεῖον περιθάλψεως ἀπόρων ψυχοπαθῶν, τὸ ὁποῖον μεριμνᾷ ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῶν ὅρων διαβιώσεως 4.000 ψυχοπαθῶν.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς «Συμπαραστάσεως» ἀπέστειλε πρὸς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν θερμότατον εὐχαριστήριον γράμμα, βεβαιοῦν ὅτι ταῦτα θὰ διατεθῶσιν κατὰ τὸν καλλίτερον τρόπον ὑπὲρ τῶν ἀτυχῶν τούτων ἀδελφῶν μας Ἑλλήνων.

Δευτέρα Ἐπισκοπικὴ Περιφέρεια

Ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ναζιανζοῦ κ. Ἰεζεκιὴλ:

▸ Παρέστη εἰς τὸ ἐν Peoria, Ill., Περιφερειακὸν Συνέδριον τῆς GOYA, λαβὸν χώραν ἀπὸ 29 Μαΐου μέχρι τῆς 1ης Ἰουνίου, καὶ ἠὐλόγησε τὰ μέλη τῆς Ἑλληνορθοδόξου ταύτης Νεολαίας.

▸ Προστὰς τῆς Θείας Λειτουργίας τῆς Παρασκευῆς, 30ῆς Μαΐου, ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῶν Ἁγίων Πάντων τῆς ὡς ἄνω Κοινότητος Πιόρια, ἀνέδειξεν εἰς Πνευματικὸν τὸν Ἱερατ. Προϊστάμενον αὐτῆς Αἰδεσ. Ἀναστάσιον Ἀραμπατζῆν.

▸ Τῇ Κυριακῇ, 1ῃ Ἰουνίου, ἐτέλεσε τὰ ἐγκαίνια τοῦ νέου Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου ἐν Hammond, Ind., εὑρισκομένου εἰς ὡραιοτάτην τοποθεσίαν καὶ ἐπὶ εὐρυχώρου οἰκοπέδου, ἐπιτρέποντος τὴν μελλοντικὴν ἐπ' αὐτοῦ ἀνέγερσιν Κοινοτικοῦ Κέντρου καὶ Σχολείου.

▸ Καὶ ἡ Κοινότης Ἁγίου Δημητρίου, Waukegan, Ill., ἑτοιμάζεται διὰ τὴν ἀνέγερσιν νέου Ἱεροῦ Ναοῦ. Πρὸς τοῦτο ἔχει συλλέξει τὸ ποσὸν τῶν $100,000, τὴν δὲ 13ην Ἰουλίου θὰ γίνῃ ἡ τελετὴ τῆς ἐκσκαφῆς τῶν θεμελίων καὶ ἐνάρξεως τῶν οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν. Πρὸς τοῦτο, ὁ Θεοφιλ. Ναζιανζοῦ ἐδέχθη τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Κοινότητος καὶ τὴν Ἐπιτροπὴν ἀνεγέρσεως καὶ ἔδωσε τὰς δεούσας κατευθύνσεις.

Ἁγιασμὸς Οἰκοπέδου Γηροκομείου

▸ Τὴν Κυριακήν, 27ην Ἰουλίου, ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ναζιανζοῦ κ. Ἰεζεκιὴλ ἐτέλεσε τὸν Ἁγιασμὸν τοῦ οἰκοπέδου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ ἀνεγερθῇ Γηροκομεῖον, ἐν συνεχείᾳ δὲ καὶ Ὀρφανοτροφεῖον, Ἐκκλησία καὶ Σχολεῖον. Τὸ οἰκόπεδον, ἐκ 50 στρεμμάτων, εὑρίσκεται εἰς τὴν περιοχὴν Ἄντισον, Ἰλλινόϊς, ἡ δὲ συνολικὴ δαπάνη τῆς ἀνεγέρσεως Γηροκομείου διὰ 100 πρόσωπα θὰ ἀνέλθῃ εἰς 800,000 δολλάρια

Παρὰ τὴν βροχήν, πυκνὸν πλῆθος ὁμογενῶν προσῆλθεν εἰς τὸν Ἁγιασμόν, αἱ δὲ γενόμεναι δωρεαὶ ἦσαν ἱκανοποιητικαί. Ἡ κατάθεσις τοῦ θεμελίου λίθου θὰ γίνῃ τὸν προσεχῆ Σεπτέμβριον. Ὑπεγράφη ἤδη τὸ συμβόλαιον μετὰ τοῦ ὁμογενοῦς ἀρχιτέκτονος κ. Ἠλία Κόριγκαν. Συγχαίρομεν τὴν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Ναζιανζοῦ κ. Ἰεζεκιὴλ Ἐπιτροπὴν ἀνεγέρσεως, ἐκ τῶν κ.κ. Α. Γιανναρᾶ, Π. Γαννούκου, Ντ. Παυλάτου καὶ τῆς Δίδος Θέμιδος Βάσιλς, ὡς καὶ τὸν Νομικὸν Σύμβουλον τῆς Β΄ Ἐπισκοπικῆς Περιφερείας κ. Γ. Ἀσκούνην καὶ τὸν πολλὰ μοχθήσαντα ὑπὲρ τῆς ἐξευρέσεως τοῦ καταλλήλου οἰκοπέδου κ. Νικ. Ἀνδρουτσόπουλον.

Ἕκτη Ἐπισκοπικὴ Περιφέρεια

▸ Ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Τροπαίου κ. Πολύευκτος συμμετέσχε τὴν 1ην Ἰουνίου εἰς τὸ Συνέδριον τῆς Γκόγια τὸ συγκληθὲν εἰς Λόντον, Καναδᾶ. Τὸ ἑσπέρας ἐτέλεσεν ἀρχιερατικὸν Ἑσπερινὸν καὶ ὡμίλησε. Τὴν ἐπαύριον ἐτέλεσε ἀρχιερατικὴν Θ. Λει-

τουργίαν καὶ ὡμίλησεν. Ἐπίσης εἰς τὸ μετὰ μεσημβρίαν δοθὲν γεῦμα, εἰς ὃ παρεκάθησαν καὶ ἐπίσημοι τῆς πόλεως, ὡμίλησε καταλλήλως. Συνεσκέφθη μετὰ τῶν κοινοτικῶν ἀρχόντων ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων.

▸ Τὴν 3ην Ἰουνίου συνεκάλεσε συνεδρίασιν τῶν Προέδρων τῶν τεσσάρων ἐν Πίττσμπουργκ Κοινοτήτων, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς μελέτης τοῦ ζητήματος πρὸς ἵδρυσιν Ἡμερησίου Σχολείου ἐν τῇ πόλει καὶ ἐνίσχυσιν τῶν Ἀπογευματινῶν Σχολείων.

▸ Τὴν 4ην ἰδίου ἐπεσκέφθη τὴν Κοινότητα Νιοῦ Κένσινκτον, Πα., καὶ ἐπεθεώρησε τὴν ἀγορασθεῖσαν νέαν ἐκκλησίαν.

▸ Τὴν 7ην ἰδίου μετέβη εἰς Γουΐρτον, Δυτ. Βιργ., ἐτέλεσε πανηγυρικὸν ἀρχιερατικὸν Ἑσπερινὸν καὶ ὡμίλησε. Τὴν ἐπαύριον ἐτέλεσεν ἀρχιερατικὴν Θ. Λειτουργίαν καὶ ὡμίλησε. Παρεκάθησεν εἰς τὸ ἐτήσιον δεῖπνον τῆς Κοινότητος καὶ ὡμίλησε. Μετὰ ταῦτα συνεδρίασε μετὰ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου.

▸ Τὴν 9ην ἐδέχθη τὸν ἄρτι διορισθέντα νέον ἱερέα τοῦ Νιοῦ Κάστλ. Πα., μετὰ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καὶ ἠσχολήθη μὲ τὴν ἐν γένει δρᾶσιν τῆς Κοινότητος.

▸ Τὴν 11ην συνεδρίασε μετὰ τῆς Ὁμοσπονδίας τῶν Φιλοπτώχων Ἀδελφοτήτων.

▸ Τὴν 14ην μετέβη εἰς τὸ Λέξιγκτον, Κεντῶκυ, καὶ ἐτέλεσε τὸν Ἑσπερινόν, ὁμιλήσας συγχρόνως. Τὴν ἐπαύριον ἐτέλεσε τὴν Θ. Λειτουργίαν καὶ ὡμίλησεν. Ἡ μετάβασις εἰς Λέξιγκτον συνεδυάσθη καὶ μὲ τὸ συγκληθὲν ἐκεῖ Περιφερειακὸν Συνέδριον τῆς Ἀχέπα, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν ἐπίσημον ἔναρξιν παρέστη καὶ ὡμίλησεν. Εἰσηγητὴς κατὰ τὴν ἑορτὴν ταύτην ἦτο ὁ πολιτειακὸς Γερουσιαστὴς ὁμογενὴς Ἰωάννης Ἀγγέλης, εἰς τοῦ ὁποίου κυρίως τὰς ἐνεργείας ὀφείλεται καὶ ἡ ἀναγνώρισις τῆς Ὀρθοδοξίας ὡς Major Faith. Εἰς ὅλα οὕτω τὰ States τῆς ΣΤ΄. Ἐπισκοπικῆς Περιφερείας ἐπισήμως ἡ Ὀρθοδοξία ἔχει ἀναγνωρισθῇ ὡς Major Faith.

▸ Τὴν 17ην ἐδέχθη ἀρχιτέκτονας, οἵτινες ὑπέβαλον σχέδια τῶν Φιλανθρωπικῶν Ἱδρυμάτων τῆς Περιφερείας.

▸ Τὴν 22αν ἐτέλεσε τὴν Θ. Λειτουργίαν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου ἐν Ντητρόϊτ, Μίτσ., καὶ ὡμίλησε, πρῶτον μὲν ἐπὶ τοῦ Εὐαγγελικοῦ θέματος καὶ μετὰ ταῦτα ἐπὶ τῇ τελέσει ἀρτοκλασίας ὑπὸ τοῦ Μικρασιατικοῦ Σωματείου «Τὸ Βυζάντιον». Μετὰ μεσημβρίαν, ηὐλόγησε τοὺς γάμους Γ. Ζωναρᾶ μετὰ τῆς Στ. Κωνσταντινίδου, θυγατρὸς τοῦ κ. Δ. Κωνσταντινίδου, μέλους τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς.

▸ Τὴν 24ην συνεδρίασε μετὰ τῆς Ἐφορείας τῶν Φιλανθρωπικῶν Ἱδρυμάτων τῆς ΣΤ΄. Περιφερείας Περὶ τὸ μεσονύκτιον ἀνεχώρησε διὰ τὸ Κληρικολαϊκὸν Συνέδριον εἰς Salt Lake City, Utah.

Ἐκκλησία Σερβίας

Ἀπεβίωσεν ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Σερβίας Βικέντιος

Κατόπιν ὀκταετοῦς συνετῆς, καὶ καρποφόρου, παρὰ τὴν χαλεπότητα τῶν καιρῶν, Πατριαρχείας, ἐν ἡλικίᾳ 68 ἐτῶν, ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Βελιγραδίου καὶ πάσης Σερβίας Βικέντιος, τῇ 5ῃ Ἰουλίου ἐ.ἔ., ἔν τινι νοσοκομείῳ τοῦ Βελιγραδίου, ἔνθα ἐνοσηλεύετο ἀπὸ τῆς 24ης Ἰουνίου, πάσχων ἐκ ζαχαροδιαβήτου καὶ πνευμονίας. Ἡ κηδεία αὐτοῦ ἐγένετο τὴν 8ην Ἰουλίου, παρέστησαν δὲ εἰς αὐτὴν ἀντιπροσωπεῖαι καὶ τῶν Ἐκκλησιῶν Ἑλλάδος καὶ Ρωσσίας.

Ὁ ἐκλιπὼν Πατριάρχης Σερβίας Βικέντιος ἐγεννήθη τὴν 10ην Αὐγούστου 1890 εἰς τὸ Πέτροβο Σέλο τῆς Μπατάσκας, Βοϊβοδίνας. Τῷ 1913 ἀπεφοίτησεν ἐκ τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς τοῦ Καρλοβικίου, ἐχειροτονήθη τῷ 1917 εἰς Διάκονον, τῷ 1929 εἰς Πρεσβύτερον, καὶ τῷ 1936 εἰς Ἐπίσκοπον.

Τὴν 1ην Ἰουλίου 1950 ἐξελέγη Πατριάρχης. Τῷ 1955 ἐπεσκέφθη τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ρωσσίας. Τῷ 1956 ἐδέχθη τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, τῷ δὲ 1957 τοῦ Πατριάρχου Ρουμανίας καὶ μετ' ὀλίγον τοῦ Πατριάρχου Μόσχας.

Ἐτιμήθη διὰ πλείστων παρασήμων. Τὸ Ἐκκλησιαστικόν του ἔργον ὑπῆρξε θετικῶς ἀξιόλογον, συνετὸν καὶ ἀκραιφνῶς Ὀρθόδοξον. Ἄνευ ὑποχωρήσεων εἰς τὰ καίρια, κατώρθωσε νὰ εὕρῃ κατανόησιν ἐντὸς τοῦ κομμουνιστικοῦ καθεστῶτος, καὶ νὰ ἔχῃ τὴν ὑποστήριξιν τοῦ Προέδρου τῆς Γιουγκοσλαβίας στρατάρχου Τίτο. Δεξιὸς οἰακοστρόφος, κατώρθωνε νὰ ὁδηγῇ τὸ σκάφος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Σερβίας διὰ μέσου σκοπέλων καὶ ὑφάλων, καλλιεργῶν συνάμα καὶ τὸ γνήσιον πνεῦμα τῆς Πανορθοδόξου συνεργασίας. Ἔπειτα ἀπὸ τὴν ἀπώλειαν τοῦ Πατριάρχου Ἀντιοχείας Ἀλεξάνδρου, ἡ ἀπώλεια καὶ ἑτέρου Πατριάρχου δοκιμαζομένης Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, τοῦ Σερβίας Βικεντίου, εἶναι πλέον αἰσθητή, ὄχι μόνο διὰ τὴν ἀδελφὴν Ἐκκλησίαν τῆς Σερβίας, ἀλλὰ καὶ δι' ὁλόκληρον τὸν ἡνωμένον ἐν τῇ πίστει Ὀρθόδοξον κόσμον.

Ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ.κ. Ἀθηναγόρας συνελυπήθη τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Σερβίας καὶ ηὐχήθη ταχεῖαν καὶ ἐπάξιον τὴν διαδοχὴν τοῦ μακαριστοῦ Πατριάρχου Σερβίας κυροῦ Βικεντίου, οὗ ἡ μνήμη εἴη αἰωνία!

Ἐκκλησία Ἑλλάδος

Ὑπουργ. Θρησκευμάτων-Παιδείας

▸ Τῇ 10ῃ Ἰουνίου, κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, παρέστη ὁ Ἐξοχ. νέος Ὑπουργὸς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Γ. Βογιατζῆς, ὑποσχεθεὶς ἀμέριστον τὴν συμπαράστασιν τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ ἔργον τῆς Ἐκκλησίας, τῆς ὁποίας τυγχάνει — ὡς αὐτολεξεὶ ἐδήλωσε — «πιστὸν τέκνον, τὸ ὁποῖον ἀγαπᾷ καὶ σέβεται Ὑμᾶς».

Νέος Μητροπολίτης Μυτιλήνης

▸ Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, εἰς πλήρωσιν τῆς χηρευούσης Μητροπολιτικῆς Ἕδρας Μυτιλήνης, ἐξέλεξε Μητροπολίτην Μυτιλήνης τὸν Σεβασμ. Μητροπολίτην Σισανίου καὶ Σιατίστης κ.κ. Ἰάκωβον, ὅστις εἶχεν ἐκλεγῇ τὴν 11ην Νοεμβρίου 1945 καὶ διεποίμανε τὸ πλήρωμα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σισανίου καὶ Σιατίστης ἐπὶ 13 ἔτη, μετὰ πολλῆς συνέσεως καὶ ἀγάπης.

Ἐμμανουὴλ Ι. Φαρλέκας

Τῇ 10ῃ Ἰουνίου ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον, εἰς ἡλικίαν 81 ἐτῶν, ἐν Ἀθήναις, ὁ Ἐμμανουὴλ Ι. Φαρλέκας, Πρωτονοτάριος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν. Καὶ μόνον ἀπὸ τὸ ὁμώνυμον «Ἐγκόλπιον Ἐκκλησιαστικὸν Ἡμερολόγιον», τὸ ὁποῖον ἀπὸ τοῦ 1924 ἐξέδιδεν ὁ ἀείμνηστος, εἶχε καταστῇ πασίγνωστος εἰς τὴν Πανελλήνιον Ὀρθοδοξίαν ὡς αὐθεντία περὶ τὴν τυπικὴν Ἐκκλησιαστικὴν τάξιν, ἀκοίμητος φρουρὸς τῶν Ὀρθοδόξων Παραδόσεων, ἔνθερμος διδάσκαλος τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς, ὁδηγὸς τῶν ποιμαινόντων καὶ πάντων τῶν ἀσχολουμένων περὶ τὴν τυπικὴν Ἐκκλησιαστικὴν τάξιν. Ἀλλὰ καὶ συνειδητὸς Χριστιανός, ἀνώτερος τὸ ἦθος ἄνθρωπος, γνωρίζων νὰ ὑπομένῃ τὴν ἀδικίαν, καὶ νὰ «εὐλογῇ τοὺς ἀδικοῦντας».

Ὁ ἀείμνηστος Ἐμμανουὴλ Φαρλέκας ἐγεννήθη τῷ 1877 ἐν Ἀϊδινίῳ, Μικρᾶς Ἀσίας. Εἶχε γυμνασιακὴν

ρφωσιν, ἀλλὰ σπανίαν ἐγκυκλο-
ιδικότητα καὶ εἰδίκευσιν εἰς τὰ
ματα τυπικῆς τάξεως τῆς Ἐκκλη-
χς, τὴν ὁποίαν βαθύτατα ἠγάπησε
ὶ μετὰ σπανίας ἀφοσιώσεως ὑπη-
τησε, τόσον ἐν Κωνσταντινουπόλει
ὶ Ἐφέσῳ, ὅσον καὶ ἐν Ἀθήναις.

Τῆς κηδείας αὐτοῦ προέστη ὁ Μακ.
ρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Θεόκλη-
ς, ὅστις καὶ ἐξεφώνησε τὸν ἐπική-
ιον τοῦ ἀειμνήστου Πρωτονοταρίου
μμανουὴλ Φαρλέκα, οὗ ἡ μνήμη
η αἰωνία!

ητροπολίτης Αὐστραλίας καὶ Ν. Ζηλανδίας κυρὸς Θεοφύλακτος

Ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς δράσεως αὐτοῦ, ξεδήμησε πρὸς Κύριον ὁ Σεβ. Μητρο-ολίτης Αὐστραλίας καὶ Νέας Ζη-ανδίας Θεοφύλακτος, συνεπείᾳ αὐ-οκινητικοῦ δυστυχήματος, ἐπισυμ-άντος ἐν Μελβούρνῃ Αὐστραλίας, ῇ 31ῃ Ἰουλίου ἐ.ἔ.

Ὁ πρόωρος καὶ τραγικὸς θάνατος οῦ καλοῦ Ποιμενάρχου προυκάλεσε αθυτάτην λύπην εἰς τὸ Πλήρωμα τῆς Μητροπόλεώς του καὶ εἰς ὁλόκληρον ὸν Ἑλληνορθόδοξον κόσμον. Ἡ Α.Θ. Παναγιότης, ὁ Οἰκουμενικὸς Πατρι-άρχης κ.κ. Ἀθηναγόρας, ἀφοῦ ἐξέ-ρρασε τὴν συμπάθειάν του πρὸς τὸ ἀπορφανισθὲν ποίμνιον, ἀπέστειλε τὸν ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ εὑρισκόμενον Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπον Θυατείρων κ.κ. Ἀθη-ναγόραν εἰς Μελβούρνην, ἵνα προστῇ τῆς κηδείας τοῦ ἐν Κυρίῳ κοιμηθέν-τος Ἱεράρχου.

Ὁ μεταστὰς Μητροπολίτης Αὐστρα-λίας καὶ Ν. Ζηλανδίας Θεοφύλακτος Παπαθανασόπουλος, προῆλθεν ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Σταυρονικήτα, Ἁγίου Ὄρους, ἐχειροτονήθη Διάκονος καὶ Πρεσβύτερος ἐν Ἑλλάδι, ἀπὸ δὲ τοῦ 1928 ὑπηρέτησεν ἐν Αὐστραλίᾳ, δια-τελέσας πολλὰ ἔτη Ἱ. Προϊστάμενος Σύδνεϋ. Μητροπολίτης Αὐστραλίας ἐξελέγη τὴν 22/4/1947, ἐχειροτονήθη τὴν 24/8/1947 ὑπὸ τοῦ Οἰκ. Πατριάρ-χου Μαξίμου, καὶ ἐνεθρονίσθη ἐν Μελβούρνῃ τὴν 13/6/1948. Πρό τινων ἐτῶν ἐπεσκέφθη τὸ Οἰκουμενικὸν Πα-τριαρχεῖον. Ἐποίμανε τὸ Ποίμνιόν του μὲ σύνεσιν, πατρικότητα καὶ ἀγά-πην. Ἡ μνήμη αὐτοῦ εἴη αἰωνία!

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Αἰδεσιμ. Σπυρίδωνα Κ. Παπαδημη-τρίου, Ἱερατ. Προϊστάμενον Κοινό-τητος τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, Newbury-port, Mass. — Σᾶς εὐχαριστοῦμεν θερ-μῶς διὰ τὴν ἀποστολὴν 40 δολλαρί-ων, συνδρομῆς 10 νέων συνδρομητῶν τοὺς ὁποίους ἐνεγράψατε.

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΠΟΥ ΟΛΟΙ ΠΕΡΙΜΕΝΑΤΕ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΤΩΡΑ ΝΑ ΤΟ ΕΧΕΤΕ ΔΙΑ ΤΟ 1959

εἰς τὰ ΕΛΛΗΝΙΚΑ καὶ ΑΓΓΛΙΚΑ

(Πλήρης μετάφρασις)

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΠΟΥ ΕΞΥΠΗΡΕΤΕΙ ΚΛΗΡΙΚΟΥΣ ΚΑΙ ΛΑ·Ι·ΚΟΥΣ, ΓΟΝΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΑ, ΜΙΚΡΟΥΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥΣ

ΠΛΗΡΕΣ ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ, ΚΑΝΟΝΙΟΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ ΟΡΙΖΟΝ ΤΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥΣ ΕΚΑΣΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Ἡ Ἑορτὴ κάθε ἡμέρας τοῦ ἔτους εἶναι γραμμένη Ἑλληνικὰ καὶ Ἀγγλικά, οὕτως ὥστε νὰ εἶναι χρήσιμον διὰ κάθε μέλος τῆς Οἰκογενείας.

Ἡ ἔκδοσις τοῦ ἡμερολογίου τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μὲ Ἀγγλικὴν μετάφρασιν εἶναι πρωτοφανὴς καὶ προορίζεται νὰ ἐξυπηρετήσῃ κυρίως τὴν νέα μας γενεὰ μὲ τὸ νὰ γνωρίζῃ κάθε ἑορτασμὸν τῆς Ὀρθοδόξου θρησκείας μας.

Προμηθευθῆτε τὸ νέον ἡμερολόγιον τοῦ ARGUS ASSOCIATES διὰ καλυτέραν ἐξυπηρέτησιν τῶν μελῶν τῆς Κοινότητός σας.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΤΑΤΟΝ ΜΕ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΝ ΕΜΦΑΝΙΣΙΝ ΚΑΙ ΜΕ ΠΛΗΡΕΙΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ

- Ἡ σεπτὴ εἰκὼν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ λιθογραφημένη καὶ ἔγχρωμος εἶναι κατάλληλος διὰ κάδρωμα.
- Αἱ μεγάλαι ἑορταὶ εἶναι γραμμέναι μὲ κόκκινο μελάνι καθὼς καὶ τὸ Ἀγγλικὸν κείμενον.
- Ἡ ὅλη ἐργασία εἶναι σὲ χάρτην ἀρίστης ποιότητος ποὺ μπορεῖ νὰ τυλιχθῇ καὶ νὰ ταχυδρομηθῇ.

ΤΙΜΗ: Ἡ τιμὴ τοῦ πολυτελοῦς αὐτοῦ ἡμερολογίου ὡρίσθη πολὺ χαμηλὴ διὰ νὰ εἶναι προσιτὸν εἰς ὅλας τὰς Ἑλληνορθοδόξους Κοινότητας, ἤτοι πρὸς 25¢ ἕκαστον διὰ παραγγελίας ἀπὸ 100 ἡμερολόγια καὶ ἄνω.

Χωρὶς καμμίαν ἐπιπρόσθετον ἐπιβάρυνσιν ἀναλαμβάνομεν νὰ ἐκτυπώσωμεν τὸ ὄνομα τῆς Κοινότητος καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ τῶν ἡμερολογίων ποὺ θὰ παραγγείλετε.

ΣΤΕΙΛΑΤΕ ΜΑΣ ΤΗΝ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΝ ΣΑΣ ΤΩΡΑ ΔΙΑ ΝΑ ΤΑ ΕΧΕΤΕ ΕΝΩΡΙΣ

ARGUS ASSOCIATES

PUBLISHERS

517 New Jersey Ave., N.W. Washington, D. C.

HERE'S A BANK THAT
WANTS YOUR PROBLEMS!

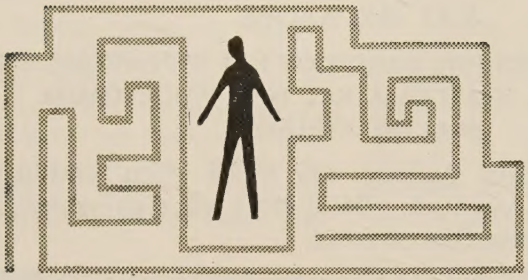

Big problems, small problems, money problems, general business problems, import and export problems, manufacturer or retailer problems .

Yes, we want your problems to help solve them... because we, at Atlantic, believe our most important function as a bank is to help and serve our depositors and our community.

Our extensive banking and business experience is yours for the asking.

Our officers are ready and willing to talk with you, help you, serve you.

ATLANTIC BANK OF NEW YORK

ATLANTIC BANK
OF NEW YORK

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

960 Avenue of the Americas, opposite MACY'S
139 William Street, at Fulton Street, N. Y. 38

ΙΕΡΟΡΡΑΦΕΙΟΝ

ΑΙΔ. ΧΡΗΣΤΟΥ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ

ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΑΙ ΚΑΙ ΙΕΡΑΤΙΚΑΙ ΣΤΟΛΑΙ

Ράσα – Ἐσώρασσα – Φελόνια – Ἐπιτραχήλια
Στιχάρια – Ἐπιγονάτια – Καλυμμαύχια
καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ Ἐκκλησιαστικὰ Ἄμφια
δι' Ἱερεῖς καὶ Ἀρχιερεῖς.

Προσέτι: Καλύμματα Ἁγίας Τραπέζης καὶ Ἱερῶν Σκευῶν, Παιδικαὶ Στολαὶ Ἱ. Βήματος, κ.λ.π.
Εἰς ποικιλίαν χρωμάτων, σχεδίων, ποιοτήτων.

•

Ἐργασία καλλιτεχνικὴ καὶ ἠγγυημένη. Ποιότης ἀρίστη καὶ τιμαὶ ἀσυναγώνιστοι.
ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ. Ράπτονται ὅλα ἄνευ προκαταβολῆς, πληρωτέα εἰς μακροπροθέσμους δόσεις.

•

Γράψατε ἢ τηλεφωνήσατε:

REV. CHRIST J. PAPACHRIST

3 WILLOW PLACE, MOUNT VERNON, N. Y.
Phone: MO. 7-5362

INTERSTATE MARBLE AND GRANITE WORKS

DEMETRIOS VRAHOPOULOS & SONS

Graduate Sculptor of the National Metsobian Polytechnic of Athens, Greece

•

Ἐκτελοῦμεν

ΤΕΜΠΛΑ — ΑΓΙΑΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ
ΙΕΡΑΣ ΠΡΟΘΕΣΕΙΣ — ΠΑΓΚΑΡΙΑ
ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΥΣ ΘΡΟΝΟΥΣ, κ.λ.π.
Ἐκ Φυσικῶν Μαρμάρων

•

1259 FLUSHING AVE. BROOKLYN, N. Y.
Phone: EV. 6-8502-3 — Evenings: IL. 9-2896

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΚΗΡΟΠΟΙΕΙΟΝ

METROPOLITAN ECCLESIASTICAL CANDLES

Σᾶς προμηθεύει ὅλων τῶν εἰδῶν τὰ κηρία.
Τὰ ἀπόκερα χύνονται εἰς ὅλα τὰ μεγέθη κηριῶν κίτρινα.

•

Ecclesiastical Candles
Sanctuary and Votive Lights

•

24 SOUTHARD STREET, PATERSON 3, N. J.
OLIVER 2-2799 SHerwood 2-0912

ATTEND CHURCH SERVICES . . .

THE GREEK ORTHODOX CHURCH

Welcomes you . . .

BIRMINGHAM, ALA.

LY TRINITY 307 So. 19th Street
LY CROSS 725 No. 25th Street
v. E. Bouyoucas Tel. 7-4388
vine Liturgy and Sunday School 10:30
M. — 12 M.; Greek School 4-6 P.M. daily

BOSTON, MASS.

'ANGELISMOS, Parker & Ruggles Sts.
v. John Zannetos Rev. P. Kyriacos
Rev. G. Boccopoulos
vine Liturgy 10:30 A.M. — 12:15 P.M.
nday School 9:00 — 10:30 A.M.
eek School 3:15 — 5:15 P.M. daily

CORONA, N. Y.

HE TRANSFIGURATION OF CHRIST
-13 38th Avenue Corona 68, N. Y.
v. E. Tselentakis HAvermeyer 9-8901
vine Liturgy 11:00 A.M. — 12:30 P.M.
nday School 9:00 — 10:00 A.M.
eek School 3:00 — 5:00 P.M.

DETROIT, MICH.

ST. NICHOLAS 17400 Second Blvd.
Rev. Chr. W. Hadgigeorge Tel. TO 8-1844
Divine Liturgy 11:00 A.M.
Sunday School 11:00 A.M.
Greek School 4:30 — 6:00 P.M.

HARRISBURG, PA.

HOLY TRINITY 415 Walnut Street
P.O. Box 1232
Rev. George Giannaris
Church's Tel. CEdar 2-1112
Divine Liturgy 10:30 A.M.
Sunday School 9:45 A.M.

PEORIA, ILL.

ALL SAINTS 322 Reed Avenue
Rev. Ernest Arambiges Tel. 6-8082
Divine Liturgy 10:20 A.M.
Sunday School 10:00 A.M.
Greek School 4:30 P.M. daily

WAUKEGAN, ILL.

ST. DEMETRIOS 228 N. County St.
Rev. P. K. Mitsis Tel ONtario 2-9598
Divine Liturgy 11:00 A.M.
Sunday School 10:00 — 11:00 A.M.
Greek School 4-6 P.M., four days a week

WASHINGTON, D. C.

ST. SOPHIA CATHEDRAL
36th Street and Massachusetts Ave., N.W.
Tel. FE 3-4730
Rev. Aim. Laloussis Rev. J. Tavlarides
Divine Liturgy 10:30 A.M. — 12:00 M.
Sunday School 10:30 A.M. — 12:00 M.
Greek School 3:30 — 6:00 P.M. daily

CANTON, OHIO

ST. HARALAMBOS, 600 Walnut Av., S.E.
Church's Tel. GL 4-7278
Very Rev. T. P. Theophilopoulos
Orthros 9:00 A.M.
Divine Liturgy 11:30 A.M.
Sunday School 10:00 A.M.
Greek School 4:30 — 6:30 P.M.

RHinelander 4-8849

TOMMY'S MARKET

Quality Fruit, Produce & Groceries

1337 THIRD AVENUE

Bet. 76th & 77th Sts.

NEW YORK 21, N. Y.

Orders Promptly Delivered

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΦΗΜΙΣΜΕΝΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ

Ὁδὸς Φιλοθέης 7, Πλατεῖα Μητροπόλεως

ΑΘΗΝΑΙ

Κρυστάλλινοι Πολυέλαιοι 6–150 φῶτα, διακοσμήσεις ἀπὸ τὰ ἀνώτατα Κρύσταλλα Τσεχοσλοβακίας. Εἰς μεγάλην παρακαταθήκην Χρυσᾶ καὶ ἐπίχρυσα, Ἀργυρᾶ καὶ ἐπάργυρα Ἐξαπτέρυγα, Εὐαγγέλια, Δισκοπότηρα, Κανδῆλαι, Ἀρτοφόρια, Θυμιατά, Ἐγκόλπια, Σταυρούς, Εἰκόνας Μεταλλοπλαστικῆς εἰς ὅλα τὰ μεγέθη διὰ Τέμπλα καὶ Προσκυνητάρια, Ἅγια Ποτήρια, Μυροδοχεῖα, Κηροπήγια Ἁγίας Τραπέζης, Σχέδια Κανδηλῶν, Ἐξαπτέρυγα μετὰ τῶν Σταυρῶν των, Ἐξαπτέρυγα Λαβάρων Ἀναστάσεως καὶ Φανῶν Ἐξαπτερύγων, Χρυσοποίκιλτοι Ἐπιτάφιοι καὶ Λάβαρα, Σχέδια Κηροπηγίων τοίχων καὶ Ὡραίας Πύλης.

Καλλιτεχνικὴ Ἀνωτερότης καὶ Τιμαὶ Ἀσυναγώνιστοι.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΑΝΑΔΑ

MR. MICHAEL KAMARINOS

400 W. 43RD STREET, NEW YORK 36, N. Y.

4/58
Mr. Con. Skedros
999 South 15th East
Salt Lake 5, Utah.

An Invitation

TO VISIT GREECE ON THE TSS OLYMPIA

Meet new friends and renew old acquaintances . . . visit the ancient glories of our beautiful land. Your Tourist dollars are a welcome aid, buy much more over there. Make a date to sail on the magnificent "OLYMPIA" . . . always first choice of fellow Greeks.

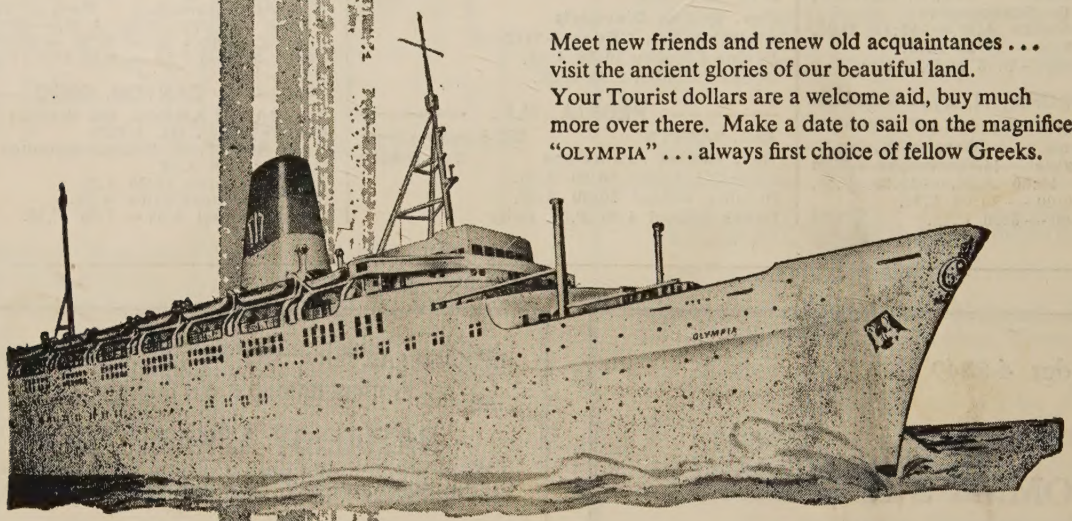

TSS OLYMPIA, 23,000 tons . . . fastest to Greece . . . 16 public rooms and many two-bed staterooms with shower and toilet at low Tourist rates!

Enjoy the excitement of a Mediterranean cruise, via Lisbon, Naples and Messina . . . on the ship designed for Greeks, by Greeks. The "OLYMPIA" is truly *your* ship . . . in spirit, in service, in the superb cuisine and wines. *When you step aboard, you're in Greece!*

See Your Travel Agent

GREEK LINE

General Steam Navigation Co. Ltd. of Greece

NEW YORK • BOSTON • CLEVELAND • CHICAGO • LOS ANGELES • TORONTO • MONTREAL